Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►B ►C1 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 882/2004 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Απριλίου 2004

για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων ◄

(ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 776/2006 της Επιτροπής της 23ης Μαΐου 2006	L 136	3	24.5.2006
►M2	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	1	20.12.2006
►M3	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 180/2008 της Επιτροπής της 28ης Φεβρουαρίου 2008	L 56	4	29.2.2008
►M4	Κανονίσμος (ΕΚ) αριθ. 301/2008 του Συμβουλίου της 17ης Μαρτίου 2008	L 97	85	9.4.2008
►M5	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 737/2008 της Επιτροπής της 28ης Ιουλίου 2008	L 201	29	30.7.2008
►M6	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1029/2008 της Επιτροπής της 20ής Οκτωβρίου 2008	L 278	6	21.10.2008
►M7	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 596/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 2009	L 188	14	18.7.2009
►M8	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 87/2011 της Επιτροπής της 2ας Φεβρουαρίου 2011	L 29	1	3.2.2011
►M9	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 208/2011 της Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 2011	L 58	29	3.3.2011
►M10	τροποποιήθηκε με τον κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 880/2011 της Επιτροπής της 2ας Σεπτεμβρίου 2011	L 228	8	3.9.2011

Διορθώνεται από:

►C1 Διορθωτικό ΕΕ L 191 της 28.5.2004, σ. 1 (882/2004)

▼B

▼C1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 882/2004 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Απριλίου 2004

για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 37, 95 και το άρθρο 152 παράγραφος 4 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών [2],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι ζωοτροφές και τα τρόφιμα θα πρέπει να είναι ασφαλή και υγιεινά. Η κοινοτική νομοθεσία περιλαμβάνει σύνολο κανόνων που εγγυώνται την επίτευξη του στόχου αυτού. Οι κανόνες αυτοί επεκτείνονται και στην παραγωγή και στη διάθεση στην αγορά τόσο των ζωοτροφών όσο και των τροφίμων.

(2) Οι βασικοί κανόνες σχετικά με τη νομοθεσία για τις ζωοτροφές και τη νομοθεσία για τα τρόφιμα περιέχονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων [4].

(3) Εκτός από αυτούς τους βασικούς κανόνες, η πιο ειδική νομοθεσία για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα καλύπτει διάφορους τομείς όπως η διατροφή των ζώων, συμπεριλαμβανομένων των φαρμακούχων ζωοτροφών, η υγιεινή των ζωοτροφών και των τροφίμων, οι ζωονόσοι, τα ζωικά υποπροϊόντα, τα κατάλοιπα και οι προσμείξεις, ο έλεγχος και η πάταξη των νόσων των ζώων οι οποίες έχουν αντίκτυπο στη δημόσια υγεία, η επισήμανση ζωοτροφών και τροφίμων, τα φυτοφάρμακα, τα πρόσθετα ζωοτροφών και τροφίμων, οι βιταμίνες, τα ανόργανα άλατα, τα ιχνοστοιχεία και άλλα πρόσθετα, τα υλικά που έρχονται σε επαφή με τα τρόφιμα, οι απαιτήσεις ποιότητας και σύνθεσης, το πόσιμο νερό, ο ιονισμός, τα νέα τρόφιμα και οι γενετικώς τροποποιημένοι οργανισμοί (ΓΤΟ).

---

[1] ΕΕ C 234 της 30.9.2003, σ. 25.
[2] ΕΕ C 23 της 27.1.2004, σ. 14.
[3] Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 2004 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Απριλίου 2004.
[4] ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1642/2003 (ΕΕ L 245 της 29.9.2003, σ. 4).

▼C1

(4) Η κοινοτική νομοθεσία για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα βασίζεται στην αρχή ότι οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων, σε όλα τα στάδια της παραγωγής, της μεταποίησης και της διανομής εντός των επιχειρήσεων υπό τον έλεγχό τους, είναι υπεύθυνοι για να εξασφαλίζουν ότι οι ζωοτροφές και τα τρόφιμα τηρούν τις απαιτήσεις της νομοθεσίας για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα που είναι συναφείς με τις δραστηριότητές τους.

(5) Η υγεία και η καλή διαβίωση των ζώων είναι σημαντικοί παράγοντες που συμβάλλουν στην ποιότητα και την ασφάλεια των τροφίμων, στην πρόληψη της διάδοσης ζωικών νόσων και στη μη βάναυση μεταχείριση των ζώων. Οι κανόνες που διέπουν τα ζητήματα αυτά θεσπίζονται με διάφορες πράξεις, οι οποίες ορίζουν τις υποχρεώσεις των φυσικών και νομικών προσώπων όσον αφορά την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων καθώς και τα καθήκοντα των αρμόδιων αρχών.

(6) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τη νομοθεσία για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα, τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων, να παρακολουθούν δε και να εξακριβώνουν εάν τηρούνται οι σχετικές απαιτήσεις από τους υπευθύνους των επιχειρήσεων σε όλα τα στάδια παραγωγής, μεταποίησης και διανομής. Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να οργανωθούν επίσημοι έλεγχοι.

(7) Συνεπώς, είναι σκόπιμο να θεσπιστεί, σε κοινοτικό επίπεδο, εναρμονισμένο πλαίσιο γενικών κανόνων για την οργάνωση των ελέγχων αυτών. Είναι σκόπιμο να αξιολογηθεί, με βάση την εμπειρία, εάν το γενικό αυτό πλαίσιο λειτουργεί ορθώς, και δη στον τομέα της υγείας και της καλής διαβίωσης των ζώων. Συνεπώς, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλλει έκθεση με κάθε τυχόν απαιτούμενη πρόταση.

(8) Κατά κανόνα, το κοινοτικό αυτό πλαίσιο δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει επισήμους ελέγχους όσον αφορά οργανισμούς επιβλαβείς για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα, δεδομένου ότι οι έλεγχοι αυτοί καλύπτονται ήδη επαρκώς από την οδηγία 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα εγκαταστάσεων και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας ([1]). Ωστόσο, ορισμένες πτυχές του παρόντος κανονισμού πρέπει να εφαρμόζονται και στον τομέα της υγείας των φυτών, ιδίως δε εκείνες που αφορούν τη δημιουργία πολυετών εθνικών σχεδίων ελέγχου και τις κοινοτικές επιθεωρήσεις στο εσωτερικό των κρατών μελών και σε τρίτες χώρες. Κατά συνέπεια, ενδείκνυται να τροποποιηθεί η οδηγία 2000/29/ΕΚ, αντίστοιχα.

(9) Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1991, περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής ([2]), (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών

([1]) ΕΕ L 169 της 10.7.2000, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2004/31/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 85 της 23.3.2004, σ. 18).

([2]) ΕΕ L 198 της 22.7.1991, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 392/2004 (ΕΕ L 65 της 10.1.2004, σ. 1).

▼C1

προϊόντων και των τροφίμων [1] και (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για τις βεβαιώσεις ιδιοτυπίας των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων [2] περιέχουν ειδικά μέτρα για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που περιέχονται σε αυτούς. Οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτες ώστε να λαμβάνουν υπόψη την ιδιαιτερότητα των τομέων αυτών.

(10) Για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης προς τους κανόνες σχετικά με την κοινή οργάνωση των αγορών των γεωργικών προϊόντων (αροτραίες καλλιέργειες, κρασί, ελαιόλαδο, οπωροκηπευτικά, λυκίσκος, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, βόειο κρέας, κρέας αιγοπροβάτων και μέλι) υπάρχει ήδη ένα καθιερωμένο και ειδικό σύστημα ελέγχου. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός δεν πρέπει να ισχύει για τους εν λόγω τομείς, και μάλιστα διότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού διαφέρουν από τους στόχους που επιδιώκονται από τους μηχανισμούς ελέγχου για την κοινή οργάνωση των αγορών των γεωργικών προϊόντων.

(11) Οι αρμόδιες αρχές για τη διενέργεια των επισήμων ελέγχων θα πρέπει να πληρούν ορισμένα λειτουργικά κριτήρια ώστε να εξασφαλίζεται η αμεροληψία και η αποτελεσματικότητά τους. Πρέπει να διαθέτουν επαρκές ειδικευμένο και έμπειρο προσωπικό καθώς και τα κατάλληλα μέσα και εξοπλισμό για την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων τους.

(12) Οι επίσημοι έλεγχοι θα πρέπει να πραγματοποιούνται με τις κατάλληλες τεχνικές που αναπτύχθηκαν για το σκοπό αυτό, συμπεριλαμβανομένων των καθιερωμένων ελέγχων επιτήρησης καθώς και εντατικότερων ελέγχων, όπως επιθεωρήσεις, εξακριβώσεις, εξετάσεις, δειγματοληψία και ανάλυση των δειγμάτων. Η ορθή εφαρμογή των ανωτέρω τεχνικών απαιτεί την κατάλληλη κατάρτιση του προσωπικού που διενεργεί τους επισήμους ελέγχους. Απαιτείται επίσης κατάρτιση για να εξασφαλιστεί ότι οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν αποφάσεις ομοιόμορφα, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή των αρχών της ανάλυσης κινδύνων και κρίσιμων σημείων ελέγχου (HACCP).

(13) Η συχνότητα των επισήμων ελέγχων πρέπει να έχει τακτική βάση και να είναι ανάλογη με τον κίνδυνο, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των ελέγχων που έχουν διεξαχθεί από τους ίδιους τους υπευθύνους των επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων, βάσει προγραμμάτων ελέγχου που βασίζονται στο σύστημα HACCP ή βάσει προγραμμάτων διασφάλισης της ποιότητας, όταν τα προγράμματα αυτά αποσκοπούν στην τήρηση των απαιτήσεων της νομοθεσίας για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα και των κανόνων για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων. Σε περίπτωση υπόνοιας μη συμμόρφωσης, θα πρέπει να πραγματοποιούνται *ad hoc* έλεγχοι. Επιπλέον, είναι δυνατόν να πραγματοποιούνται ανά πάσα στιγμή *ad hoc* έλεγχοι, ακόμη και όταν δεν υπάρχει υπόνοια μη συμμόρφωσης.

(14) Οι επίσημοι έλεγχοι θα πρέπει να πραγματοποιούνται με βάση τεκμηριωμένες διαδικασίες ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι έλεγχοι αυτοί πραγματοποιούνται ομοιόμορφα και έχουν σταθερή υψηλή ποιότητα.

(15) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη θέσπιση και την αποτελεσματική εφαρμογή κατάλληλων συντονιστικών διαδικασιών σε περίπτωση που οι επίσημοι έλεγχοι διενεργούνται από διαφορετικές υπηρεσίες ελέγχου.

---

[1] ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 του (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).

[2] ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 9· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003.

▼C1

(16) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει επίσης να εξασφαλίζουν ότι, όταν η αρμοδιότητα για την πραγματοποίηση των επισήμων ελέγχων έχει μεταβιβαστεί από το κεντρικό επίπεδο σε περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, υπάρχει ουσιαστικός και αποτελεσματικός συντονισμός μεταξύ του κεντρικού επιπέδου και του περιφερειακού ή τοπικού επιπέδου.

(17) Τα εργαστήρια που πραγματοποιούν την ανάλυση επισήμων δειγμάτων θα πρέπει να εφαρμόζουν διεθνώς αναγνωρισμένες διαδικασίες ή πρότυπα επιδόσεων βάσει κριτηρίων και να χρησιμοποιούν όσο το δυνατόν πιο έγκυρες μεθόδους ανάλυσης. Συγκεκριμένα, τα εργαστήρια αυτά θα πρέπει να διαθέτουν εξοπλισμό που να επιτρέπει τον ορθό καθορισμό προτύπων, όπως τα ανώτατα επίπεδα καταλοίπων που ορίζονται με την κοινοτική νομοθεσία.

(18) Ο καθορισμός των κοινοτικών εργαστηρίων και των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς θα πρέπει να συμβάλλει στην υψηλή ποιότητα και την ομοιομορφία των αναλύσεων των αποτελεσμάτων. Ο στόχος αυτός μπορεί να επιτευχθεί με δραστηριότητες όπως η εφαρμογή επικυρωμένων αναλυτικών μεθόδων, εξασφαλίζοντας την ύπαρξη υλικών αναφοράς, την οργάνωση συγκριτικών δοκιμών και την κατάρτιση του προσωπικού των εργαστηρίων.

(19) Οι δραστηριότητες των εργαστηρίων αναφοράς θα πρέπει να καλύπτουν όλους τους τομείς της νομοθεσίας για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα και της υγείας των ζώων, ιδίως δε τους τομείς για τους οποίους υπάρχει ανάγκη επακριβών αναλυτικών και διαγνωστικών αποτελεσμάτων.

(20) Για ορισμένες δραστηριότητες που συνδέονται με τους επισήμους ελέγχους, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) ανέπτυξε ευρωπαϊκά πρότυπα (πρότυπα EN) κατάλληλα για το σκοπό του παρόντος κανονισμού. Αυτά τα πρότυπα EN συνδέονται συγκεκριμένα με τη λειτουργία και την αξιολόγηση των εργαστηρίων δοκιμών και με τη λειτουργία και τη διαπίστευση οργάνων ελέγχου. Καθορίστηκαν επίσης διεθνή πρότυπα από το Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO) και τη Διεθνή Ένωση Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης Χημείας (IUPAC). Τα πρότυπα αυτά ενδέχεται, σε ορισμένες σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις, να είναι κατάλληλα για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, λαμβάνοντας υπόψη ότι, στη νομοθεσία για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα, καθορίζονται κριτήρια επιδόσεων για να εξασφαλίζεται η ευελιξία και η ικανοποιητική σχέση κόστους-αποτελέσματος.

(21) Θα πρέπει να προβλέπονται τόσο η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων για τη διεξαγωγή συγκεκριμένων επισήμων ελέγχων από την αρμόδια αρχή σε φορέα ελέγχου όσο και οι συνθήκες υπό τις οποίες μπορεί να πραγματοποιείται η μεταβίβαση αυτή.

(22) Θα πρέπει να είναι διαθέσιμες οι κατάλληλες διαδικασίες για τη συνεργασία των αρμόδιων αρχών τόσο στο εσωτερικό των κρατών μελών όσο και μεταξύ τους, ιδίως όταν ύστερα από επισήμους ελέγχους διαπιστώνεται ότι τα προβλήματα που αφορούν ζωοτροφές και τρόφιμα επεκτείνονται σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη. Για τη διευκόλυνση της συνεργασίας αυτής, τα κράτη μέλη ορίζουν έναν ή περισσότερους φορείς σύνδεσης οι οποίοι συντονίζουν τη διαβίβαση και την παραλαβή αιτημάτων για παροχή συνδρομής.

(23) Σύμφωνα με το άρθρο 50 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή όταν είναι διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με την ύπαρξη σοβαρού άμεσου ή έμμεσου κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία που προέρχεται από τρόφιμα ή ζωοτροφές.

▼C1

(24) Είναι σημαντικό να δημιουργηθούν ομοιόμορφες διαδικασίες για τον έλεγχο των εισαγωγών ζωοτροφών και τροφίμων από τρίτες χώρες στο έδαφος της Κοινότητας, δεδομένου ότι υπάρχουν ήδη εναρμονισμένες διαδικασίες εισαγωγής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης δυνάμει της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου ([1]) και τα ζώντα ζώα δυνάμει της οδηγίας 91/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([2]).

Οι υφιστάμενες αυτές διαδικασίες λειτουργούν σωστά και θα πρέπει να διατηρηθούν.

(25) Οι έλεγχοι σε ζωοτροφές και τρόφιμα από τρίτες χώρες που αναφέρονται στην οδηγία 97/78/ΕΚ περιορίζονται σε κτηνιατρικά θέματα. Είναι αναγκαίο να συμπληρωθούν οι έλεγχοι αυτοί με επισήμους ελέγχους σε πτυχές που δεν καλύπτονται από τους κτηνιατρικούς ελέγχους, όπως π.χ. σχετικά με τα πρόσθετα, την επισήμανση, την ιχνηλασιμότητα, την ακτινοβόληση των τροφίμων και τα υλικά που βρίσκονται σε επαφή με τα τρόφιμα.

(26) Η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει επίσης διαδικασίες για τον έλεγχο των εισαγόμενων ζωοτροφών δυνάμει της οδηγίας 95/53/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 1995, για τον καθορισμό των αρχών οργάνωσης των επισήμων ελέγχων στον τομέα της διατροφής των ζώων ([3]). Η εν λόγω οδηγία περιέχει τις αρχές και τις διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζουν τα κράτη μέλη όταν θέτουν εισαγόμενες ζωοτροφές σε ελεύθερη κυκλοφορία.

(27) Είναι σκόπιμο να θεσπιστούν κοινοτικοί κανόνες προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι ζωοτροφές και τα τρόφιμα από τρίτες χώρες υποβάλλονται σε επισήμους ελέγχους πριν τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα. Ειδική προσοχή θα πρέπει να δοθεί στους ελέγχους των εισαγωγών ζωοτροφών και τροφίμων για τα οποία ενδέχεται να υπάρχει αυξημένος κίνδυνος μόλυνσης.

(28) Θα πρέπει επίσης να προβλεφθεί η οργάνωση επισήμων ελέγχων για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα που εισάγονται στο έδαφος της Κοινότητας με τελωνειακά καθεστώτα διαφορετικά από το καθεστώς της ελεύθερης κυκλοφορίας, και ειδικότερα εκείνα που εισάγονται δυνάμει των τελωνειακών καθεστώτων που αναφέρονται στα στοιχεία β) έως ζ) του άρθρου 4 παράγραφος 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ([4]), καθώς και για την είσοδό τους σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη. Αυτό περιλαμβάνει την εισαγωγή ζωοτροφών και τροφίμων από τρίτες χώρες από επιβάτες διεθνών μέσων μεταφοράς και μέσω δεμάτων που αποστέλλονται ταχυδρομικώς.

([1]) Οδηγία 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1997, για καθορισμό των αρχών οργάνωσης των κτηνιατρικών ελέγχων των προϊόντων που εισάγονται στην Κοινότητα από τρίτες χώρες (ΕΕ L 24 της 30.1.1998, σ. 9).

([2]) Οδηγία 91/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, για τον καθορισμό των βασικών αρχών σχετικά με την οργάνωση των κτηνιατρικών ελέγχων των ζώων προέλευσης τρίτων χωρών που εισάγονται στην Κοινότητα (ΕΕ L 268 της 24.9.1991, σ. 56)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/43/ΕΚ (ΕΕ L 162 της 1.7.1996, σ. 1).

([3]) ΕΕ L 265 της 8.11.1995, σ. 17· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 234 της 1.9.2001, σ. 55).

([4]) ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1· κΚανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 311 της 12.12.2000, σ. 17).

▼C1

(29) Για το σκοπό των επισήμων ελέγχων σε ζωοτροφές και τρόφιμα, είναι αναγκαίο να καθοριστεί το έδαφος της Κοινότητας στο οποίο εφαρμόζονται οι κανόνες προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι ζωοτροφές και τα τρόφιμα που εισάγονται σε αυτό το έδαφος υποβάλλονται στους ελέγχους που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό. Το έδαφος αυτό δεν είναι αναγκαστικά το ίδιο με αυτό που προβλέπει το άρθρο 229 της συνθήκης, ή εκείνο που ορίζει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92.

(30) Προκειμένου να εξασφαλιστεί αποτελεσματικότερη οργάνωση των επισήμων ελέγχων σε ζωοτροφές και τρόφιμα από τρίτες χώρες και προκειμένου να διευκολυνθεί η εμπορική ροή, ενδέχεται να χρειαστεί να οριστούν συγκεκριμένα σημεία εισόδου ζωοτροφών και τροφίμων από τρίτες χώρες στο έδαφος της Κοινότητας. Παρομοίως, ενδέχεται να απαιτείται προηγούμενη κοινοποίηση για τη άφιξη των αγαθών στο έδαφος της Κοινότητας. Πρέπει να διασφαλίζεται ότι κάθε οριζόμενο σημείο εισόδου έχει πρόσβαση στις κατάλληλες εγκαταστάσεις για να διενεργεί τους ελέγχους εντός εύλογων χρονικών ορίων.

(31) Κατά τη θέσπιση κανόνων για τους επισήμους ελέγχους των ζωοτροφών και των τροφίμων από τρίτες χώρες, πρέπει να εξασφαλίζεται ότι οι αρμόδιες αρχές και οι τελωνειακές υπηρεσίες συνεργάζονται, λαμβάνοντας υπόψη ότι σχετικοί κανόνες υπάρχουν ήδη στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου, της 8ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με τους ελέγχους της πιστότητας των προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες προς τους κανόνες που ισχύουν για την ασφάλεια των προϊόντων ([1]).

(32) Επαρκείς χρηματοδοτικοί πόροι πρέπει να διατίθενται για την οργάνωση των επισήμων ελέγχων. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών θα πρέπει να μπορούν να επιβάλλουν τα τέλη ή τις εισφορές προκειμένου να καλύπτουν τις δαπάνες από τους επισήμους ελέγχους. Κατά τη διαδικασία αυτή, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών είναι ελεύθερες να καθορίζουν τα τέλη και τις εισφορές ως κατ' αποκοπή ποσά βάσει των δαπανών που προκύπτουν και λαμβάνοντας υπόψη τη συγκεκριμένη κατάσταση των επιχειρήσεων. Όταν επιβάλλονται τέλη στους υπεύθυνους επιχειρήσεων, θα πρέπει να ισχύουν κοινά κριτήρια. Είναι, συνεπώς, σκόπιμο να καθοριστούν τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του επιπέδου των τελών επιθεώρησης. Όσον αφορά τα τέλη που εφαρμόζονται για τους ελέγχους των εισαγωγών, είναι σκόπιμο να θεσπισθούν άμεσα τα ποσοστά για τα κύρια εισαγόμενα αγαθά ώστε να εξασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή τους και να αποφευχθούν στρεβλώσεις του εμπορίου.

(33) Η κοινοτική νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων προβλέπει την καταχώριση ή έγκριση ορισμένων επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων από την αρμόδια αρχή. Αυτό ισχύει ιδίως για τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων ([2]), τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τρόφιμα ζωικής προέλευσης ([2]) και την οδηγία 95/69/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για τη θέσπιση των όρων και των κανόνων που εφαρμόζονται κατά την έγκριση και την εγγραφή ορισμένων εγκαταστάσεων και ενδιαμέσων του τομέα της διατροφής των ζώων ([3]) και τον μελλοντικό κανονισμό περί υγιεινής των ζωοτροφών.

([1]) ΕΕ L 40 της 17.2.1993, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003.
([2]) ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 55.
([3]) ΕΕ L 332 της 30.12.1995, σ. 15· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003.

▼C1

Θα πρέπει να θεσπιστούν διαδικασίες προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η καταχώριση και η έγκριση των επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων πραγματοποιούνται κατά αποτελεσματικότητα και διαφάνεια.

(34) Για να ακολουθείται σφαιρική και ομοιόμορφη προσέγγιση όσον αφορά τη διενέργεια επισήμων ελέγχων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταρτίζουν και να εφαρμόζουν πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου σύμφωνα με γενικές κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες καθορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να προάγουν τις συνεκτικές εθνικές στρατηγικές και να προσδιορίζουν τις προτεραιότητες με βάση την ανάλυση κινδύνου και τις πιο αποτελεσματικές διαδικασίες ελέγχου. Η κοινοτική στρατηγική θα πρέπει να ακολουθεί πλήρη, ολοκληρωμένη προσέγγιση ως προς τη λειτουργία των ελέγχων. Λόγω του μη δεσμευτικού χαρακτήρα ορισμένων τεχνικών κατευθυντήριων γραμμών που θα θεσπιστούν, είναι σκόπιμο να θεσπιστούν αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές με διαδικασία συμβουλευτικής επιτροπής.

(35) Τα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου πρέπει να καλύπτουν τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων, καθώς και τη νομοθεσία σχετικά με την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων.

(36) Τα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου πρέπει να δημιουργήσουν μια σταθερή βάση για τις υπηρεσίες επιθεώρησης της Επιτροπής όσον αφορά τη διεξαγωγή των ελέγχων στα κράτη μέλη. Τα σχέδια ελέγχου θα πρέπει να παρέχουν στις υπηρεσίες επιθεώρησης της Επιτροπής τη δυνατότητα να εξακριβώνουν εάν οι επίσημοι έλεγχοι στα κράτη μέλη οργανώνονται σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Όπου αρμόζει και συγκεκριμένα σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η εξέταση των κρατών μελών με βάση τα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου δείχνει αδυναμίες ή ελλείψεις, πρέπει να διενεργούνται λεπτομερείς επιθεωρήσεις και εξετάσεις.

(37) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να υποβάλλουν ετησίως στην Επιτροπή έκθεση για την εφαρμογή των πολυετών εθνικών σχεδίων ελέγχου. Η έκθεση αυτή πρέπει να περιέχει τα αποτελέσματα των επισήμων ελέγχων και εξετάσεων που διεξήχθησαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους και, όταν χρειάζεται, την ενημέρωση του αρχικού σχεδίου ελέγχου σε συνάρτηση με τα εν λόγω αποτελέσματα.

(38) Οι κοινοτικοί έλεγχοι στα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν στις κοινοτικές υπηρεσίες ελέγχου να επαληθεύουν κατά πόσον η νομοθεσία για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα καθώς και η νομοθεσία σχετικά με την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων εφαρμόζονται κατά ομοιόμορφο και ορθό τρόπο σε ολόκληρη την Κοινότητα.

(39) Απαιτείται η διεξαγωγή κοινοτικών ελέγχων σε τρίτες χώρες, για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης ή της ισοδυναμίας της νομοθεσίας των χωρών αυτών με την κοινοτική νομοθεσία για τις ζωοτροφές και για τα τρόφιμα καθώς και με τη νομοθεσία για την υγεία και, όπου ενδείκνυται, την καλή διαβίωση των ζώων. Μπορεί να ζητείται επίσης από τις τρίτες χώρες να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τα οικεία συστήματα ελέγχου. Οι πληροφορίες αυτές, που θα πρέπει να θεσπιστούν με βάση τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, θα πρέπει να αποτελέσουν τη βάση για συνακόλουθους ελέγχους της Επιτροπής οι οποίοι θα πρέπει να διενεργούνται εντός διεπιστημονικού πλαισίου που θα καλύπτει τους κύριους τομείς εξαγωγών προς την Κοινότητα. Αυτή η εξέλιξη θα απλουστεύσει το ισχύον σύστημα, θα ενισχύσει την ουσιαστική συνεργασία για τους ελέγχους και, κατά συνέπεια, θα διευκολύνει τις εμπορικές ροές.

▼C1

(40) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα εισαγόμενα προϊόντα συμμορφώνονται με ή είναι ισοδύναμα με την κοινοτική νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διαδικασίες που να επιτρέπουν τον ορισμό των όρων εισαγωγής και των απαιτήσεων πιστοποίησης ανάλογα με την περίπτωση.

(41) Οι παραβάσεις της νομοθεσίας για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα και των κανόνων για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων ενδέχεται να συνιστούν απειλή για την ανθρώπινη υγεία, την υγεία των ζώων και την καλή διαβίωση των ζώων. Συνεπώς, για τις παραβάσεις αυτές, πρέπει να λαμβάνονται αποτελεσματικά, αποτρεπτικά και αναλογικά μέτρα σε εθνικό επίπεδο σε ολόκληρη την Κοινότητα.

(42) Στα μέτρα αυτά πρέπει να περιλαμβάνονται διοικητικά μέτρα από τις αρμόδιες αρχές στα κράτη μέλη που πρέπει να έχουν θεσπίσει τις σχετικές διαδικασίες. Το πλεονέκτημα αυτών των διαδικασιών είναι ότι μπορεί να αναληφθεί ταχεία δράση για την αποκατάσταση της κατάστασης.

(43) Οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων που λαμβάνει η αρμόδια αρχή ως αποτέλεσμα των επισήμων ελέγχων, και να είναι ενημερωμένοι για το δικαίωμα αυτό.

(44) Είναι σκόπιμο να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών και ιδίως των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών και να θεσπίζονται μέτρα για αυτό το σκοπό. Θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή να παρέχει στήριξη τις αναπτυσσόμενες χώρες σε ό,τι αφορά την ασφάλεια των ζωοτροφών και τροφίμων, η οποία αποτελεί σημαντικό στοιχείο της ανθρώπινης υγείας και της ανάπτυξης του εμπορίου. Η σχετική στήριξη θα πρέπει να καταρτίζεται στα πλαίσια της πολιτικής της Κοινότητας στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη.

(45) Οι κανόνες που περιλαμβάνονται στον παρόντα κανονισμό υποστηρίζουν την ολοκληρωμένη και οριζόντια προσέγγιση που είναι αναγκαία για την εφαρμογή συνεπούς πολιτικής ελέγχου όσον αφορά την ασφάλεια των ζωοτροφών και των τροφίμων, την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων. Θα πρέπει, ωστόσο, να υπάρχουν περιθώρια ανάπτυξης ειδικών κανόνων ελέγχου, όπου χρειάζεται, όπως, για παράδειγμα, όσον αφορά τον καθορισμό ανώτατων επιπέδων καταλοίπων για ορισμένες προσμείξεις σε κοινοτικό επίπεδο. Παρομοίως, πρέπει να διατηρηθούν οι ειδικότεροι κανόνες που υπάρχουν στον τομέα των ελέγχων στις ζωοτροφές και τα τρόφιμα, της υγείας και της καλής διαβίωσης των ζώων.

Σε αυτούς περιλαμβάνονται οι ακόλουθες νομοθετικές πράξεις: η οδηγία 96/22/ΕΚ ([1]), η οδηγία 96/23/ΕΚ ([2]), οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 854/2004 ([3]), (ΕΚ) αριθ. 999/200 ([4]) και (ΕΚ)

([1]) Οδηγία 96/22/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ορισμένων ουσιών με ορμονική ή θυρεοστατική δράση και των β- ανταγωνιστικών ουσιών (ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 3)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2003/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 262 της 14.10.2003, σ. 17).

([2]) Οδηγία 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, περί της λήψης μέτρων ελέγχου για ορισμένες ουσίες και τα κατάλοιπά τους σε ζώντα ζώα και στα προϊόντα τους (ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 10)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003.

([3]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 854/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 206).

([4]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ L 147 της 31.5.2001, σ. 1)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2245/2003 της Επιτροπής (ΕΕ L 333 της 20.12.2003, σ. 28).

▼C1

αριθ. 2160/2003 ([1]), η οδηγία 86/362/ΕΟΚ ([2]), η οδηγία 90/642/ΕΟΚ ([3]) και οι συναφείς εκτελεστικοί κανόνες, οι οδηγίες 92/1/ΕΟΚ ([4]) και 92/2/ΕΟΚ ([5]), και πράξεις για τον έλεγχο των νόσων των ζώων όπως ο αφθώδης πυρετός, η πανώλης των χοίρων κ.λπ., καθώς και προϋποθέσεις για τους επίσημους ελέγχους των συνθηκών διαβίωσης των ζώων.

(46) Ο παρών κανονισμός καλύπτει τομείς που ρυθμίζονται ήδη από ορισμένες ήδη ισχύουσες νομοθετικές πράξεις. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να καταργηθούν ιδίως οι ακόλουθες νομοθετικές πράξεις για τη διεξαγωγή των ελέγχων στις ζωοτροφές και στα τρόφιμα και να αντικατασταθούν από τους κανόνες του παρόντος κανονισμού: η οδηγία 70/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([6]), οδηγία 85/591/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([7]), η οδηγία 89/397/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([8]), η οδηγία 93/99/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([9]), η απόφαση 93/383/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([10]), η οδηγία 95/53/ΕΚ του Συμβουλίου, η οδηγία 96/43/ΕΚ του Συμβουλίου ([11]), η απόφαση 98/728/ΕΚ του Συμβουλίου ([12]) και η απόφαση 1999/313/ΕΚ του Συμβουλίου ([13]).

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων τροφιμογενών ζωονοσογόνων παραγόντων (ΕΕ L 325 της 12.12.2003, σ. 1).

([2]) Οδηγία 86/362/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1986, σχετικά με τον καθορισμό των ανώτατων περιεκτικοτήτων για τα κατάλοιπα φυτοφαρμάκων μέσα και πάνω στα σιτηρά (ΕΕ L 221 της 7.8.1986, σ. 37)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2004/2/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 14 της 21.1.2004, σ. 10).

([3]) Οδηγία 90/642/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1990, σχετικά με τον καθορισμό των ανώτατων περιεκτικοτήτων για τα κατάλοιπα φυτοφαρμάκων επάνω ή μέσα σε ορισμένα προϊόντα φυτικής προέλευσης, συμπεριλαμβανομένων των οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 350 της 14.12.1990, σ. 71)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2004/2/ΕΚ.

([4]) Οδηγία 92/1/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιανουαρίου 1992, σχετικά με τον έλεγχο της θερμοκρασίας στα μέσα μαζικής μεταφοράς και στους χώρους αποθήκευσης και φύλαξης τροφίμων βαθείας καταψύξεως που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου (ΕΕ L 34 της 11.2.1992, σ. 28).

([5]) Οδηγία 92/2/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιανουαρίου 1992, για τον καθορισμό του τρόπου δειγματοληψίας και της κοινοτικής μεθόδου ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των θερμοκρασιών των τροφίμων βαθείας καταψύξεως που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου (ΕΕ L 34 της 11.2.1992, σ. 30).

([6]) Οδηγία 70/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1970, περί εισαγωγής τρόπων λήψεως δειγμάτων και μεθόδων κοινοτικής αναλύσεως για τον επίσημο έλεγχο των ζωοτροφών (ΕΕ L 170 της 3.8.1970, σ. 2)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 807/2003 (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 36).

([7]) Οδηγία 85/591/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την καθιέρωση κοινοτικών τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον έλεγχο των τροφίμων που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 50)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

([8]) Οδηγία 89/397/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, σχετικά με τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων (ΕΕ L 186 της 30.6.1989, σ. 23).

([9]) Οδηγία 93/99/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1993, σχετικά με τα πρόσθετα μέτρα που αφορούν τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων (ΕΕ L 290 της 24.11.1993, σ. 14)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003.

([10]) Απόφαση 93/383/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, όσον αφορά τα εργαστήρια αναφοράς για τον έλεγχο των θαλασσίων βιοτοξινών (ΕΕ L 166 της 8.7.1993, σ. 31)· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 1999/312/ΕΚ (ΕΕ L 120 της 8.5.1999, σ. 37).

([11]) Οδηγία 96/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1996, που τροποποίησε και κωδικοποίησε την οδηγία 85/73/ΕΚ για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των ζώντων ζώων και ορισμένων ζωικών προϊόντων (ΕΕ L 162 της 1.7.1996, σ. 1).

([12]) Απόφαση 98/728/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1998, όσον αφορά ένα κοινοτικό σύστημα τελών στον τομέα της διατροφής των ζώων (ΕΕ L 346 της 22.12.1998, σ. 51).

([13]) Απόφαση 1999/313/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1999, για τα εργαστήρια αναφοράς για τον έλεγχο των μολύνσεων των δίθυρων μαλακίων από βακτήρια και ιούς (ΕΕ L 120 της 8.5.1999, σ. 40).

▼C1

(47) Οι ακόλουθες πράξεις θα πρέπει να τροποποιηθούν με βάση τον παρόντα κανονισμό, η οδηγία 96/23/ΕΚ, η οδηγία 97/78/ΕΚ και η οδηγία 2000/29/ΕΚ.

(48) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού δηλαδή η εναρμονισμένη προσέγγιση των επισήμων ελέγχων δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς, λόγω της περιπλοκότητάς του, του διασυνοριακού χαρακτήρα του και, όσον αφορά τις εισαγωγές τροφίμων και ζωοτροφών, του διεθνούς χαρακτήρα του, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ιδίου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία προς επίτευξη του στόχου.

(49) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1],

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει γενικούς κανόνες για τη διεξαγωγή επισήμων ελέγχων για να εξακριβώνεται η συμμόρφωση προς τους κανόνες που έχουν ως στόχο, ιδίως:

α) την πρόληψη, την εξάλειψη ή τη μείωση σε αποδεκτό επίπεδο, των κινδύνων για τον άνθρωπο και τα ζώα, είτε άμεσα είτε μέσω του περιβάλλοντος,

και

β) τη διασφάλιση θεμιτών πρακτικών κατά το εμπόριο ζωοτροφών και τροφίμων και την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, συμπεριλαμβανομένης της επισήμανσης των ζωοτροφών και των τροφίμων και άλλων μορφών ενημέρωσης των καταναλωτών.

2. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τους επισήμους ελέγχους που διενεργούνται για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης προς τους κανόνες για τις κοινές οργανώσεις των αγορών γεωργικών προϊόντων.

3. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις ειδικές κοινοτικές διατάξεις που αφορούν τους επισήμους ελέγχους.

4. Η διεξαγωγή επισήμων ελέγχων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό δεν θίγει την πρωταρχική νομική ευθύνη των υπευθύνων επιχειρήσεων ζωοτροφών ή τροφίμων για την εξασφάλιση της ασφάλειας των τροφίμων και ζωοτροφών, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002, και οποιαδήποτε αστική ή ποινική ευθύνη προκύπτει από την αθέτηση των υποχρεώσεών τους.

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

▼C1

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ορισμοί των άρθρων 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002.

Ισχύουν επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «επίσημος έλεγχος»: κάθε μορφή ελέγχου που πραγματοποιεί η αρμόδια αρχή ή η Κοινότητα για την εξακρίβωση της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες περί υγείας και καλής διαβίωσης των ζώων·

2. «επαλήθευση»: ο έλεγχος, μέσω εξέτασης και διερεύνησης αντικειμενικών στοιχείων, του κατά πόσον έχουν τηρηθεί συγκεκριμένες απαιτήσεις·

3. «νομοθεσία περί ζωοτροφών»: οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που διέπουν τις ζωοτροφές γενικά και την ασφάλεια των ζωοτροφών ειδικότερα, τόσο σε κοινοτικό όσο και σε εθνικό επίπεδο· ο ορισμός καλύπτει όλα τα στάδια παραγωγής, μεταποίησης και διανομής των ζωοτροφών, καθώς και τη χρήση των ζωοτροφών·

4. «αρμόδια αρχή»: η κεντρική αρχή κράτους μέλους, η οποία είναι αρμόδια για την οργάνωση επισήμων ελέγχων, ή οποιαδήποτε άλλη αρχή στην οποία έχει μεταβιβαστεί αυτή η αρμοδιότητα· ο ορισμός περιλαμβάνει επίσης, όπου ενδείκνυται, την αντίστοιχη αρχή τρίτης χώρας·

5. «φορέας ελέγχου»: ανεξάρτητος τρίτος στον οποίον η αρμόδια αρχή έχει αναθέσει ορισμένα καθήκοντα ελέγχου·

6. «εξέταση»: η συστηματική και ανεξάρτητη εξέταση κατά την οποία προσδιορίζεται κατά πόσον οι δραστηριότητες και τα σχετικά αποτελέσματα συμμορφώνονται προς τις προγραμματισμένες ρυθμίσεις και κατά πόσον οι ρυθμίσεις αυτές εφαρμόζονται όντως και είναι κατάλληλες για την επίτευξη των στόχων·

7. «επιθεώρηση»: η εξέταση κάθε σημείου που αφορά τις ζωοτροφές, τα τρόφιμα, την υγεία και τις συνθήκες διαβίωσης των ζώων ώστε να διασφαλίζεται ότι τα σημεία αυτά πληρούν τις νομικές απαιτήσεις της νομοθεσίας περί ζωοτροφών και τροφίμων και ανταποκρίνονται στους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων·

8. «παρακολούθηση»: η διενέργεια σχεδιασμένης αλληλουχίας παρατηρήσεων ή μετρήσεων με σκοπό να συναχθεί μια συνολική εικόνα σχετικά με τα επίπεδα συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών ή τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων·

9. «επιτήρηση»: προσεκτική παρατήρηση μίας ή περισσοτέρων επιχειρήσεων ζωοτροφών ή τροφίμων, υπευθύνων επιχειρήσεων ζωοτροφών ή τροφίμων, ή των δραστηριοτήτων τους·

10. «μη συμμόρφωση»: μη συμμόρφωση προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών ή τροφίμων και προς τους κανόνες για την προστασία της υγείας και της καλής διαβίωσης των ζώων·

▼C1

11. «δειγματοληψία προς ανάλυση»: λήψη ζωοτροφών ή τροφίμων ή οιασδήποτε άλλης ουσίας (και από το περιβάλλον) σχετικής με την παραγωγή, τη μεταποίηση και τη διανομή ζωοτροφών ή τροφίμων ή με την υγεία των ζώων, με σκοπό να επαληθευθεί, μέσω ανάλυσης, η συμμόρφωση προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών ή τροφίμων ή τους κανόνες για την προστασία της υγείας των ζώων·

12. «επίσημη πιστοποίηση»: η διαδικασία με την οποία η αρμόδια αρχή ή οι φορείς ελέγχου, οι οποίοι είναι εξουσιοδοτημένοι να ενεργούν με την ιδιότητα αυτήν, παρέχουν γραπτή, ηλεκτρονική ή ισοδύναμη εγγύηση όσον αφορά τη συμμόρφωση·

13. «επίσημη κράτηση»: η διαδικασία με την οποία η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι δεν διακινούνται ούτε παραποιούνται ζωοτροφές ή τρόφιμα για τα οποία εκκρεμεί απόφαση σχετικά με τον προορισμό τους· ο ορισμός περιλαμβάνει την αποθήκευση από υπεύθυνους επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων σύμφωνα με τις εντολές της αρμόδιας αρχής·

14. «ισοδυναμία»: η ικανότητα διαφορετικών συστημάτων ή μέτρων να επιτυγχάνουν τους ίδιους στόχους· και ως ισοδύναμα νοούνται διαφορετικά συστήματα ή μέτρα, ικανά να επιτυγχάνουν τους ίδιους στόχους·

15. «εισαγωγή»: η θέση ζωοτροφών ή τροφίμων σε ελεύθερη κυκλοφορία ή η πρόθεση για θέση ζωοτροφών ή τροφίμων σε ελεύθερη κυκλοφορία κατά την έννοια του άρθρου 79 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 σε ένα από τα εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα Ι·

16. «είσοδος»: η εισαγωγή όπως ορίζεται στο σημείο 15 ανωτέρω, και η υπαγωγή προϊόντων στα τελωνειακά καθεστώτα που αναφέρονται στα στοιχεία β) έως ζ) του άρθρου 4 παράγραφος 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92, καθώς και η είσοδός τους σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη·

17. «έλεγχος εγγράφων»: η εξέταση εμπορικών εγγράφων και, ενδεχομένως, εγγράφων που απαιτούνται δυνάμει της νομοθεσίας περί ζωοτροφών ή τροφίμων, τα οποία συνοδεύουν το φορτίο·

18. «έλεγχος ταυτότητας»: μακροσκοπική εξέταση, για να εξασφαλιστεί ότι τα πιστοποιητικά ή άλλα έγγραφα που συνοδεύουν το φορτίο αντιστοιχούν προς την επισήμανση και το περιεχόμενο του φορτίου·

19. «φυσικός έλεγχος»: έλεγχος της ίδιας της ζωοτροφής ή του ίδιου του τροφίμου, ο οποίος μπορεί να περιλαμβάνει έλεγχο των μεταφορικών μέσων, της συσκευασίας, της επισήμανσης και της θερμοκρασίας, καθώς και δειγματοληψία για ανάλυση και εργαστηριακή εξέταση και κάθε άλλον έλεγχο που απαιτείται για να επιβεβαιωθεί η συμμόρφωση προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών ή τροφίμων·

20. «σχέδιο ελέγχου»: περιγραφή που πραγματοποιεί η αρμόδια αρχή και περιέχει γενικές πληροφορίες σχετικά με τη δομή και την οργάνωση των οικείων συστημάτων επίσημου ελέγχου.

▼C1

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Άρθρο 3

Γενικές υποχρεώσεις όσον αφορά την οργάνωση των επισήμων ελέγχων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι πραγματοποιούνται επίσημοι έλεγχοι τακτικά και βάσει των κινδύνων και με την κατάλληλη συχνότητα για την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού, λαμβάνοντας υπόψη:

α) εντοπισθέντες κινδύνους που συνδέονται με ζώα, ζωοτροφές ή τρόφιμα, με επιχειρήσεις ζωοτροφών ή τροφίμων, με τη χρήση ζωοτροφών ή τροφίμων ή με οποιαδήποτε διαδικασία, υλικό, ουσία, δραστηριότητα ή ενέργεια που μπορεί να επηρεάσει την ασφάλεια των ζωοτροφών ή των τροφίμων, την υγεία των ζώων ή την καλή διαβίωση των ζώων·

β) τις παλαιότερες επιδόσεις των υπευθύνων επιχειρήσεων τροφίμων όσον αφορά τη συμμόρφωση προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών ή τροφίμων ή προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων·

γ) την αξιοπιστία τυχόν ιδίων ελέγχων που έχουν ήδη διενεργηθεί

και

δ) οιεσδήποτε πληροφορίες για τυχόν μη συμμόρφωση.

2. Οι επίσημοι έλεγχοι διενεργούνται αιφνιδιαστικά, εκτός από περιπτώσεις όπως οι εξετάσεις, στις οποίες απαιτείται προειδοποίηση του υπεύθυνου της επιχείρησης ζωοτροφών ή τροφίμων. Οι επίσημοι έλεγχοι μπορούν να διενεργούνται και κατά περίπτωση.

3. Οι επίσημοι έλεγχοι διενεργούνται σε οιοδήποτε από τα στάδια παραγωγής, μεταποίησης και διανομής ζωοτροφών ή τροφίμων και ζώων και ζωικών προϊόντων, περιλαμβάνουν δε ελέγχους σε επιχειρήσεις ζωοτροφών και τροφίμων, σχετικά με τη χρήση ζωοτροφών ή τροφίμων, την αποθήκευση ζωοτροφών και τροφίμων, για κάθε διαδικασία, υλικό, ουσία, δραστηριότητα ή ενέργεια, καθώς και μεταφορά, σχετική με ζωοτροφές ή τρόφιμα και σε ζώντα ζώα που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού.

4. Επίσημοι έλεγχοι διενεργούνται εξίσου επιμελώς στις εξαγωγές εκτός της Κοινότητας και στις εισόδους από τρίτες χώρες στα εδάφη που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι.

5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι τα προϊόντα που προορίζονται για αποστολή σε άλλο κράτος μέλος ελέγχονται με την ίδια επιμέλεια όπως εκείνα που προορίζονται για τη διάθεση στην αγορά της επικράτειάς τους.

▼C1

6. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού μπορεί να ελέγχει τη συμμόρφωση των ζωοτροφών και των τροφίμων προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων με αμερόληπτους ελέγχους. Στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο για την οργάνωση των επισήμων ελέγχων, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν από τους υπευθύνους επιχειρήσεων, στους οποίους παραδίδονται προϊόντα από άλλο κράτος μέλος, να αναφέρουν την άφιξη των προϊόντων αυτών.

7. Εάν, κατά τη διάρκεια ελέγχου που διενεργείται στον τόπο προορισμού ή κατά την αποθήκευση ή τη μεταφορά, ένα κράτος διαπιστώνει μη συμμόρφωση, λαμβάνει τα δέοντα μέτρα τα οποία μπορούν να περιλαμβάνουν επαναποστολή στο κράτος μέλος προέλευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 4

Ορισμός των αρμόδιων αρχών και κριτήρια λειτουργίας

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές οι οποίες είναι υπεύθυνες για τους σκοπούς και τους επισήμους ελέγχους του παρόντος κανονισμού.

2. Οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν:

α) για την αποτελεσματικότητα και την καταλληλότητα των επισήμων ελέγχων των ζώντων ζώων, των ζωοτροφών και των τροφίμων σε όλα τα στάδια της παραγωγής, της μεταποίησης και της διανομής, καθώς και της χρήσης των ζωοτροφών·

β) ώστε το προσωπικό που διενεργεί τους επισήμους ελέγχους να μην επηρεάζεται από συγκρούσεις συμφερόντων·

γ) ώστε να διαθέτουν ή να έχουν πρόσβαση σε επαρκή δυναμικότητα εργαστηρίων για τις δοκιμές και σε επαρκή αριθμό κατάλληλα ειδικευμένου και έμπειρου προσωπικού ώστε οι επίσημοι έλεγχοι και τα καθήκοντα ελέγχου να διεξάγονται σωστά και ουσιαστικά·

δ) ώστε να διαθέτουν κατάλληλα και ορθά συντηρούμενες εγκαταστάσεις και εξοπλισμό, ώστε να εξασφαλίζεται ότι το προσωπικό μπορεί να διεξάγει αποτελεσματικά και ουσιαστικά τους επισήμους ελέγχους·

ε) ώστε να διαθέτουν τη νομική εξουσία να διεξάγουν επισήμους ελέγχους και να λαμβάνουν τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό·

στ) ώστε να διαθέτουν σχέδια έκτακτης ανάγκης και να είναι έτοιμες να τα θέσουν σε εφαρμογή σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης·

ζ) ώστε οι υπεύθυνοι των επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων να υποβάλλονται υποχρεωτικά σε κάθε επιθεώρηση που διενεργείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού και να επικουρούν το προσωπικό της αρμόδιας αρχής στην εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

3. Όταν κράτος μέλος μεταβιβάζει την αρμοδιότητα διεξαγωγής επισήμων ελέγχων σε αρχή ή αρχές διαφορετικές από την κεντρική αρμόδια αρχή, ιδίως δε σε αρχές περιφερειακού ή τοπικού επιπέδου, πρέπει να υπάρχει ουσιαστικός συντονισμός μεταξύ όλων των αρμόδιων αρχών που συμμετέχουν σε αυτή τη διαδικασία, καθώς και, όταν ενδείκνυται, στον τομέα της περιβαλλοντικής και υγειονομικής προστασίας.

▼C1

4. Οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν την αμεροληψία, την ποιότητα και τη συνοχή των επισήμων ελέγχων σε όλα τα επίπεδα στα οποία λειτουργούν. Τα κριτήρια που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 πρέπει να τηρούνται στο ακέραιο από κάθε αρχή στην οποία μεταβιβάζεται η αρμοδιότητα της διενέργειας επισήμων ελέγχων.

5. Όταν, στο πλαίσιο μιας αρμόδιας αρχής, για την πραγματοποίηση των επισήμων ελέγχων είναι αρμόδιες περισσότερες από μία μονάδες, πρέπει να υπάρχει αποτελεσματικός συντονισμός και συνεργασία μεταξύ των διαφόρων μονάδων.

6. Οι αρμόδιες αρχές διενεργούν εσωτερικές εξετάσεις ή μπορούν να αναθέτουν τη διενέργεια εξωτερικών εξετάσεων, και λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα βάσει των αποτελεσμάτων τους ώστε να διασφαλίζεται ότι επιτυγχάνονται οι στόχοι του παρόντος κανονισμού. Οι εξετάσεις αυτές υπόκεινται σε ανεξάρτητη εξέταση και διεξάγονται κατά τρόπο διαφανή.

7. Λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου μπορούν να εγκρίνονται με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3.

Άρθρο 5

Ανάθεση συγκεκριμένων καθηκόντων σχετικών με τους επισήμους ελέγχους

1. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αναθέτει συγκεκριμένα καθήκοντα σχετικά με τους επισήμους ελέγχους σε έναν ή περισσότερους φορείς ελέγχου σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 4.

Κατάλογος των καθηκόντων που επιτρέπεται ή δεν επιτρέπεται να ανατίθενται μπορεί να καταρτίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3.

Ωστόσο, δεν ανατίθενται καθήκοντα για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 54.

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αναθέτει συγκεκριμένα καθήκοντα ελέγχου σε συγκεκριμένο φορέα ελέγχου μόνον εάν:

α) υπάρχει ακριβής περιγραφή των καθηκόντων τα οποία επιτρέπεται να εκτελεί ο φορέας ελέγχου και των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μπορεί να τα εκτελεί·

β) υπάρχει απόδειξη ότι ο φορέας ελέγχου:

i) διαθέτει την πείρα, τον εξοπλισμό και την υποδομή που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων που του ανατίθενται·

ii) διαθέτει επαρκές προσωπικό με κατάλληλα προσόντα και πείρα

και

iii) είναι αμερόληπτος και ανεπηρέαστος από ενδεχόμενη σύγκρουση συμφερόντων όσον αφορά την άσκηση των καθηκόντων που του ανατίθενται·

γ) ο φορέας ελέγχου εργάζεται και διαπιστεύεται σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο EN 45004 «Γενικά κριτήρια για τη λειτουργία διαφόρων ειδών φορέων επιθεώρησης» ή/και με άλλο πρότυπο εφόσον αυτό είναι καταλληλότερο για τα καθήκοντα που του ανατίθενται·

δ) τα εργαστήρια λειτουργούν σύμφωνα με τα πρότυπα που προβλέπονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2·

▼C1

ε) ο φορέας ελέγχου κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή τα αποτελέσματα των ελέγχων που διενεργεί σε τακτά χρονικά διαστήματα, καθώς και όποτε το ζητά η αρμόδια αρχή. Εάν από τα αποτελέσματα των ελέγχων προκύπτει μη συμμόρφωση ή πιθανότητα μη συμμόρφωσης, ο φορέας ελέγχου ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή·

στ) υπάρχει αποτελεσματικός και ουσιαστικός συντονισμός μεταξύ της αναθέτουσας αρμόδιας αρχής και του φορέα ελέγχου.

3. Οι αρμόδιες αρχές που αναθέτουν συγκεκριμένα καθήκοντα σε φορείς ελέγχου οργανώνουν εξετάσεις ή επιθεωρήσεις των φορέων ελέγχου, όπως απαιτείται. Εάν από μια εξέταση ή επιθεώρηση προκύψει ότι οι φορείς αυτοί δεν ανταποκρίνονται ικανοποιητικά στα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί, η αναθέτουσα αρμόδια αρχή μπορεί να ανακαλεί την ανάθεση, την ανακαλεί δε αμελλητί εάν ο φορέας ελέγχου δεν λάβει εγκαίρως τα κατάλληλα διορθωτικά μέτρα.

4. Κάθε κράτος μέλος που επιθυμεί να αναθέσει ένα συγκεκριμένο καθήκον ελέγχου σε φορέα ελέγχου ειδοποιεί την Επιτροπή. Αυτή η ειδοποίηση παρέχει λεπτομερή περιγραφή:

α) της αρμόδιας αρχής που αναθέτει το καθήκον·

β) του καθήκοντος που θα αναθέσει

και

γ) του φορέα ελέγχου στον οποίο θα αναθέσει το καθήκον.

Άρθρο 6

Προσωπικό που διεξάγει επισήμους ελέγχους

Η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι το σύνολο του προσωπικού της που διεξάγει επισήμους ελέγχους:

α) λαμβάνει, στον τομέα της αρμοδιότητάς του, κατάλληλη κατάρτιση η οποία του παρέχει τη δυνατότητα να εκτελεί σωστά τα καθήκοντά του και να διεξάγει τους ελέγχους κατά τρόπο συνεπή. Η κατάρτιση αυτή καλύπτει, όπως ενδείκνυται, τους τομείς που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ κεφάλαιο Ι·

β) τηρείται ενήμερο των εξελίξεων στον τομέα της αρμοδιότητάς του και λαμβάνει τακτικά πρόσθετη κατάρτιση αναλόγως των απαιτήσεων

και

γ) διαθέτει ικανότητες για διεπιστημονική συνεργασία.

Άρθρο 7

Διαφάνεια και εμπιστευτικότητα

1. Οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε να εκτελούν τις δραστηριότητές τους με υψηλό επίπεδο διαφάνειας. Για το σκοπό αυτόν, οι σχετικές πληροφορίες που κατέχουν πρέπει να δημοσιοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.

Κατά κανόνα, το κοινό έχει πρόσβαση:

α) στις πληροφορίες για τις ελεγκτικές δραστηριότητες των αρμόδιων αρχών και την αποτελεσματικότητά τους

και

β) στις πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002.

▼C1

2. Η αρμόδια αρχή μεριμνά για την υποχρέωση των μελών του οικείου προσωπικού διεξαγωγής των ελέγχων να μην αποκαλύπτουν τις πληροφορίες που αποκτούν κατά την διεξαγωγή των επισήμων ελεγκτικών τους καθηκόντων και οι οποίες, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, εμπίπτουν ως εκ της φύσεώς τους στο επαγγελματικό απόρρητο. Η προστασία του επαγγελματικού απορρήτου δεν κωλύει την από μέρους των αρμόδιων αρχών διάδοση πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β). Δεν θίγονται οι κανόνες της οδηγίας 95/46/ΕΚ για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ([1]).

3. Οι πληροφορίες που καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο περιλαμβάνουν συγκεκριμένα:

— τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των τυχόν ανακρίσεων ή εκκρεμών δικαστικών διαδικασιών,

— τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα,

— τα έγγραφα που καλύπτονται από εξαίρεση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής ([2]),

— τις πληροφορίες που προστατεύονται από εθνική και κοινοτική νομοθεσία σχετικά ιδίως με το επαγγελματικό απόρρητο, τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαβουλεύσεων, τις διεθνείς σχέσεις και την εθνική άμυνα.

Άρθρο 8

Διαδικασίες ελέγχου και επαλήθευσης

1. Οι αρμόδιες αρχές διενεργούν επισήμους ελέγχους σύμφωνα με τεκμηριωμένες διαδικασίες. Οι διαδικασίες αυτές περιλαμβάνουν πληροφορίες και οδηγίες για το προσωπικό που διεξάγει τους επισήμους ελέγχους, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των τομέων που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ κεφάλαιο ΙΙ.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διαθέτουν νομικές διαδικασίες που επιτρέπουν στο προσωπικό των αρμόδιων αρχών να έχει πρόσβαση στα κτίρια και την τεκμηρίωση των υπεύθυνων επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων, ώστε να είναι σε θέση να εκπληρώνει τα καθήκοντά του δεόντως.

3. Οι αρμόδιες αρχές θεσπίζουν διαδικασίες προκειμένου:

α) για να επαληθεύουν την αποτελεσματικότητα των επισήμων ελέγχων που διεξάγουν

και

β) για να διασφαλίζουν ότι λαμβάνονται διορθωτικά μέτρα όταν απαιτείται και ότι οι τεκμηριωμένες διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ενημερώνονται δεόντως.

4. Η Επιτροπή μπορεί να καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές για τους επισήμους ελέγχους με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 2.

([1]) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

([2]) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

▼C1

Οι κατευθυντήριες γραμμές μπορούν, ειδικότερα, να περιλαμβάνουν συστάσεις για τους επισήμους ελέγχους σχετικά με:

α) την εφαρμογή των αρχών HACCP·

β) τα συστήματα διαχείρισης που χρησιμοποιούν οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων ζωοτροφών ή τροφίμων για να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της νομοθεσίας περί ζωοτροφών ή τροφίμων·

γ) τη μικροβιολογική, φυσική και χημική ασφάλεια των ζωοτροφών και των τροφίμων.

Άρθρο 9

Εκθέσεις

1. Η αρμόδια αρχή συντάσσει εκθέσεις για τους επισήμους ελέγχους που έχει πραγματοποιήσει.

2. Οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν περιγραφή του σκοπού των επισήμων ελέγχων, των μεθόδων ελέγχου που εφαρμόστηκαν, τα αποτελέσματα των επισήμων ελέγχων και, ανάλογα με την περίπτωση, τα μέτρα που πρέπει να λάβει ο υπεύθυνος της επιχείρησης.

3. Η αρμόδια αρχή παρέχει αντίγραφο της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στον ενδιαφερόμενο υπεύθυνο επιχείρησης τουλάχιστον σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

Άρθρο 10

Δραστηριότητες, μέθοδοι και τεχνικές ελέγχου

1. Οι εργασίες που σχετίζονται με τους επισήμους ελέγχους διεξάγονται, κατά κανόνα, με τη χρήση κατάλληλων μεθόδων και τεχνικών ελέγχου, όπως η παρακολούθηση, η επιτήρηση, η εξακρίβωση, η εξέταση, η επιθεώρηση, η δειγματοληψία και η ανάλυση.

2. Οι επίσημοι έλεγχοι ζωοτροφών και τροφίμων περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες δραστηριότητες:

α) εξέταση των τυχόν συστημάτων ελέγχου που εφαρμόζουν οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων, καθώς και των αποτελεσμάτων που έχουν επιτευχθεί·

β) επιθεώρηση:

i) των εγκαταστάσεων των πρωτογενών παραγωγών, των επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων, συμπεριλαμβανομένου του περιβάλλοντος χώρου τους, των κτιρίων, των γραφείων, του εξοπλισμού, των εγκαταστάσεων και των μηχανημάτων, των μεταφορών και των ζωοτροφών και τροφίμων·

ii) των πρώτων υλών, των συστατικών, των τεχνολογικών βοηθητικών ουσιών και άλλων προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή και την παραγωγή ζωοτροφών και τροφίμων·

iii) των ημικατεργασμένων προϊόντων·

iv) των υλικών και των αντικειμένων που προορίζονται να έλθουν σε επαφή με τα τρόφιμα·

v) των προϊόντων και των διαδικασιών καθαρισμού και συντήρησης, και των φυτοφαρμάκων·

vi) της επισήμανσης, της παρουσίασης και της διαφήμισης·

▼C1

γ) ελέγχους για τις συνθήκες υγιεινής στις επιχειρήσεις ζωοτροφών και τροφίμων·

δ) αξιολόγηση των διαδικασιών σχετικά με τις ορθές παρασκευαστικές πρακτικές (ΟΠΠ), τις ορθές πρακτικές υγιεινής (ΟΠΥ), τις ορθές πρακτικές εκτροφής και το σύστημα HACCP, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση των εγχειριδίων που καταρτίζονται σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία·

ε) εξέταση γραπτού υλικού και άλλων αρχείων που μπορεί να είναι σχετικά με την αξιολόγηση της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών ή τροφίμων·

στ) συνεντεύξεις με υπευθύνους επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων και το προσωπικό τους·

ζ) ανάγνωση των τιμών που έχουν καταγράψει τα όργανα μέτρησης των επιχειρήσεων ζωοτροφών ή τροφίμων·

η) ελέγχους που πραγματοποιεί η αρμόδια αρχή με δικά της όργανα για την εξακρίβωση των μετρήσεων που έχουν πραγματοποιήσει οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων·

θ) κάθε άλλη δραστηριότητα που απαιτείται για να εξασφαλίζεται η επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗ

Άρθρο 11

Μέθοδοι δειγματοληψίας και ανάλυσης

1. Οι μέθοδοι δειγματοληψίας και ανάλυσης που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο επισήμων ελέγχων πρέπει να είναι σύμφωνες με τους οικείους κοινοτικούς κανόνες, ή

α) ελλείψει αυτών, με διεθνώς αναγνωρισμένους κανόνες ή πρωτόκολλα, ιδίως δε με εκείνους που έχει αποδεχθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN), ή με εκείνους που περιέχονται στην εθνική νομοθεσία,

ή

β) ελλείψει αυτών, με άλλες μεθόδους που είναι κατάλληλες για τον επιδιωκόμενο σκοπό ή που έχουν αναπτυχθεί σύμφωνα με επιστημονικά πρωτόκολλα.

2. Όταν δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 1, η επικύρωση των μεθόδων ανάλυσης μπορεί να γίνεται από ένα και μόνον εργαστήριο σύμφωνα με διεθνώς αποδεκτό πρωτόκολλο.

3. Εφόσον είναι δυνατόν, οι μέθοδοι ανάλυσης χαρακτηρίζονται με τα κατάλληλα κριτήρια που ορίζονται στο παράρτημα III.

4. ►**M7** Η Επιτροπή θεσπίζει τα ακόλουθα μέτρα εφαρμογής: ◄

α) οι μέθοδοι δειγματοληψίας και ανάλυσης, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων επιβεβαίωσης ή αναφοράς που πρέπει να χρησιμοποιούνται στην περίπτωση διαφωνίας·

▼C1

β) τα κριτήρια επιδόσεων, οι παράμετροι ανάλυσης, η αβεβαιότητα των μετρήσεων και οι διαδικασίες επικύρωσης των μεθόδων που μνημονεύονται στο στοιχείο α)

και

γ) κανόνες για την ερμηνεία των αποτελεσμάτων.

▼M7

Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4.

▼C1

5. Οι αρμόδιες αρχές θεσπίζουν κατάλληλες διαδικασίες για να εξασφαλίζουν το δικαίωμα των υπευθύνων επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων, τα προϊόντα των οποίων υποβάλλονται σε δειγματοληψία και ανάλυση, να ζητούν συμπληρωματική γνώμη εμπειρογνώμονα με την επιφύλαξη της υποχρέωσης των αρμόδιων αρχών να λαμβάνουν αμέσως μέτρα σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης.

6. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων μπορούν να λαμβάνουν ικανό αριθμό δειγμάτων για να λαμβάνουν συμπληρωματική γνώμη εμπειρογνώμονα, εκτός εάν αυτό δεν είναι δυνατόν, αν πρόκειται για ιδιαίτερα ευπαθή προϊόντα ή όταν η ποσότητα διαθέσιμου υποστρώματος είναι πολύ μικρή.

7. Ο χειρισμός και η επισήμανση των δειγμάτων πρέπει να εξασφαλίζουν τόσο τη νομική όσο και την αναλυτική εγκυρότητά τους.

Άρθρο 12

Επίσημα εργαστήρια

1. Η αρμόδια αρχή ορίζει τα εργαστήρια τα οποία επιτρέπεται να πραγματοποιούν την ανάλυση των δειγμάτων που λαμβάνονται κατά τους επισήμους ελέγχους.

2. Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ορίζουν μόνον εργαστήρια τα οποία λειτουργούν και αξιολογούνται και διαπιστεύονται σύμφωνα με τα ακόλουθα ευρωπαϊκά πρότυπα:

α) EN ISO/IEC 17025 σχετικά με τις «Γενικές απαιτήσεις για την ικανότητα εργαστηρίων δοκιμών και βαθμονόμησης»·

▼M6

β) EN ISO/IEC 17011 σχετικά με τις «Γενικές απαιτήσεις για τους φορείς διαπίστευσης που πραγματοποιούν διαπίστευση οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης».

▼C1

λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια για τις διάφορες μεθόδους δοκιμών που ορίζονται στην κοινοτική νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων.

3. Η διαπίστευση και η αξιολόγηση των εργαστηρίων που σημειώνονται στην παράγραφο 2 είναι δυνατόν να αφορούν μεμονωμένες δοκιμές ή ομάδες δοκιμών.

4. Η αρμόδια αρχή μπορεί να ακυρώνει τον ορισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 όταν δεν τηρούνται πλέον οι όροι που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

▼C1

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΡΙΣΕΩΝ

Άρθρο 13

Σχέδια έκτακτης ανάγκης για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα

1. Για την εφαρμογή του γενικού σχεδίου για τη διαχείριση κρίσεων που αναφέρεται στο άρθρο 55 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002, τα κράτη μέλη καταρτίζουν επιχειρησιακά σχέδια έκτακτης ανάγκης ορίζοντας μέτρα που πρέπει να εφαρμόζονται χωρίς καθυστέρηση όταν διαπιστώνεται ότι οι ζωοτροφές ή τα τρόφιμα θέτουν σε σοβαρό κίνδυνο ανθρώπους ή ζώα είτε άμεσα είτε μέσω του περιβάλλοντος.

2. Τα εν λόγω σχέδια έκτακτης ανάγκης προσδιορίζουν:

α) τις διοικητικές αρχές που πρέπει να συμμετέχουν·

β) τις εξουσίες και τις αρμοδιότητές τους

και

γ) τους διαύλους και τις διαδικασίες για την κοινοποίηση πληροφοριών μεταξύ των ενδιαφερομένων.

3. Τα κράτη μέλη επανεξετάζουν αυτά τα σχέδια έκτακτης ανάγκης ανάλογα με την περίπτωση, ιδίως βάσει μεταβολών στην οργάνωση της αρμόδιας αρχής και της πείρας τους, συμπεριλαμβανομένης της πείρας από ασκήσεις προσομοίωσης.

4. Όταν απαιτείται, είναι δυνατόν να εγκρίνονται μέτρα εφαρμογής με τη διαδικασία του άρθρου 62, παράγραφος 3. Με τα μέτρα αυτά θεσπίζονται εναρμονισμένοι κανόνες για σχέδια έκτακτης ανάγκης στο βαθμό που απαιτείται για να διασφαλίζεται ότι τα σχέδια αυτά είναι συμβατά με το γενικό σχέδιο για τη διαχείριση κρίσεων που αναφέρεται στο άρθρο 55 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002. Τα μέτρα αυτά προσδιορίζουν επίσης το ρόλο των ενδιαφερομένων όσον αφορά την εκπόνηση και τη λειτουργία σχεδίων έκτακτης ανάγκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΑΠΟ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 14

Επίσημοι έλεγχοι στις ζωοτροφές και τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης

1. Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τις απαιτήσεις περί κτηνιατρικών ελέγχων σε ζωοτροφές και τρόφιμα ζωικής προέλευσης που προβλέπονται στην οδηγία 97/78/ΕΚ. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή που ορίζεται σύμφωνα με την οδηγία 97/78/ΕΚ διενεργεί, επιπροσθέτως, επισήμους ελέγχους για να επαληθεύει τη συμμόρφωση προς πτυχές της νομοθεσίας περί ζωοτροφών ή τροφίμων τις οποίες δεν καλύπτει η εν λόγω οδηγία, εφόσον συντρέχει λόγος, συμπεριλαμβανομένων των πτυχών που αναφέρονται στον τίτλο VI, κεφάλαιο II του παρόντος κανονισμού.

2. Οι γενικοί κανόνες των άρθρων 18 έως 25 του παρόντος κανονισμού ισχύουν και για τους επισήμους ελέγχους σε όλες τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα, συμπεριλαμβανομένων των ζωοτροφών και των τροφίμων ζωικής προέλευσης.

▼C1

3. Η επίτευξη ικανοποιητικών αποτελεσμάτων κατά τους ελέγχους προϊόντων τα οποία:

α) υπόκεινται σε ένα από τα τελωνειακά καθεστώτα που αναφέρονται στα στοιχεία β) έως ζ) του άρθρου 4 παράγραφος 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92,

ή

β) πρόκειται να διακινηθούν σε ελεύθερες ζώνες ή ελεύθερες αποθήκες, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 15 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92,

δεν αίρει την υποχρέωση των υπευθύνων επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων να εξασφαλίζουν ότι οι ζωοτροφές και τα τρόφιμα τηρούν τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων από τη στιγμή που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, ούτε εμποδίζει τη διενέργεια άλλων επισήμων ελέγχων στις συγκεκριμένες ζωοτροφές ή τρόφιμα.

Άρθρο 15

Επίσημοι έλεγχοι σε ζωοτροφές και σε τρόφιμα μη ζωικής προέλευσης

1. Η αρμόδια αρχή προβαίνει σε τακτικούς επισήμους ελέγχους των ζωοτροφών και των τροφίμων μη ζωικής προέλευσης που δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 97/78/ΕΚ, που εισάγονται στα εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού. Η αρμόδια αρχή οργανώνει τους ελέγχους αυτούς με βάση το πολυετές εθνικό σχέδιο ελέγχου που καταρτίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 41 έως 43 και συνεκτιμώντας τους πιθανούς κινδύνους. Οι έλεγχοι καλύπτουν όλες τις πτυχές της νομοθεσίας περί ζωοτροφών και τροφίμων.

2. Οι έλεγχοι αυτοί διεξάγονται σε κατάλληλο τόπο, συμπεριλαμβανομένων του σημείου εισόδου των προϊόντων σε ένα από τα εδάφη του παραρτήματος Ι, του σημείου διάθεσης για ελεύθερη κυκλοφορία, των αποθηκών, των εγκαταστάσεων του εισάγοντος υπεύθυνου επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων, ή άλλων σημείων της αλυσίδας ζωοτροφών και τροφίμων.

3. Οι έλεγχοι αυτοί μπορούν επίσης να διεξάγονται σε προϊόντα τα οποία:

α) υπόκεινται σε ένα από τα τελωνειακά καθεστώτα που αναφέρονται στα στοιχεία β) έως ζ) του άρθρου 4 παράγραφος 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92,

ή

β) πρόκειται να εισέλθουν σε ελεύθερες ζώνες ή σε ελεύθερες αποθήκες όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 15 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92.

4. Η επίτευξη ικανοποιητικών αποτελεσμάτων κατά τους ελέγχους που αναφέρονται στην παράγραφο 3 δεν αίρει την υποχρέωση των υπευθύνων επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων να τηρούν τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων από τη στιγμή της διάθεσης για ελεύθερη κυκλοφορία ούτε εμποδίζει τη διεξαγωγή άλλων επισήμων ελέγχων στις συγκεκριμένες ζωοτροφές ή τρόφιμα.

5. Με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3 καταρτίζεται και ενημερώνεται κατάλογος ζωοτροφών και τροφίμων μη ζωικής προέλευσης που, με βάση γνωστούς ή πρωτοεμφανιζόμενους κινδύνους, πρέπει να υπάγονται σε αυξημένο επίπεδο επισήμων ελέγχων στο σημείο εισόδου τους στα εδάφη του παραρτήματος Ι. Η συχνότητα και η φύση των ελέγχων αυτών καθορίζονται με την ίδια διαδικασία. Ταυτόχρονα, τα τέλη για τους ελέγχους αυτούς μπορούν να καθορίζονται με την ίδια διαδικασία.

▼C1

Άρθρο 16

Τύποι ελέγχων σε ζωοτροφές και τρόφιμα μη ζωικής προέλευσης

1. Οι επίσημοι έλεγχοι που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 1, περιλαμβάνουν τουλάχιστον συστηματικό έλεγχο εγγράφων, τυχαίο έλεγχο ταυτότητας και, ανάλογα με την περίπτωση, φυσικό έλεγχο.

2. Οι φυσικοί έλεγχοι πραγματοποιούνται με συχνότητα η οποία εξαρτάται από:

α) τους κινδύνους που συνδέονται με διάφορα είδη ζωοτροφών και τροφίμων·

β) το ιστορικό της συμμόρφωσης της τρίτης χώρας προς τις απαιτήσεις για το συγκεκριμένο προϊόν και τον προσδιορισμό της καταγωγής και των υπευθύνων επιχειρήσεων ζωοτροφών ή τροφίμων που εισάγουν και εξάγουν το προϊόν·

γ) τους ελέγχους που έχει διενεργήσει η επιχείρηση ζωοτροφών ή τροφίμων που εισάγει το προϊόν·

δ) τις εγγυήσεις που έχει χορηγήσει η αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας καταγωγής.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φυσικοί έλεγχοι πραγματοποιούνται υπό κατάλληλες συνθήκες και σε τόπο με πρόσβαση σε κατάλληλες εγκαταστάσεις ελέγχου, που επιτρέπει την ορθή διεξαγωγή των ερευνών, τη λήψη αριθμού δειγμάτων ανάλογου προς τη διαχείριση του κινδύνου, και την υγιεινή διακίνηση των ζωοτροφών και των τροφίμων. Η μεταχείριση των δειγμάτων πρέπει να είναι τέτοια ώστε να εξασφαλίζεται τόσο η νομική όσο και η αναλυτική εγκυρότητά τους. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο εξοπλισμός και η μεθοδολογία είναι κατάλληλα για τη μέτρηση των οριακών τιμών που ορίζει η κοινοτική ή η εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 17

Σημεία εισόδου και προηγούμενη κοινοποίηση

1. Για την οργάνωση των επισήμων ελέγχων που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 5 τα κράτη μέλη:

— ορίζουν ειδικά σημεία εισόδου στην επικράτειά τους που έχουν πρόσβαση στις κατάλληλες εγκαταστάσεις ελέγχου για τα διάφορα είδη ζωοτροφών και τροφίμων

και

— απαιτούν από τους υπευθύνους επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων που είναι αρμόδιοι για τα φορτία να τους διαβιβάζουν εκ των προτέρων πληροφορίες σχετικά με την άφιξη και τη φύση τους.

Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τους ίδιους κανόνες για άλλες ζωοτροφές και τρόφιμα μη ζωικής προέλευσης.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη για τυχόν μέτρα τα οποία λαμβάνουν σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Τα μέτρα αυτά σχεδιάζονται κατά τρόπον ώστε να αποφεύγεται η περιττή διακοπή του εμπορίου.

▼C1

Άρθρο 18

Ενέργειες σε περίπτωση υπόνοιας

Σε περίπτωση που υπάρχουν υπόνοιες μη συμμόρφωσης ή σε περίπτωση αμφιβολιών ως προς την ταυτότητα ή τον πραγματικό προορισμό του φορτίου, ή ως προς την αντιστοιχία μεταξύ του φορτίου και των πιστοποιημένων εγγυήσεων, η αρμόδια αρχή διεξάγει επισήμους ελέγχους για να επιβεβαιώσει ή να αποκλείσει τις υποψίες ή τις αμφιβολίες. Η αρμόδια αρχή θέτει το εν λόγω φορτίο υπό επίσημη κράτηση μέχρις ότου λάβει τα αποτελέσματα των προαναφερόμενων επισήμων ελέγχων.

Άρθρο 19

Ενέργειες ύστερα από τη διενέργεια επισήμων ελέγχων σε ζωοτροφές και σε τρόφιμα από τρίτες χώρες

1. Η αρμόδια αρχή θέτει υπό επίσημη κράτηση τις ζωοτροφές ή τρόφιμα από τρίτες χώρες τα οποία δεν συμμορφώνονται προς τη νομοθεσία περί τροφίμων ή ζωοτροφών και, αφού ακούσει την άποψη των υπευθύνων επιχειρήσεων ζωοτροφών ή τροφίμων που είναι αρμόδιοι για τα φορτία, λαμβάνει τα ακόλουθα μέτρα όσον αφορά τις εν λόγω ζωοτροφές ή τρόφιμα:

α) διατάσσει την καταστροφή των εν λόγω ζωοτροφών ή τροφίμων, την υποβολή τους σε ειδική μεταχείριση σύμφωνα με το άρθρο 20 ή την επαναποστολή τους εκτός της Κοινότητας σύμφωνα με το άρθρο 21· είναι επίσης δυνατόν να λαμβάνονται και άλλα μέτρα, όπως η χρήση των ζωοτροφών ή των τροφίμων για άλλους σκοπούς πλην εκείνων για τους οποίους προορίζονταν αρχικά·

β) εάν οι ζωοτροφές ή τα τρόφιμα έχουν ήδη διατεθεί στην αγορά, παρακολουθεί ή, εάν απαιτείται, διατάσσει την ανάκληση ή την απόσυρσή τους πριν λάβει ένα από τα προαναφερόμενα μέτρα·

γ) ελέγχει ότι οι ζωοτροφές και τα τρόφιμα δεν έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία του ανθρώπου ή των ζώων είτε άμεσα είτε μέσω του περιβάλλοντος κατά τη διάρκεια εφαρμογής των μέτρων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) ή μέχρις ότου εφαρμοστούν τα μέτρα αυτά.

2. Ωστόσο, εάν:

α) από τους επισήμους ελέγχους που προβλέπονται στα άρθρα 14 και 15 προκύπτει ότι ένα φορτίο είναι βλαβερό για την υγεία των ανθρώπων ή των ζώων ή δεν είναι ασφαλές, η αρμόδια αρχή θέτει το εν λόγω φορτίο υπό επίσημη κράτηση μέχρι την καταστροφή του ή λαμβάνει οιοδήποτε άλλο ενδεδειγμένο μέτρο το οποίο απαιτείται για την προστασία της υγείας των ανθρώπων και των ζώων·

β) ζωοτροφές ή τρόφιμα μη ζωικής προέλευσης, για τα οποία έχει ορισθεί αυξημένο επίπεδο ελέγχων σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 5, δεν προσκομίζονται για επισήμους ελέγχους, ή δεν προσκομίζονται σύμφωνα με τυχόν ειδικές απαιτήσεις που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 17, η αρμόδια αρχή διατάσσει την ανάκλησή τους και τη θέση τους αμελλητί υπό επίσημη κράτηση και, στη συνέχεια, είτε την καταστροφή τους είτε την επαναποστολή τους σύμφωνα με το άρθρο 21.

3. Όταν δεν επιτρέπει την είσοδο ζωοτροφών ή τροφίμων, η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τα ευρήματά της και την ταυτότητα των συγκεκριμένων προϊόντων με τη διαδικασία του άρθρου 50 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 και κοινοποιεί τις αποφάσεις της στις τελωνειακές υπηρεσίες μαζί με πληροφορίες σχετικά με τον τελικό προορισμό του φορτίου.

4. Οι αποφάσεις για τα φορτία υπόκεινται στο δικαίωμα προσφυγής που αναφέρεται στο άρθρο 54 παράγραφος 3.

▼C1

Άρθρο 20

Ειδική μεταχείριση

1. Η ειδική μεταχείριση που προβλέπεται στο άρθρο 19 μπορεί να περιλαμβάνει:

α) μεταχείριση ή μεταποίηση με σκοπό την ευθυγράμμιση των ζωοτροφών ή των τροφίμων προς τις απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου ή τρίτης χώρας στην οποία θα επαναποσταλούν, συμπεριλαμβανομένης της απολύμανσης, ανάλογα με την περίπτωση, αποκλειομένης όμως της αραίωσης·

β) τη μεταποίηση με οποιονδήποτε άλλο κατάλληλο τρόπο για σκοπούς άλλους από την κατανάλωση από τον άνθρωπο ή τα ζώα.

▼M7

2. Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι η ειδική μεταχείριση διεξάγεται σε εγκαταστάσεις υπό τον έλεγχό της, ή υπό τον έλεγχο άλλου κράτους μέλους και σύμφωνα με όρους που καθορίζονται από την Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62, παράγραφος 4. Ελλείψει τέτοιων όρων, η ειδική μεταχείριση διεξάγεται σύμφωνα με τις εθνικές ρυθμίσεις.

▼C1

Άρθρο 21

Επαναποστολή φορτίων

1. Η αρμόδια αρχή επιτρέπει την επαναποστολή φορτίων μόνον εφόσον:

α) ο προορισμός έχει συμφωνηθεί με τον υπεύθυνο της επιχείρησης ζωοτροφών ή τροφίμων που είναι αρμόδιος για το φορτίο

και

β) ο υπεύθυνος της επιχείρησης ζωοτροφών και τροφίμων έχει ενημερώσει προηγουμένως την αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας καταγωγής, ή της τρίτης χώρας προορισμού εάν πρόκειται για άλλη χώρα, σχετικά με τους λόγους και τις συνθήκες που εμποδίζουν τη διάθεση των συγκεκριμένων ζωοτροφών ή τροφίμων στην αγορά της Κοινότητας

και

γ) εφόσον η τρίτη χώρα προορισμού δεν είναι η τρίτη χώρα καταγωγής, η αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας προορισμού έχει δηλώσει στην αρμόδια αρχή ότι είναι έτοιμη να δεχθεί το φορτίο.

2. Με την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων που εφαρμόζονται όσον αφορά τις προθεσμίες για την αίτηση συμπληρωματικής γνώμης εμπειρογνώμονα και όταν τα αποτελέσματα των επισήμων ελέγχων δεν το αποκλείουν, η επαναποστολή πραγματοποιείται, κατά κανόνα, εντός 60 το πολύ ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η αρμόδια αρχή αποφάσισε για τον προορισμό του φορτίου εκτός εάν έχει κινηθεί νομική διαδικασία. Εάν, μετά την πάροδο των 60 ημερών, η επαναποστολή δεν πραγματοποιηθεί, το φορτίο καταστρέφεται, εκτός αν η καθυστέρηση αιτιολογείται δεόντως.

3. Εν αναμονή της επαναποστολής των φορτίων ή της επιβεβαίωσης των λόγων απόρριψής τους, η αρμόδια αρχή θέτει τα φορτία υπό επίσημη κράτηση.

▼C1

4. Η αρμόδια αρχή ειδοποιεί την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη με τη διαδικασία του άρθρου 50 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 και κοινοποιεί τις αποφάσεις της στις τελωνειακές υπηρεσίες. Οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται σύμφωνα με τον τίτλο IV, ώστε να λαμβάνουν οιαδήποτε περαιτέρω αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι δεν υπάρχει δυνατότητα εκ νέου εισόδου των απορριφθέντων φορτίων στην Κοινότητα.

Άρθρο 22

Δαπάνες

Ο υπεύθυνος της επιχείρησης ζωοτροφών ή τροφίμων, ο οποίος είναι αρμόδιος για τα φορτία, ή ο εκπρόσωπός του βαρύνονται με τις δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται οι αρμόδιες αρχές για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στα άρθρα 18, 19, 20 και 21.

Άρθρο 23

Έγκριση των ελέγχων τρίτων χωρών πριν από την εξαγωγή

1. Οι ειδικοί έλεγχοι που διενεργούνται από τρίτες χώρες στις ζωοτροφές και τα τρόφιμα αμέσως πριν από την εξαγωγή τους προς την Κοινότητα με σκοπό να εξακριβωθεί ότι τα εξαγόμενα προϊόντα πληρούν τις κοινοτικές απαιτήσεις μπορούν να εγκρίνονται με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3. Η έγκριση μπορεί να ισχύει μόνο για ζωοτροφές και τρόφιμα με προέλευση από τη συγκεκριμένη τρίτη χώρα και μπορεί να παρέχεται για ένα ή για περισσότερα προϊόντα.

2. Σε περίπτωση χορήγησης της εν λόγω έγκρισης, η συχνότητα των ελέγχων εισαγωγής ζωοτροφών ή τροφίμων μπορεί να μειώνεται ανάλογα. Ωστόσο, τα κράτη μέλη πραγματοποιούν επισήμους ελέγχους σε ζωοτροφές και τρόφιμα που εισάγονται σύμφωνα με την έγκριση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι έλεγχοι της τρίτης χώρας πριν από την εξαγωγή εξακολουθούν να είναι ουσιαστικοί.

3. Η έγκριση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 χορηγείται σε τρίτη χώρα μόνον εάν:

α) κοινοτική εξέταση έχει καταδείξει ότι οι ζωοτροφές ή τα τρόφιμα που εξάγονται προς την Κοινότητα πληρούν τις κοινοτικές απαιτήσεις ή ισοδύναμες απαιτήσεις·

β) οι έλεγχοι που διενεργούνται στην τρίτη χώρα πριν από την αποστολή κρίνονται επαρκώς ουσιαστικοί και αποτελεσματικοί ώστε να αντικαταστήσουν ή να μειώσουν τους ελέγχους των εγγράφων, της ταυτότητας και τους φυσικούς ελέγχους που επιβάλλει η κοινοτική νομοθεσία.

4. Η έγκριση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προσδιορίζει την αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας υπό την ευθύνη της οποίας διενεργούνται οι έλεγχοι πριν από την εξαγωγή και, ανάλογα με την περίπτωση, τον φορέα ελέγχου στον οποίο η αρμόδια αρχή ενδέχεται να έχει αναθέσει ορισμένα καθήκοντα. Η εν λόγω ανάθεση καθηκόντων μπορεί να εγκρίνεται μόνον εφόσον πληροί τα κριτήρια του άρθρου 5 ή ισοδύναμους όρους.

5. Η αρμόδια αρχή και οιοσδήποτε φορέας ελέγχου ορίζεται στην έγκριση είναι υπεύθυνοι για τις επαφές με την Κοινότητα.

▼C1

6. Η αρμόδια αρχή ή ο φορέας ελέγχου της τρίτης χώρας διασφαλίζουν την επίσημη πιστοποίηση κάθε φορτίου που ελέγχεται πριν από την είσοδό του σε ένα από τα εδάφη του παραρτήματος Ι. Στην έγκριση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 καθορίζεται υπόδειγμα αυτών των πιστοποιητικών.

7. Με την επιφύλαξη του άρθρου 50 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002, σε περίπτωση που, κατά τους επισήμους ελέγχους των εισαγωγών που υπόκεινται στη διαδικασία της παραγράφου 3, διαπιστωθεί σοβαρή μη συμμόρφωση, τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη και τους ενδιαφερόμενους υπευθύνους επιχειρήσεων με τη διαδικασία του τίτλου IV του παρόντος κανονισμού, αυξάνουν τον αριθμό των φορτίων που ελέγχονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και, όπου κρίνεται απαραίτητο για να καταστεί δυνατή η ορθή αναλυτική εξέταση της κατάστασης, κρατούν επαρκή αριθμό δειγμάτων υπό τις κατάλληλες συνθήκες αποθήκευσης.

8. Εάν διαπιστωθεί ότι, σε σημαντικό αριθμό φορτίων, τα προϊόντα δεν ανταποκρίνονται στις πληροφορίες που παρέχουν τα πιστοποιητικά που έχουν εκδώσει η αρμόδια αρχή ή ο φορέας ελέγχου της τρίτης χώρας, δεν ισχύει πλέον η μειωμένη συχνότητα της παραγράφου 2.

Άρθρο 24

Αρμόδιες αρχές και τελωνειακές υπηρεσίες

1. Οι αρμόδιες αρχές και οι τελωνειακές υπηρεσίες συνεργάζονται στενά για την οργάνωση των επισήμων ελέγχων που αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο.

2. Όσον αφορά τα φορτία ζωοτροφών και τροφίμων ζωικής προέλευσης, καθώς και ζωοτροφών και τροφίμων που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 5, οι τελωνειακές υπηρεσίες δεν επιτρέπουν την είσοδο ή τη διακίνησή τους σε ελεύθερες ζώνες ή ελεύθερες αποθήκες χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας αρχής.

3. Σε περίπτωση δειγματοληψίας, η αρμόδια αρχή πληροφορεί τις τελωνειακές υπηρεσίες και τους ενδιαφερόμενους υπευθύνους επιχειρήσεων και επισημαίνει εάν τα προϊόντα μπορούν να αποδεσμευθούν πριν την εξαγωγή των αποτελεσμάτων από την ανάλυση των δειγμάτων, υπό τον όρον ότι έχει εξασφαλιστεί η ιχνηλασιμότητα του φορτίου.

4. Σε περίπτωση αποδέσμευσης των προϊόντων για ελεύθερη κυκλοφορία, οι αρμόδιες αρχές και οι τελωνειακές υπηρεσίες συνεργάζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις των άρθρων 2 έως 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93.

Άρθρο 25

Μέτρα εφαρμογής

1. Τα μέτρα που απαιτούνται για να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή επισήμων ελέγχων σχετικά με την είσοδο ζωοτροφών και τροφίμων θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 62, παράγραφος 3.

2. Συγκεκριμένα, μπορούν να θεσπίζονται λεπτομερείς κανόνες για:

α) τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα που εισάγονται ή υπάγονται σε ένα από τα τελωνειακά καθεστώτα που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 16 στοιχεία β) έως ζ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 ή πρόκειται να διακινηθούν σε ελεύθερες ζώνες ή σε ελεύθερες αποθήκες, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 15 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92·

▼C1

β) τα τρόφιμα που προορίζονται για την τροφοδοσία του πληρώματος και των επιβατών διεθνών μεταφορικών μέσων·

γ) τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα που παραγγέλλονται εξ αποστάσεως (για παράδειγμα, ταχυδρομικώς, τηλεφωνικώς ή μέσω του διαδικτύου) και παραδίδονται στον καταναλωτή·

δ) τις ζωοτροφές που προορίζονται για ζώα συντροφιάς ή άλογα και τα τρόφιμα που μεταφέρουν το πλήρωμα και οι επιβάτες διεθνών μεταφορικών μέσων·

ε) τους ειδικούς όρους ή εξαιρέσεις σχετικά με ορισμένα εδάφη που αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι φυσικοί περιορισμοί που χαρακτηρίζουν τα εν λόγω εδάφη·

στ) τη διασφάλιση της συνοχής των αποφάσεων των αρμόδιων αρχών σχετικά με ζωοτροφές και τρόφιμα από τρίτες χώρες στο πλαίσιο του άρθρου 19·

ζ) τα φορτία κοινοτικής καταγωγής που επιστρέφονται από τρίτη χώρα·

η) τα έγγραφα που πρέπει να συνοδεύουν τα φορτία όταν έχουν ληφθεί δείγματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ

Άρθρο 26

Γενική αρχή

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι επαρκείς οικονομικοί πόροι είναι διαθέσιμοι για την παροχή του απαραίτητου προσωπικού και άλλων πόρων για τη διεξαγωγή των επισήμων ελέγχων, με όλα τα μέσα που κρίνονται ενδεδειγμένα, συμπεριλαμβανομένης της γενικής φορολόγησης ή της καθιέρωσης τελών ή επιβαρύνσεων.

Άρθρο 27

Τέλη ή επιβαρύνσεις

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εισπράττουν τέλη ή επιβαρύνσεις για την κάλυψη του κόστους των επισήμων ελέγχων.

2. Ωστόσο, όσον αφορά τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα IV τμήμα Α και στο παράρτημα V τμήμα Α, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την είσπραξη τέλους.

3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 6, τα τέλη που εισπράττονται για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα IV τμήμα Α και στο παράρτημα V τμήμα Α, δεν πρέπει να είναι χαμηλότερα από τα κατώτατα επίπεδα που ορίζονται στο παράρτημα IV τμήμα Β και στο παράρτημα V τμήμα Β. Ωστόσο, για μεταβατική περίοδο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2008, όσον αφορά τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα IV τμήμα Α, τα κράτη μέλη μπορούν να εξακολουθήσουν να χρησιμοποιούν τα επίπεδα τελών που εφαρμόζονται επί του παρόντος σύμφωνα με την οδηγία 85/73/ΕΟΚ.

▼M7

Τα επίπεδα του παραρτήματος IV τμήμα Β και του παραρτήματος V τμήμα Β ενημερώνονται τουλάχιστον ανά διετία από την Επιτροπή ιδίως για να λαμβάνεται υπόψη ο πληθωρισμός. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4.

▼C1

4. Τα τέλη που εισπράττονται για τους σκοπούς των επισήμων ελέγχων σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2:

α) δεν πρέπει να είναι υψηλότερα από τις δαπάνες των οικείων αρμόδιων αρχών για τα στοιχεία που σημειώνονται στο παράρτημα VI

και

β) μπορούν να καθορίζονται κατ' αποκοπή βάσει των δαπανών των αρμόδιων αρχών κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου ή, ανάλογα με την περίπτωση, στο επίπεδο που ορίζεται στο παράρτημα IV τμήμα Β ή στο παράρτημα V τμήμα Β.

5. Κατά τον καθορισμό των τελών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα:

α) τον τύπο της συγκεκριμένης επιχείρησης και τους σχετικούς παράγοντες κινδύνου·

β) τα συμφέροντα των επιχειρήσεων με χαμηλή παραγωγή·

γ) τις παραδοσιακές μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή, τη μεταποίηση και τη διανομή τροφίμων·

δ) τις ανάγκες των επιχειρήσεων που ευρίσκονται σε περιοχές με ιδιαίτερους γεωγραφικούς περιορισμούς.

6. Όταν, βάσει των συστημάτων αυτοελέγχου και ιχνηλασιμότητας που εφαρμόζουν οι επιχειρήσεις καθώς και του επιπέδου συμμόρφωσης που διαπιστώνεται κατά τους επισήμους ελέγχους, για ορισμένους τύπους δραστηριοτήτων, οι επίσημοι έλεγχοι διενεργούνται με μειωμένη συχνότητα ή για να ληφθούν υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 5 στοιχεία β) έως δ), τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν το τέλος των επισήμων ελέγχων σε επίπεδο χαμηλότερο από τα κατώτατα επίπεδα που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχείο β), υπό τον όρο ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση στην οποία διευκρινίζει:

α) τον τύπο της συγκεκριμένης δραστηριότητας·

β) τους ελέγχους που διενεργούνται στη συγκεκριμένη επιχείρηση

και

γ) τη μέθοδο υπολογισμού της μείωσης του τέλους.

7. Όταν η αρμόδια αρχή διενεργεί ταυτόχρονα πολλούς επισήμους ελέγχους σε μια εγκατάσταση, θεωρεί τους ελέγχους αυτούς ενιαία δραστηριότητα και χρεώνει ενιαίο τέλος.

8. Τα τέλη για τους ελέγχους κατά την εισαγωγή καταβάλλονται από τον υπεύθυνο επιχείρησης ή από τον αντιπρόσωπό του στην αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για τους ελέγχους κατά την εισαγωγή.

9. Τα τέλη δεν επιστρέφονται αμέσως ή εμμέσως, εκτός εάν έχουν εισπραχθεί αχρεωστήτως.

▼C1

10. Με την επιφύλαξη του κόστους για τις δαπάνες που προβλέπονται στο άρθρο 28, τα κράτη μέλη δεν εισπράττουν άλλα τέλη πλην εκείνων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

11. Οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων ή άλλες οικείες επιχειρήσεις ή οι αντιπρόσωποί τους λαμβάνουν απόδειξη για τα τέλη που καταβάλλουν.

12. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν τη μέθοδο υπολογισμού των τελών και την κοινοποιούν στην Επιτροπή. Η Επιτροπή εξετάζει εάν τα τέλη είναι σύμφωνα προς τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 28

Δαπάνες λόγω πρόσθετων επισήμων ελέγχων

Εφόσον η διαπίστωση μη συμμόρφωσης οδηγεί στη διενέργεια επισήμων ελέγχων που υπερβαίνουν τις συνήθεις δραστηριότητες ελέγχου της αρμόδιας αρχής, η αρμόδια αρχή χρεώνει τις δαπάνες που προκύπτουν από τους πρόσθετους επισήμους ελέγχους στους υπευθύνους επιχειρήσεων οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη μη συμμόρφωση, ή μπορεί να χρεώνει τον υπεύθυνο επιχείρησης ο οποίος είναι ιδιοκτήτης των προϊόντων ή τα φυλάσσει κατά τη στιγμή της διεξαγωγής των πρόσθετων επισήμων ελέγχων. Οι συνήθεις δραστηριότητες ελέγχου είναι οι συνήθεις δραστηριότητες ελέγχου που απαιτούνται από την κοινοτική ή την εθνική νομοθεσία και ειδικότερα εκείνες που περιγράφονται στο σχέδιο που προβλέπει το άρθρο 41. Στις δραστηριότητες που υπερβαίνουν τις συνήθεις δραστηριότητες ελέγχου περιλαμβάνονται η δειγματοληψία και η ανάλυση δειγμάτων καθώς και άλλοι έλεγχοι που απαιτούνται για να εξακριβωθεί η έκταση ενός προβλήματος, για να ελεγχθεί αν αναλήφθηκε διορθωτική δράση, ή για να ανιχνευθεί ή/και να επιβεβαιωθεί η μη συμμόρφωση.

Άρθρο 29

Επίπεδο δαπανών

Κατά τον καθορισμό του επιπέδου των δαπανών που αναφέρονται στο άρθρο 28, λαμβάνονται υπόψη οι αρχές που προβλέπονται στο άρθρο 27.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 30

Επίσημη πιστοποίηση

1. ►M7 Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων που αφορούν την επίσημη πιστοποίηση οι οποίες επιβάλλονται για λόγους υγείας ή καλής διαβίωσης των ζώων, μπορούν να επιβάλλονται οι ακόλουθες απαιτήσεις από την Επιτροπή: ◄

α) τις περιστάσεις στις οποίες απαιτείται επίσημη πιστοποίηση·

β) τα υποδείγματα πιστοποιητικών·

γ) τα προσόντα των υπαλλήλων πιστοποίησης·

δ) τις αρχές που πρέπει να τηρούνται ώστε να εξασφαλίζεται η εγκυρότητα της πιστοποίησης, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής πιστοποίησης·

ε) τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται σε περίπτωση απόσυρσης των πιστοποιητικών και σχετικά με τα πιστοποιητικά αντικατάστασης

▼C1

στ) τα φορτία που χωρίζονται σε μικρότερες παρτίδες ή που αναμιγνύονται με άλλα·

ζ) τα έγγραφα που πρέπει να συνοδεύουν τα προϊόντα μετά τη διεξαγωγή των επισήμων ελέγχων.

▼M7

Τα μέτρα κατά το στοιχείο α), που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4.

Τα μέτρα στα οποία αναφέρονται τα στοιχεία β) έως ζ) εγκρίνονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

▼C1

2. Όταν απαιτείται επίσημη πιστοποίηση, εξασφαλίζεται ότι:

α) υφίσταται σύνδεσμος μεταξύ του πιστοποιητικού και του φορτίου·

β) οι πληροφορίες που περιέχονται στο πιστοποιητικό είναι ακριβείς και αυθεντικές.

3. Σε ένα και μόνο υπόδειγμα πιστοποιητικού θα συνδυάζονται, ενδεχομένως, απαιτήσεις σχετικά με την επίσημη πιστοποίηση ζωοτροφών και τροφίμων και άλλες απαιτήσεις για επίσημη πιστοποίηση.

Άρθρο 31

Καταχώριση/έγκριση των εγκαταστάσεων των επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων

1. α) Οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούν οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων κατά την υποβολή αίτησης για την καταχώριση των εγκαταστάσεών τους σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004, την οδηγία 95/69/ΕΚ, ή τον μελλοντικό κανονισμό για την υγιεινή των ζωοτροφών.

β) Οι αρμόδιες αρχές καταρτίζουν και ενημερώνουν κατάλογο των υπευθύνων επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων που έχουν καταχωριστεί. Στις περιπτώσεις που τέτοιοι κατάλογοι υφίστανται ήδη για άλλους σκοπούς, μπορούν να χρησιμοποιούνται και για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού.

2. α) Οι αρμόδιες αρχές θεσπίζουν διαδικασίες τις οποίες πρέπει να ακολουθούν οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων κατά την υποβολή αίτησης για την έγκριση των εγκαταστάσεών τους σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 854/2004, την οδηγία 95/69/ΕΚ ή τον μελλοντικό κανονισμό περί υγιεινής των ζωοτροφών.

β) Όταν παραλαμβάνει αίτηση έγκρισης από υπεύθυνο επιχείρησης ζωοτροφών ή τροφίμων, η αρμόδια αρχή διενεργεί επίσκεψη επιτόπου.

γ) Η αρμόδια αρχή εγκρίνει εγκατάσταση για τις συγκεκριμένες δραστηριότητες μόνον εφόσον ο υπεύθυνος της επιχείρησης ζωοτροφών ή τροφίμων έχει αποδείξει ότι αυτή πληροί τις σχετικές απαιτήσεις της νομοθεσίας περί ζωοτροφών ή τροφίμων.

▼C1

δ) Η αρμόδια αρχή δύναται να χορηγεί έγκριση υπό όρους εφόσον προκύπτει ότι η εγκατάσταση πληροί όλες τις απαιτήσεις υποδομής και εξοπλισμού. Η αρμόδια αρχή χορηγεί πλήρη έγκριση μόνον εφόσον, από νέο επίσημο έλεγχο της εγκατάστασης που πραγματοποιείται εντός τριών μηνών από την χορήγηση της υπό όρους έγκρισης, προκύπτει ότι η εγκατάσταση πληροί τις άλλες σχετικές απαιτήσεις της νομοθεσίας περί ζωοτροφών ή τροφίμων. Σε περίπτωση που έχει μεν σημειωθεί σαφής πρόοδος, αλλά η εγκατάσταση εξακολουθεί να μην πληροί όλες τις σχετικές απαιτήσεις, η αρμόδια αρχή δύναται να παρατείνει την υπό όρους έγκριση. Ωστόσο, η υπό όρους έγκριση δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες συνολικά.

ε) Η αρμόδια αρχή επανεξετάζει την έγκριση των εγκαταστάσεων κατά την διενέργεια επισήμων ελέγχων. Εάν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει σοβαρές ελλείψεις ή εάν η παραγωγή σε μια εγκατάσταση πρέπει να διακόπτεται επανειλημμένα, ο δε υπεύθυνος της επιχείρησης ζωοτροφών ή τροφίμων δεν είναι σε θέση να παράσχει επαρκή εχέγγυα όσον αφορά την μελλοντική παραγωγή, η αρμόδια αρχή κινεί διαδικασίες για την αφαίρεση της έγκρισης από την εγκατάσταση. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή δύναται να αναστείλει την έγκριση εγκατάστασης εάν ο υπεύθυνος της επιχείρησης ζωοτροφών ή τροφίμων μπορεί να εγγυηθεί ότι θα καλύψει τις ελλείψεις σε εύλογο χρονικό διάστημα.

στ) Οι αρμόδιες αρχές τηρούν ενημερωμένους καταλόγους εγκεκριμένων εγκαταστάσεων και τους καθιστούν προσιτούς σε άλλα κράτη μέλη και στο κοινό κατά τρόπο που μπορεί να οριστεί με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Άρθρο 32

Κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς

1. Τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα που αναφέρονται στο παράρτημα VII είναι αρμόδια για:

α) την παροχή λεπτομερειών στα εθνικά εργαστήρια αναφοράς σχετικά με αναλυτικές μεθόδους, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων αναφοράς·

β) το συντονισμό της εφαρμογής, από τα εθνικά εργαστήρια αναφοράς, των μεθόδων που αναφέρονται στο στοιχείο α), οργανώνοντας ιδίως συγκριτικές δοκιμές και εξασφαλίζοντας τη δέουσα συνέχεια στις συγκριτικές αυτές δοκιμές σύμφωνα με διεθνώς αποδεκτά πρωτόκολλα, όταν υπάρχουν·

γ) το συντονισμό, στο πεδίο της αρμοδιότητάς τους, των πρακτικών ρυθμίσεων που απαιτούνται για την εφαρμογή νέων αναλυτικών μεθόδων και την ενημέρωση των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς σχετικά με τις προόδους στον τομέα αυτόν·

δ) τη διοργάνωση προγραμμάτων βασικής και προχωρημένης κατάρτισης για το προσωπικό των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς και για εμπειρογνώμονες από αναπτυσσόμενες χώρες·

▼C1

ε) την παροχή επιστημονικής και τεχνικής συνδρομής στην Επιτροπή, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις όπου τα κράτη μέλη αμφισβητούν τα αποτελέσματα των αναλύσεων·

στ) τη συνεργασία με εργαστήρια που είναι υπεύθυνα για την ανάλυση ζωοτροφών και τροφίμων σε τρίτες χώρες.

2. Τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς στον τομέα της υγείας των ζώων είναι αρμόδια για:

α) το συντονισμό των μεθόδων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη για τη διάγνωση νόσων·

β) την ενεργό σύμπραξη στον εντοπισμό των εστιών νόσων που εκδηλώνονται στα κράτη μέλη, λαμβάνοντας απομονώματα παθογόνων προς επιβεβαίωση της διάγνωσης, χαρακτηρισμό και επιζωοτικές μελέτες·

γ) τη διευκόλυνση της εκπαίδευσης ή της μετεκπαίδευσης εμπειρογνωμόνων στο πεδίο της εργαστηριακής διάγνωσης με σκοπό την εναρμόνιση των διαγνωστικών μεθόδων σε ολόκληρη την Κοινότητα·

δ) τη συνεργασία, όσον αφορά τις μεθόδους διάγνωση των νόσων των ζώων που υπάγονται στην αρμοδιότητά τους, με τα αρμόδια εργαστήρια τρίτων χωρών όπου είναι διαδεδομένες οι νόσοι αυτές·

ε) τη διοργάνωση προγραμμάτων βασικής και προχωρημένης κατάρτισης για το προσωπικό των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς και για εμπειρογνώμονες από αναπτυσσόμενες χώρες.

3. Το άρθρο 12 παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζεται στα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς.

4. Τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) να διαθέτουν προσωπικό με τα κατάλληλα προσόντα και τη δέουσα κατάρτιση στις διαγνωστικές και αναλυτικές τεχνικές που εφαρμόζονται στον τομέα της αρμοδιότητάς τους·

β) να διαθέτουν τον εξοπλισμό και τα προϊόντα που χρειάζονται για να εκτελούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται·

γ) να διαθέτουν κατάλληλη διοικητική υποδομή·

δ) να εξασφαλίζουν ότι το προσωπικό τους σέβεται τον εμπιστευτικό χαρακτήρα ορισμένων θεμάτων, αποτελεσμάτων ή ανακοινώσεων·

ε) να διαθέτουν επαρκείς γνώσεις των διεθνών προτύπων και πρακτικών·

στ) να διαθέτουν, εάν χρειάζεται, ενημερωμένο κατάλογο των διαθέσιμων ουσιών και αντιδραστηρίων αναφοράς καθώς και ενημερωμένο κατάλογο των κατασκευαστών και προμηθευτών των εν λόγω ουσιών και αντιδραστηρίων·

ζ) να λαμβάνουν υπόψη τις εθνικές και κοινοτικές ερευνητικές δραστηριότητες·

η) να διαθέτουν εκπαιδευμένο προσωπικό το οποίο είναι διαθέσιμο για καταστάσεις επείγουσας ανάγκης που ανακύπτουν εντός της Κοινότητας.

▼M7

5. Η Επιτροπή μπορεί να περιλαμβάνει στο παράρτημα VII και άλλα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς σχετικά με τους τομείς στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 1. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4. Το παράρτημα VII μπορεί να επικαιροποιείται με την ίδια διαδικασία.

6. Πρόσθετες αρμοδιότητες και καθήκοντα των κοινοτικών εργαστηρίων αναφοράς μπορούν να ορίζονται από την Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά συμπληρώσεώς του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4.

▼C1

7. Τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς μπορούν να λαμβάνουν κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 28 της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με ορισμένες δαπάνες στον κτηνιατρικό τομέα ([1]).

8. Τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς είναι δυνατόν να υπόκεινται σε κοινοτικούς ελέγχους προκειμένου να εξακριβώνεται η συμμόρφωσή τους προς τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Εάν από τους ελέγχους αυτούς προκύψει ότι ένα εργαστήριο δεν συμμορφώνεται προς αυτές τις απαιτήσεις ή τα καθήκοντα για τα οποία έχει οριστεί, είναι δυνατόν να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3.

9. Οι παράγραφοι 1 έως 7 ισχύουν με την επιφύλαξη ειδικότερων κανόνων, και ιδίως του κεφαλαίου VI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 και του άρθρου 14 της οδηγίας 96/23/ΕΚ.

Άρθρο 33

Εθνικά εργαστήρια αναφοράς

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, για κάθε κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 32, να ορίζονται ένα ή περισσότερα εθνικά εργαστήρια αναφοράς. Ένα κράτος μέλος μπορεί να ορίζει εργαστήριο που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος ή σε μέλος της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ) και περισσότερα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν το ίδιο εργαστήριο.

2. Τα εθνικά εργαστήρια αναφοράς:

α) συνεργάζονται με τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς στον τομέα αρμοδιότητάς τους·

β) συντονίζουν, στον τομέα αρμοδιότητάς τους, τις δραστηριότητες των επισήμων εργαστηρίων που έχουν την ευθύνη ανάλυσης των δειγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 11·

γ) οργανώνουν συγκριτικές δοκιμές, όταν χρειάζεται, μεταξύ των επισήμων εθνικών εργαστηρίων και εξασφαλίζουν ότι δίνεται κατάλληλη συνέχεια στις συγκριτικές αυτές δοκιμές·

δ) διασφαλίζουν την κοινοποίηση των πληροφοριών που παρέχει το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς στην αρμόδια αρχή και στα επίσημα εθνικά εργαστήρια·

([1]) ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 19· απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003.

▼C1

ε) παρέχουν επιστημονική και τεχνική συνδρομή στην αρμόδια αρχή για την εφαρμογή συντονισμένων σχεδίων ελέγχου που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 53·

στ) είναι υπεύθυνα για την εκτέλεση άλλων ειδικών καθηκόντων που προβλέπονται με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3, με την επιφύλαξη των υφιστάμενων πρόσθετων εθνικών καθηκόντων.

3. Το άρθρο 12 παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζεται στα εθνικά εργαστήρια αναφοράς.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, στα αρμόδια κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς και στα άλλα κράτη μέλη το όνομα και τη διεύθυνση κάθε εθνικού εργαστηρίου αναφοράς.

5. Τα κράτη μέλη, τα οποία διαθέτουν περισσότερα από ένα εθνικά εργαστήρια αναφοράς ανά κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς, πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω εργαστήρια συνεργάζονται στενά, κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζεται αποτελεσματικός συντονισμός μεταξύ τους, με άλλα εθνικά εργαστήρια και με το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς.

▼M7

6. Πρόσθετες αρμοδιότητες και καθήκοντα των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς μπορούν να ορίζονται από την Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά συμπληρώσεώς του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4.

▼C1

7. Οι παράγραφοι 1 έως 5 ισχύουν με την επιφύλαξη ειδικότερων κανόνων, και ιδίως του κεφαλαίου VI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 και του άρθρου 14 της οδηγίας 96/23/ΕΚ.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Άρθρο 34

Γενικές αρχές

1. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες, βάσει των αποτελεσμάτων των επισήμων ελέγχων ζωοτροφών και τροφίμων, απαιτείται δράση από περισσότερα του ενός κράτη μέλη, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών παρέχουν αμοιβαία διοικητική συνδρομή.

2. Οι αρμόδιες αρχές παρέχουν διοικητική συνδρομή εφόσον τους ζητηθεί ή αυθόρμητα, εφόσον το απαιτεί η πορεία των ερευνών. Η διοικητική συνδρομή μπορεί να περιλαμβάνει, ανάλογα με την περίπτωση, τη συμμετοχή σε επιτόπιους ελέγχους τους οποίους διεξάγει η αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους.

3. Τα άρθρα 35 έως 40 δεν θίγουν τους εθνικούς κανόνες που ισχύουν για τη δημοσιοποίηση εγγράφων που αποτελούν αντικείμενο δικαστικών διαδικασιών ή σχετίζονται με δικαστικές διαδικασίες, ούτε τους κανόνες που αποσκοπούν στην προστασία των εμπορικών συμφερόντων φυσικών ή νομικών προσώπων.

▼C1

Άρθρο 35

Φορείς-σύνδεσμοι

1. Κάθε κράτος μέλος διορίζει έναν ή περισσότερους φορείς-συνδέσμους για να συνεργάζονται κατάλληλα με τους φορείς-συνδέσμους των άλλων κρατών μελών. Ο ρόλος των φορέων–συνδέσμων είναι να επικουρούν και να συντονίζουν την επικοινωνία μεταξύ αρμόδιων αρχών και, ιδίως, τη διαβίβαση και την παραλαβή αιτήσεων συνδρομής.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη όλες τις πληροφορίες σχετικά με το φορέα που ορίζουν ως σύνδεσμο και με κάθε αλλαγή στις πληροφορίες αυτές.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, ο ορισμός των φορέων-συνδέσμων δεν αποκλείει τις άμεσες επαφές, την ανταλλαγή πληροφοριών ή τη συνεργασία μεταξύ των υπαλλήλων των αρμόδιων αρχών σε διάφορα κράτη μέλη.

4. Οι αρμόδιες αρχές, στις οποίες εφαρμόζεται η οδηγία 89/608/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 1989, για την αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των διοικητικών αρχών των κρατών μελών και τη συνεργασία των αρχών αυτών με την Επιτροπή, με σκοπό τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής της κτηνιατρικής και ζωοτεχνικής νομοθεσίας ([1]), συνεργάζονται, ανάλογα με την περίπτωση, με τις αρχές που λειτουργούν δυνάμει του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 36

Συνδρομή κατόπιν αιτήσεως

1. Η αρμόδια αρχή στην οποία υποβάλλεται αιτιολογημένη αίτηση διασφαλίζει ότι η αιτούσα αρμόδια αρχή λαμβάνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες και έγγραφα που θα της επιτρέψουν να εξακριβώσει τη συμμόρφωση προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων στον τομέα δικαιοδοσίας της. Για το σκοπό αυτό, η αρμόδια αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση μεριμνά για τη διενέργεια τυχόν διοικητικών ερευνών οι οποίες απαιτούνται για τη συλλογή των εν λόγω πληροφοριών και εγγράφων.

2. Οι πληροφορίες και τα έγγραφα που παρέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 διαβιβάζονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Μπορούν να διαβιβάζονται πρωτότυπα ή αντίγραφα των εγγράφων.

3. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής στην οποία απευθύνεται η αίτηση, είναι δυνατόν, κατά τη διεξαγωγή διοικητικών ερευνών, να παρίστανται υπάλληλοι που έχει ορίσει η αιτούσα αρχή.

Οι έρευνες αυτές διεξάγονται πάντοτε από υπαλλήλους της αρχής στην οποία απευθύνεται η αίτηση.

Οι υπάλληλοι της αιτούσας αρχής δεν επιτρέπεται, με δική τους πρωτοβουλία, να ασκούν τις ερευνητικές εξουσίες που ανατίθενται σε υπαλλήλους της αρχής στην οποία απευθύνεται η αίτηση. Ωστόσο, οι υπάλληλοι της αιτούσας αρχής έχουν πρόσβαση στους ίδιους χώρους και στα ίδια έγγραφα όπως και οι υπάλληλοι της αρχής στην οποία απευθύνεται η αίτηση με μεσολάβησή τους και με μοναδικό σκοπό τη διεξαγωγή της διοικητικής έρευνας.

4. Οι υπάλληλοι της αιτούσας αρχής που είναι παρόντες σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 3 οφείλουν, ανά πάσα στιγμή, να είναι σε θέση να επιδείξουν γραπτή εξουσιοδότηση που δηλώνει την ταυτότητά τους και την επίσημη ιδιότητά τους.

([1]) ΕΕ L 351 της 2.12.1989, σ. 34.

▼C1

Άρθρο 37

Συνδρομή χωρίς αίτηση

1. Όταν η αρμόδια αρχή διαπιστώνει περιπτώσεις μη συμμόρφωσης και εάν η εν λόγω έλλειψη συμμόρφωσης έχει συνέπειες για άλλο ή άλλα κράτη μέλη, η αρχή αυτή διαβιβάζει τις σχετικές πληροφορίες στο άλλο ή στα άλλα κράτη μέλη χωρίς προηγούμενη αίτηση και χωρίς καθυστέρηση.

2. Τα κράτη μέλη που λαμβάνουν τις εν λόγω πληροφορίες ερευνούν το θέμα και ενημερώνουν το κράτος μέλος που έδωσε την πληροφορία σχετικά με τα αποτελέσματα της έρευνας και, ενδεχομένως, με τα τυχόν μέτρα που λαμβάνονται.

Άρθρο 38

Συνδρομή σε περίπτωση μη συμμόρφωσης

1. Εάν, κατά τη διεξαγωγή επίσημου ελέγχου στον τόπο προορισμού των προϊόντων ή κατά τη μεταφορά τους, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού διαπιστώσει ότι τα προϊόντα δεν τηρούν τις απαιτήσεις της νομοθεσίας περί ζωοτροφών ή τροφίμων σε βαθμό ώστε να δημιουργούν κινδύνους για την υγεία των ανθρώπων ή των ζώων ή να παραβιάζουν σοβαρά τη νομοθεσία περί ζωοτροφών ή τροφίμων, επικοινωνεί αμελλητί με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποστολής.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποστολής ερευνά το ζήτημα, λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο και γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού τη φύση των ερευνών και των επισήμων ελέγχων που διενήργησε, τις αποφάσεις που έλαβε και τους λόγους που επέβαλαν τις αποφάσεις αυτές.

3. Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού έχει λόγους να πιστεύει ότι τα μέτρα αυτά είναι ανεπαρκή, οι αρμόδιες αρχές των δύο κρατών μελών αναζητούν από κοινού τρόπους και μέσα για να αντιμετωπίσουν την κατάσταση, τα οποία μπορούν να περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση, από κοινού επιτόπια επιθεώρηση η οποία διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφοι 3 και 4. Σε περίπτωση που δεν μπορέσουν να συμφωνήσουν σχετικά με τα ενδεδειγμένα μέτρα ενημερώνουν την Επιτροπή.

Άρθρο 39

Σχέσεις με τρίτες χώρες

1. Όταν αρμόδια αρχή λαμβάνει πληροφορίες από τρίτη χώρα οι οποίες επισημαίνουν μη συμμόρφωση ή/και κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων, η εν λόγω αρχή διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών εφόσον κρίνει ότι ενδέχεται να τις ενδιαφέρουν ή εφόσον της το ζητήσουν. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί επίσης τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή όταν παρουσιάζουν ενδιαφέρον σε κοινοτικό επίπεδο.

2. Εάν η τρίτη χώρα έχει αναλάβει νομική δέσμευση να παρέχει τη συνδρομή που απαιτείται για τη συγκέντρωση στοιχείων σχετικών με τον παράτυπο χαρακτήρα των συναλλαγών που αντίκεινται ή φαίνεται να αντίκεινται προς την οικεία νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων, οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού είναι δυνατόν να κοινοποιούνται στην εν λόγω τρίτη χώρα, με τη συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών που παρείχαν τις πληροφορίες και σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία για την κοινοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες.

▼C1

Άρθρο 40

Συντονισμένη συνδρομή και συνέχεια από την Επιτροπή

1. Η Επιτροπή συντονίζει αμελλητί τις ενέργειες που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη όταν, από πληροφορίες που λαμβάνει από κράτη μέλη ή από άλλες πηγές, ενημερώνεται για δραστηριότητες που αντίκεινται ή που φαίνεται ότι αντίκεινται προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών ή τροφίμων και έχουν ιδιαίτερη σημασία σε κοινοτικό επίπεδο, ιδίως δε εάν:

α) οι δραστηριότητες αυτές έχουν, ή θα μπορούσαν να έχουν, προεκτάσεις σε πολλά κράτη μέλη·

β) υπάρχουν ενδείξεις για τη διεξαγωγή παρεμφερών δραστηριοτήτων σε πολλά κράτη μέλη,

ή

γ) τα κράτη μέλη είναι ανίκανα να συμφωνήσουν σχετικά με την κατάλληλη δράση για την αντιμετώπιση της μη συμμόρφωσης.

2. Στις περιπτώσεις που, από τους επισήμους ελέγχους στον τόπο προορισμού, προκύπτει κατ' επανάληψη μη συμμόρφωση ή άλλοι κίνδυνοι για τον άνθρωπο, τα φυτά ή τα ζώα από ζωοτροφές ή τρόφιμα, είτε άμεσα είτε μέσω του περιβάλλοντος, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού ενημερώνει αμελλητί την Επιτροπή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών.

3. Η Επιτροπή μπορεί:

α) σε συνεργασία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, να αποστέλλει ομάδα επιθεώρησης για τη διενέργεια επιτόπιου επίσημου ελέγχου·

β) να ζητά από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποστολής να εντείνει τους σχετικούς επισήμους ελέγχους και να την ενημερώσει σχετικά με την αναληφθείσα δράση και τα ληφθέντα μέτρα.

4. Σε περίπτωση που τα μέτρα που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 λαμβάνονται για να αντιμετωπισθεί κατ' επανάληψη μη συμμόρφωση εκ μέρους επιχείρησης ζωοτροφών ή τροφίμων, η αρμόδια αρχή καταλογίζει τις τυχόν δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή των μέτρων αυτών στην εν λόγω επιχείρηση.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΣΧΕΔΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 41

Πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου

Για να διασφαλισθεί η ουσιαστική εφαρμογή του άρθρου 17 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002, των κανόνων για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων και του άρθρου 45 του παρόντος κανονισμού, κάθε κράτος μέλος καταρτίζει ολοκληρωμένο πολυετές εθνικό σχέδιο ελέγχου.

▼C1

Άρθρο 42

Αρχές για την κατάρτιση πολυετών εθνικών σχεδίων ελέγχου

1. Τα κράτη μέλη:

α) θέτουν σε εφαρμογή το σχέδιο που αναφέρεται στο άρθρο 41 για πρώτη φορά το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2007 και

β) το προσαρμόζουν τακτικά, αναλόγως των εξελίξεων

και

γ) κοινοποιούν στην Επιτροπή την πιο πρόσφατη εκδοχή του σχεδίου, εφόσον ζητηθεί.

2. Κάθε πολυετές εθνικό σχέδιο ελέγχου περιέχει γενικές πληροφορίες σχετικά με τη δομή και την οργάνωση των συστημάτων ελέγχου ζωοτροφών και τροφίμων και υγείας και συνθηκών διαβίωσης των ζώων στα κράτη μέλη, και συγκεκριμένα σχετικά με:

α) τους στρατηγικούς στόχους του σχεδίου και τον τρόπο με τον οποίο αυτοί αντανακλώνται στην ιεράρχηση των ελέγχων και την κατανομή των πόρων·

β) την κατάταξη σε κατηγορίες, ανάλογα με τους κινδύνους, των σχετικών δραστηριοτήτων·

γ) τον καθορισμό των αρμόδιων αρχών και των καθηκόντων τους σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, καθώς και των πόρων που διατίθενται στις εν λόγω αρχές·

δ) τη γενική οργάνωση και διαχείριση των επισήμων ελέγχων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων των επισήμων ελέγχων σε επιμέρους εγκαταστάσεις·

ε) τα συστήματα ελέγχου που εφαρμόζονται σε διάφορους τομείς και το συντονισμό μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών των αρμόδιων αρχών που είναι υπεύθυνες για τους επισήμους ελέγχους σε αυτούς τους τομείς·

στ) ανάλογα με την περίπτωση, την ανάθεση καθηκόντων σε φορείς ελέγχου·

ζ) τις μεθόδους για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τα κριτήρια λειτουργίας που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2·

η) την κατάρτιση του προσωπικού που διενεργεί τους επισήμους ελέγχους που αναφέρεται στο άρθρο 6·

θ) τις τεκμηριωμένες διαδικασίες που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 9·

ι) την οργάνωση και την εφαρμογή σχεδίων έκτακτης ανάγκης για επείγουσες περιπτώσεις ζωικών ή τροφιμογενών νόσων, περιστατικά μόλυνσης ζωοτροφών και τροφίμων και άλλους κινδύνους για την υγεία του ανθρώπου·

ια) την οργάνωση της συνεργασίας και της αμοιβαίας συνδρομής.

3. Τα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου μπορούν να αναπροσαρμόζονται κατά την περίοδο εφαρμογής τους. Οι τροποποιήσεις μπορούν να γίνονται λαμβάνοντας υπόψη ή προκειμένου να ληφθούν υπόψη παράγοντες, όπως:

α) η ύπαρξη νέας νομοθεσίας·

β) η εμφάνιση νέων νόσων ή άλλων κινδύνων για την υγεία·

γ) σημαντικές αλλαγές στη δομή, τη διαχείριση ή τη λειτουργία των αρμόδιων εθνικών αρχών·

▼C1

δ) τα αποτελέσματα επισήμων ελέγχων των κρατών μελών·

ε) τα αποτελέσματα κοινοτικών ελέγχων που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 45·

στ) τυχόν τροποποιήσεις των κατευθυντήριων γραμμών που αναφέρονται στο άρθρο 43·

ζ) επιστημονικά πορίσματα·

η) τα αποτελέσματα εξετάσεων που πραγματοποιήθηκαν από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος.

Άρθρο 43

Κατευθυντήριες γραμμές για τα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου

1. Τα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 41 λαμβάνουν υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 2. Ειδικότερα, οι κατευθυντήριες γραμμές:

α) προωθούν συνεκτική, συνολική και ολοκληρωμένη προσέγγιση όσον αφορά τους επισήμους ελέγχους για την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ζωοτροφών και τροφίμων, καθώς και της νομοθεσίας περί υγείας και συνθηκών διαβίωσης των ζώων, και καλύπτουν όλους τους τομείς και όλα τα στάδια της αλυσίδας ζωοτροφών και τροφίμων, συμπεριλαμβανομένης της εισαγωγής και της εισόδου·

β) προσδιορίζουν προτεραιότητες βάσει του κινδύνου και κριτήρια για την κατηγοριοποίηση, ανάλογα με τους κινδύνους, των σχετικών δραστηριοτήτων και τις αποτελεσματικότερες διαδικασίες ελέγχου·

γ) καθορίζουν άλλες προτεραιότητες και τις αποτελεσματικότερες διαδικασίες ελέγχου·

δ) εντοπίζουν τα στάδια παραγωγής, μεταποίησης και διάθεσης των ζωοτροφών και των τροφίμων, καθώς και τη χρήση ζωοτροφών, που παρέχουν τις πιο αξιόπιστες και αντιπροσωπευτικές πληροφορίες όσον αφορά την τήρηση της νομοθεσίας περί ζωοτροφών και τροφίμων·

ε) ενθαρρύνουν την υιοθέτηση βέλτιστων πρακτικών σε όλα τα επίπεδα του συστήματος ελέγχου·

στ) ενθαρρύνουν την ανάπτυξη ουσιαστικών ελέγχων των συστημάτων ιχνηλασιμότητας·

ζ) παρέχουν συμβουλές σχετικά με την ανάπτυξη συστημάτων για την καταγραφή των επιδόσεων και των αποτελεσμάτων των δράσεων ελέγχου·

η) αντανακλούν τα πρότυπα και τις συστάσεις των συναφών διεθνών φορέων σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία επισήμων υπηρεσιών·

θ) θεσπίζουν κριτήρια για τη διενέργεια των εξετάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 6·

ι) καθορίζουν τη δομή των ετήσιων εκθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 44 και τις πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνουν·

ια) υποδεικνύουν τους κύριους δείκτες επιδόσεων που πρέπει να εφαρμόζονται για την αξιολόγηση των πολυετών εθνικών σχεδίων ελέγχου.

▼C1

2. Εφόσον απαιτείται, οι κατευθυντήριες γραμμές προσαρμόζονται υπό το φως της ανάλυσης των ετήσιων εκθέσεων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 44, ή των κοινοτικών ελέγχων που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 45.

Άρθρο 44

Ετήσιες εκθέσεις

1. Ένα έτος μετά την έναρξη εφαρμογής των πολυετών εθνικών σχεδίων ελέγχου και εν συνεχεία ετησίως, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση η οποία περιλαμβάνει:

α) τυχόν τροποποιήσεις οι οποίες έχουν επέλθει στα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι παράγοντες που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 3·

β) τα αποτελέσματα των ελέγχων και των εξετάσεων που διεξήχθησαν κατά το προηγούμενο έτος δυνάμει των διατάξεων του πολυετούς εθνικού σχεδίου ελέγχου·

γ) το είδος και τον αριθμό των περιπτώσεων μη συμμόρφωσης που εντοπίσθηκαν·

δ) δράσεις για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή των πολυετών εθνικών σχεδίων ελέγχου, συμπεριλαμβανομένης της δράσης επιβολής και των αποτελεσμάτων της.

2. Προκειμένου να προαχθεί η συνεκτική παρουσίαση της έκθεσης αυτής και ιδίως των αποτελεσμάτων των επισήμων ελέγχων, οι κατά την παράγραφο 1 πληροφορίες λαμβάνουν υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη καθιστούν οριστικές τις εκθέσεις τους και τις αποστέλλουν στην Επιτροπή εντός έξι μηνών από το τέλος του έτους στο οποίο αναφέρεται η έκθεση.

4. Υπό το φως των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, του αποτελέσματος των κοινοτικών ελέγχων που διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 45, καθώς και οιασδήποτε άλλης σχετικής πληροφορίας, η Επιτροπή συντάσσει κάθε χρόνο έκθεση σχετικά με τη συνολική λειτουργία των επισήμων ελέγχων στα κράτη μέλη. Η έκθεση περιέχει ανάλογα με την περίπτωση, συστάσεις σχετικά με:

α) βελτιώσεις που είναι δυνατόν να γίνουν στα συστήματα επισήμων ελέγχων και εξετάσεων στα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων της εμβέλειας, της διαχείρισης και της εφαρμογής τους·

β) ειδικές ενέργειες ελέγχου όσον αφορά τομείς ή δραστηριότητες που είτε καλύπτονται είτε όχι από τα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου·

γ) συντονισμένα σχέδια για την αντιμετώπιση θεμάτων ιδιαίτερου ενδιαφέροντος.

5. Τα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου και οι σχετικές κατευθυντήριες γραμμές προσαρμόζονται, εφόσον συντρέχει λόγος, βάσει των συμπερασμάτων και των συστάσεων που περιέχει η έκθεση της Επιτροπής.

▼C1

6. Η Επιτροπή υποβάλλει την έκθεσή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και τη δημοσιοποιεί.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ

Άρθρο 45

Κοινοτικοί έλεγχοι σε κράτη μέλη

1. Εμπειρογνώμονες της Επιτροπής διεξάγουν γενικές και ειδικές εξετάσεις στα κράτη μέλη. Η Επιτροπή μπορεί να διορίζει εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη οι οποίοι επικουρούν τους δικούς της εμπειρογνώμονες. Οι γενικές και οι ειδικές εξετάσεις διοργανώνονται σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Οι εξετάσεις διενεργούνται τακτικά. Κύριος στόχος τους είναι να εξακριβώνεται ότι, γενικά, οι επίσημοι έλεγχοι διεξάγονται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 41 και με την κοινοτική νομοθεσία. Για τον σκοπό αυτόν και για να διευκολυνθεί η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα των εξετάσεων, η Επιτροπή, πριν από τη διενέργεια τέτοιων εξετάσεων, δύνανται να ζητά από τα κράτη μέλη να παράσχουν, το συντομότερο δυνατόν, ενημερωμένα αντίγραφα των εθνικών σχεδίων ελέγχου.

2. Ειδικές εξετάσεις και επιθεωρήσεις σε έναν ή περισσότερους ειδικούς τομείς μπορούν να συμπληρώνουν τις γενικές εξετάσεις. Οι ειδικές εξετάσεις και επιθεωρήσεις χρησιμεύουν ιδίως ώστε:

α) να εξακριβώνεται η εφαρμογή του πολυετούς εθνικού σχεδίου ελέγχου, της νομοθεσίας περί ζωοτροφών και τροφίμων και της νομοθεσίας για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων· σε αυτές μπορούν να περιλαμβάνονται, ανάλογα με την περίπτωση, επιτόπιες επιθεωρήσεις επισήμων υπηρεσιών και εγκαταστάσεων που συνδέονται με τον εξεταζόμενο τομέα·

β) να εξακριβώνεται η λειτουργία και η οργάνωση των αρμόδιων αρχών·

γ) να διερευνώνται σημαντικά ή επαναλαμβανόμενα προβλήματα στα κράτη μέλη·

δ) να διερευνώνται καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, αναδυόμενα προβλήματα ή νέες εξελίξεις στα κράτη μέλη.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για τα πορίσματα κάθε διενεργούμενου ελέγχου. Η έκθεσή της περιέχει, όταν κρίνεται απαραίτητο, συστάσεις προς τα κράτη μέλη σχετικά με τη βελτίωση της συμμόρφωσης με τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και με τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις εκθέσεις της. Στην περίπτωση εκθέσεων σχετικά με ελέγχους που διενεργούνται σε ένα κράτος μέλος, η Επιτροπή κοινοποιεί στην ενδιαφερόμενη αρμόδια αρχή σχέδιο έκθεσης προς σχολιασμό, λαμβάνει τα σχόλια αυτά υπόψη κατά τη σύνταξη της τελικής έκθεσης και δημοσιεύει τα σχόλια της αρμόδιας αρχής μαζί με την τελική έκθεση.

▼C1

4. Η Επιτροπή καταρτίζει ετήσιο πρόγραμμα ελέγχου, το διαβιβάζει εκ των προτέρων στα κράτη μέλη και υποβάλλει έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματά του. Η Επιτροπή μπορεί να τροποποιεί το πρόγραμμα προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις σχετικά με την ασφάλεια των ζωοτροφών και των τροφίμων, την κατάσταση της υγείας και των συνθηκών διαβίωσης των ζώων και της υγείας των φυτών.

5. Τα κράτη μέλη:

α) αναλαμβάνουν κατάλληλη δράση ώστε να δίνεται συνέχεια στις συστάσεις που προκύπτουν από τους κοινοτικούς ελέγχους·

β) παρέχουν την απαιτούμενη συνδρομή, όλα τα έγγραφα και την λοιπή τεχνική υποστήριξη που ζητούν οι εμπειρογνώμονες της Επιτροπής προκειμένου να μπορέσουν να διεξαγάγουν αποτελεσματικά τους ελέγχους·

γ) εξασφαλίζουν ότι οι εμπειρογνώμονες της Επιτροπής διαθέτουν πρόσβαση σε όλες τις εγκαταστάσεις ή τμήματα εγκαταστάσεων και τις πληροφορίες, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται τα συστήματα πληροφορικής, σχετικές με την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

6. Λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τους κοινοτικούς ελέγχους στα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζονται ή να τροποποιούνται με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3.

Άρθρο 46

Κοινοτικοί έλεγχοι σε τρίτες χώρες

1. Εμπειρογνώμονες της Επιτροπής μπορούν να διεξάγουν επισήμους ελέγχους σε τρίτες χώρες προκειμένου να επαληθεύουν, με βάση τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 47 παράγραφος 1, τη συμμόρφωση ή την ισοδυναμία της νομοθεσίας και των συστημάτων των τρίτων χωρών με την κοινοτική νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και με την κοινοτική νομοθεσία για την υγεία των ζώων. Η Επιτροπή μπορεί να διορίζει εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη οι οποίοι επικουρούν τους δικούς της εμπειρογνώμονες. Οι εν λόγω επίσημοι έλεγχοι αφορούν ιδίως:

α) τη νομοθεσία της τρίτης χώρας·

β) την οργάνωση των αρμόδιων αρχών της τρίτης χώρας, τις εξουσίες και την ανεξαρτησία τους, την εποπτεία στην οποία υπόκεινται και τη δυνατότητα που τους παρέχεται για την ουσιαστική επιβολή της εφαρμοστέας νομοθεσίας·

γ) την κατάρτιση του προσωπικού για την πραγματοποίηση επισήμων ελέγχων·

δ) τους πόρους, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων διάγνωσης, που διαθέτουν οι αρμόδιες αρχές·

ε) την ύπαρξη και τη λειτουργία τεκμηριωμένων διαδικασιών και συστημάτων ελέγχου βάσει προτεραιοτήτων·

στ) ανάλογα με την περίπτωση, την κατάσταση όσον αφορά την υγεία των ζώων, τις ζωονόσους και την υγεία των φυτών, καθώς και τις διαδικασίες κοινοποίησης στην Επιτροπή και σε αρμόδιους διεθνείς φορείς εκδηλώσεων νόσων των ζώων και των φυτών·

ζ) την έκταση και τη διεξαγωγή επισήμων ελέγχων στις εισαγωγές ζώων, φυτών και των προϊόντων τους·

η) τις εγγυήσεις τις οποίες μπορεί να παράσχει η τρίτη χώρα όσον αφορά την τήρηση των κοινοτικών απαιτήσεων ή την ισοδυναμία προς αυτές.

▼C1

2. Για τη διευκόλυνση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας των ελέγχων σε τρίτη χώρα, η Επιτροπή μπορεί, πριν από τη διεξαγωγή των ελέγχων αυτών, να ζητά από τη συγκεκριμένη τρίτη χώρα να παράσχει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 47, παράγραφος 1 και, ανάλογα με την περίπτωση, τα γραπτά αρχεία σχετικά με την εφαρμογή αυτών των ελέγχων.

3. Η συχνότητα των κοινοτικών ελέγχων σε τρίτες χώρες καθορίζεται με βάση:

α) αξιολόγηση κινδύνου των προϊόντων που εξάγονται στην Κοινότητα·

β) τις διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας·

γ) τον όγκο και τη φύση των εισαγωγών από τη συγκεκριμένη χώρα·

δ) τα αποτελέσματα των ελέγχων που έχουν ήδη διεξαγάγει οι υπηρεσίες της Επιτροπής ή άλλοι φορείς επιθεώρησης·

ε) τα αποτελέσματα των ελέγχων στις εισαγωγές και άλλων τυχόν ελέγχων που έχουν διεξαγάγει οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών·

στ) τις πληροφορίες που λαμβάνονται από την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων ή άλλους συναφείς φορείς·

ζ) τις πληροφορίες που παρέχονται από διεθνώς αναγνωρισμένους φορείς, όπως η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (ΠΟΥ), η Επιτροπή του Codex Alimentarius και ο Διεθνής Οργανισμός Υγείας των Ζώων (ΟΙΕ), ή από άλλες πηγές·

η) τις ενδείξεις για εμφάνιση νόσων ή την παρουσία άλλων συνθηκών οι οποίες ενδέχεται να εγκυμονούν υγειονομικούς κινδύνους για ζώντα ζώα, ζώντα φυτά ή ζωοτροφές ή τρόφιμα που εισάγονται από τρίτη χώρα·

θ) την ανάγκη να διερευνώνται ή να αντιμετωπίζονται καταστάσεις έκτακτης ανάγκης σε επιμέρους τρίτες χώρες.

▼M7

Τα κριτήρια για τον καθορισμό του κινδύνου με σκοπό την αξιολόγηση κινδύνου κατά το στοιχείο α) αποφασίζονται από την Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4.

▼C1

4. Η διαδικασία και λεπτομερείς κανόνες για ελέγχους σε τρίτες χώρες μπορούν να καθορισθούν ή τροποποιηθούν με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3.

Αυτές περιλαμβάνουν, συγκεκριμένα, διαδικασίες και λεπτομερείς κανόνες σχετικά με:

α) ελέγχους σε τρίτες χώρες στο πλαίσιο διμερούς συμφωνίας·

β) ελέγχους σε άλλες τρίτες χώρες.

Με την ίδια διαδικασία, οι επιβαρύνσεις για τους προαναφερόμενους ελέγχους μπορούν να καθορίζονται σε αμοιβαία βάση.

5. Εάν, κατά τη διάρκεια κοινοτικού ελέγχου, εντοπιστεί σοβαρός κίνδυνος για την υγεία των ανθρώπων ή των ζώων, η Επιτροπή λαμβάνει αμέσως τα απαιτούμενα έκτακτα μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 ή με διατάξεις διασφάλισης προβλεπόμενες από την κοινοτική νομοθεσία.

▼C1

6. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για τα πορίσματα κάθε διενεργούμενου κοινοτικού ελέγχου. Ανάλογα με την περίπτωση, στην έκθεση περιλαμβάνονται συστάσεις. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις εκθέσεις της.

7. Η Επιτροπή διαβιβάζει εκ των προτέρων στα κράτη μέλη το πρόγραμμά της για ελέγχους σε τρίτες χώρες και υποβάλλει έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα. Μπορεί να τροποποιεί το πρόγραμμα προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη εξελίξεις σχετικά με την ασφάλεια των ζωοτροφών και των τροφίμων και την κατάσταση της υγείας των ζώων και των φυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΟΡΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Άρθρο 47

Γενικοί όροι εισαγωγής

1. Η Επιτροπή είναι αρμόδια να ζητά από τις τρίτες χώρες που προτίθενται να εξαγάγουν προϊόντα στην Κοινότητα να παρέχουν τις ακόλουθες ακριβείς και ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με τη γενική οργάνωση και διαχείριση των συστημάτων υγειονομικών ελέγχων:

α) κάθε υγειονομικό ή φυτοϋγειονομικό κανονισμό που εγκρίνεται ή προτείνεται εντός της επικράτειάς της·

β) κάθε διαδικασία ελέγχου και επιθεώρησης, κάθε μέθοδο παραγωγής και καραντίνας, κάθε διαδικασία σχετική με την ανοχή στα φυτοφάρμακα και την έγκριση προσθέτων τροφίμων που εφαρμόζεται στην επικράτειά της·

γ) τις διαδικασίες αξιολόγησης κινδύνου, τους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη, καθώς και τον καθορισμό του κατάλληλου επιπέδου υγειονομικής ή φυτοϋγειονομικής προστασίας·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συνέχεια που δόθηκε στις συστάσεις που διατυπώθηκαν ύστερα από τους ελέγχους που αναφέρονται στο άρθρο 46.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι ανάλογες προς τη φύση των προϊόντων και μπορούν να λαμβάνουν υπόψη την ειδική κατάσταση και τη δομή της τρίτης χώρας και τη φύση των προϊόντων που εξάγονται στην Κοινότητα. Το πεδίο εφαρμογής τους καλύπτει τουλάχιστον τα προϊόντα που προορίζονται να εξαχθούν στην Κοινότητα.

3. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 μπορούν επίσης να αφορούν:

α) αποτελέσματα των εθνικών ελέγχων που διενεργούνται σε προϊόντα που προορίζονται να εξαχθούν στην Κοινότητα·

β) σημαντικές αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στη δομή και τη λειτουργία των σχετικών συστημάτων ελέγχου, ιδίως με σκοπό τη συμμόρφωση προς τις κοινοτικές απαιτήσεις ή συστάσεις.

4. Όταν τρίτη χώρα δεν παρέχει τις πληροφορίες αυτές ή όταν οι πληροφορίες αυτές είναι ανεπαρκείς, είναι δυνατόν να καθορίζονται ειδικοί όροι εισαγωγής με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3, κατά περίπτωση και επί αυστηρώς προσωρινής βάσεως ύστερα από διαβουλεύσεις με την ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα.

▼C1

5. Οι κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίον συντάσσονται και υποβάλλονται στην Επιτροπή οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, καθώς και τα μεταβατικά μέτρα που παρέχουν στις τρίτες χώρες χρόνο για να προετοιμάσουν τις πληροφορίες αυτές καταρτίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 2.

Άρθρο 48

Ειδικοί όροι εισαγωγής

▼M7

1. Στο μέτρο που οι όροι και οι λεπτομερείς διαδικασίες που πρέπει να τηρούνται κατά την εισαγωγή προϊόντων από τρίτες χώρες ή περιφέρειες τρίτων χωρών δεν προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία, ιδίως δε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 854/2004, καθορίζονται, εφόσον απαιτείται, από την Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4.

▼C1

2. Στους όρους και τις λεπτομερείς διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορεί να περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:

α) η κατάρτιση καταλόγου τρίτων χωρών από τις οποίες επιτρέπεται να εισάγονται συγκεκριμένα προϊόντα σε ένα από τα εδάφη του παραρτήματος Ι·

β) η κατάρτιση υποδειγμάτων των πιστοποιητικών που συνοδεύουν τα φορτία·

γ) ειδικοί όροι εισαγωγής, ανάλογα με το είδος του προϊόντος ή του ζώου και τους πιθανούς κινδύνους που συνδέονται με αυτό.

3. Οι τρίτες χώρες εγγράφονται στον κατάλογο που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παραγράφου 2 μόνον εάν οι αρμόδιες αρχές τους παρέχουν κατάλληλες εγγυήσεις όσον αφορά τη συμμόρφωση ή την ισοδυναμία με την κοινοτική νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και τους κανόνες για την υγεία των ζώων.

4. Κατά την κατάρτιση ή την ενημέρωση καταλόγων, λαμβάνονται, ιδίως, υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:

α) η νομοθεσία της τρίτης χώρας στον συγκεκριμένο τομέα·

β) η δομή και η οργάνωση της αρμόδιας αρχής της τρίτης χώρας και των οικείων υπηρεσιών ελέγχου, καθώς και οι εξουσίες που διαθέτει/διαθέτουν και οι εγγυήσεις που είναι δυνατόν να παρέχονται όσον αφορά την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας·

γ) η ύπαρξη κατάλληλων επισήμων ελέγχων·

δ) η κανονικότητα και η ταχύτητα της πληροφόρησης που παρέχεται από την τρίτη χώρα σχετικά με την παρουσία κινδύνων στις ζωοτροφές και στα τρόφιμα, και στα ζώντα ζώα·

ε) οι εγγυήσεις που παρέχει η τρίτη χώρα ότι:

i) οι όροι που εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις από τις οποίες επιτρέπεται να εισάγονται ζωοτροφές και τρόφιμα στην Κοινότητα συμμορφώνονται ή είναι ισοδύναμοι με τις απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας περί ζωοτροφών και τροφίμων·

ii) καταρτίζεται και ενημερώνεται κατάλογος των εγκαταστάσεων αυτών·

iii) ο κατάλογος των εγκαταστάσεων και οι ενημερωμένες εκδοχές του διαβιβάζονται χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή·

▼C1

iv) οι εγκαταστάσεις υπόκεινται σε τακτικούς και ουσιαστικούς ελέγχους από την αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας.

5. Κατά την έγκριση των ειδικών όρων εισαγωγής που αναφέρονται στο στοιχείο γ) της παραγράφου 2, λαμβάνονται υπόψη οι πληροφορίες που έχουν κοινοποιήσει οι ενδιαφερόμενες τρίτες χώρες και, εφόσον απαιτείται, τα αποτελέσματα των κοινοτικών ελέγχων που διεξήχθησαν σε αυτές τις τρίτες χώρες. Οι ειδικοί όροι εισαγωγής είναι δυνατόν να καθορίζονται για ένα μόνο προϊόν ή για ομάδα προϊόντων, μπορούν δε να ισχύουν για μία μόνον τρίτη χώρα, για περιφέρειες τρίτης χώρας ή για ομάδα τρίτων χωρών.

Άρθρο 49

Ισοδυναμία

1. Κατόπιν εφαρμογής συμφωνίας ισοδυναμίας ή κατόπιν ικανοποιητικής εξέτασης, μπορεί να λαμβάνεται απόφαση, με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3, με την οποία να αναγνωρίζεται ότι τα μέτρα που εφαρμόζουν τρίτες χώρες ή περιφέρειες τρίτων χωρών σε συγκεκριμένους τομείς παρέχουν ισοδύναμες εγγυήσεις με εκείνα που εφαρμόζονται στην Κοινότητα, εάν οι τρίτες χώρες παρέχουν αντικειμενικές αποδείξεις περί αυτού.

2. Στην απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αναφέρονται οι όροι που διέπουν τις εισαγωγές από την εν λόγω τρίτη χώρα ή περιφέρεια τρίτης χώρας.

Στους όρους αυτούς είναι δυνατόν να συγκαταλέγονται:

α) η φύση και το περιεχόμενο των πιστοποιητικών που πρέπει να συνοδεύουν τα προϊόντα·

β) ειδικές απαιτήσεις που εφαρμόζονται στις εισαγωγές προϊόντων στην Κοινότητα·

γ) εφόσον απαιτείται, οι διαδικασίες για την κατάρτιση και την τροποποίηση των καταλόγων περιφερειών ή εγκαταστάσεων από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές.

3. Η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ανακαλείται με την ίδια διαδικασία και χωρίς καθυστέρηση στην περίπτωση που παύει να ισχύει οποιοσδήποτε από τους όρους αναγνώρισης της ισοδυναμίας που έχουν καθοριστεί κατά το χρόνο της έγκρισής της.

Άρθρο 50

Υποστήριξη για τις αναπτυσσόμενες χώρες

1. Με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3, είναι δυνατόν να θεσπίζονται τα ακόλουθα μέτρα και να διατηρούνται για όσο διάστημα παράγουν εμφανή αποτελέσματα, προκειμένου να εξασφαλίζεται η ικανότητα συμμόρφωσης των αναπτυσσόμενων χωρών με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού:

α) σταδιακή καθιέρωση των απαιτήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 47 και 48 για τα προϊόντα που εξάγονται στην Κοινότητα. Η πρόοδος όσον αφορά την τήρηση των απαιτήσεων αυτών παρακολουθείται και λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό της ανάγκης για συγκεκριμένες εξαιρέσεις, περιορισμένης διάρκειας, από όλες τις απαιτήσεις ή από μέρος τους. Κατά τη σταδιακή καθιέρωση, λαμβάνεται επίσης υπόψη η πρόοδος όσον αφορά τη δημιουργία της θεσμικής ικανότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 2·

β) συνδρομή για την παροχή των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 47, εάν απαιτείται, από εμπειρογνώμονες της Κοινότητας·

▼C1

γ) προώθηση κοινών σχεδίων μεταξύ αναπτυσσόμενων χωρών και κρατών μελών·

δ) εκπόνηση κατευθυντήριων γραμμών για την παροχή συνδρομής προς αναπτυσσόμενες χώρες κατά την οργάνωση επισήμων ελέγχων στα προϊόντα που εξάγουν στην Κοινότητα·

ε) αποστολή κοινοτικών εμπειρογνωμόνων σε αναπτυσσόμενες χώρες για την παροχή συνδρομής στην οργάνωση επισήμων ελέγχων·

στ) συμμετοχή του ελεγκτικού προσωπικού των αναπτυσσόμενων χωρών στα μαθήματα κατάρτισης του άρθρου 51.

2. Στο πλαίσιο της πολιτικής της Κοινότητας στον τομέα της συνεργασίας για την ανάπτυξη, η Επιτροπή προάγει την υποστήριξη των αναπτυσσομένων χωρών σε ό,τι αφορά την ασφάλεια των ζωοτροφών και των τροφίμων εν γένει και την τήρηση των προδιαγραφών για τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα ειδικότερα, ούτως ώστε να αποκτήσουν τη θεσμική ικανότητα που απαιτείται για την πλήρωση των προδιαγραφών εισαγωγής για τις οποίες γίνεται λόγος στα άρθρα 5, 12, 47 και 48.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Άρθρο 51

Κατάρτιση του ελεγκτικού προσωπικού

1. Η Επιτροπή μπορεί να οργανώνει μαθήματα κατάρτισης για το προσωπικό των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών που είναι υπεύθυνες για τη διενέργεια των επισήμων ελέγχων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό. Τα εν λόγω μαθήματα κατάρτισης αποσκοπούν στην ανάπτυξη εναρμονισμένης προσέγγισης όσον αφορά τους επισήμους ελέγχους στα κράτη μέλη. Ειδικότερα, είναι δυνατό να περιλαμβάνουν κατάρτιση σχετικά με τα ακόλουθα:

α) την κοινοτική νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων, καθώς και τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων·

β) τις μεθόδους και τις τεχνικές ελέγχου, όπως η εξέταση συστημάτων τα οποία καταρτίζουν οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων για να συμμορφωθούν με τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και με τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων·

γ) τους ελέγχους που πρέπει να διενεργούνται στα προϊόντα που εισάγονται στην Κοινότητα·

δ) τις μεθόδους και τις τεχνικές παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας ζωοτροφών και τροφίμων.

2. Στα μαθήματα κατάρτισης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να συμμετέχουν άτομα από τρίτες χώρες, ιδίως δε από αναπτυσσόμενες χώρες.

3. Λεπτομερείς κανόνες για τη διοργάνωση των μαθημάτων κατάρτισης είναι δυνατόν να θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 3.

▼C1

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΛΛΕΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 52

Έλεγχοι τρίτων χωρών στα κράτη μέλη

1. Εμπειρογνώμονες της Επιτροπής δύνανται, κατόπιν αιτήματος και σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, να επικουρούν τα κράτη μέλη κατά τη διενέργεια ελέγχων που διεξάγουν τρίτες χώρες.

2. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη, στο έδαφος των οποίων πρόκειται να διενεργηθεί έλεγχος από τρίτη χώρα, ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με το σχεδιασμό και το αντικείμενο του ελέγχου, τα συναφή έγγραφα και κάθε άλλη πληροφορία που θα επιτρέψει στην Επιτροπή να συμμετάσχει αποτελεσματικά στον έλεγχο.

3. Η συνδρομή της Επιτροπής συμβάλλει κυρίως:

α) στη διασαφήνιση της κοινοτικής νομοθεσίας περί ζωοτροφών και τροφίμων και των κανόνων για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων·

β) στην παροχή πληροφοριών και στοιχείων διαθέσιμων σε κοινοτικό επίπεδο, που μπορεί να είναι χρήσιμα για τον έλεγχο που διενεργεί η τρίτη χώρα·

γ) στην εξασφάλιση της ομοιομορφίας όσον αφορά τους ελέγχους που διενεργούν τρίτες χώρες.

Άρθρο 53

Συντονισμένα σχέδια ελέγχου

Η Επιτροπή μπορεί να συνιστά συντονισμένα σχέδια με τη διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 2. Τα σχέδια αυτά:

α) οργανώνονται ετησίως βάσει προγράμματος,

και

β) εφόσον κρίνεται αναγκαίο, οργανώνονται σε κατά περίπτωση βάση, ιδίως με σκοπό να διαγνωσθεί η συχνότητα των κινδύνων στις ζωοτροφές, τα τρόφιμα ή τα ζώα.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΜΕΤΡΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ

Άρθρο 54

Ενέργειες σε περίπτωση μη συμμόρφωσης

1. Εάν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει μη συμμόρφωση λαμβάνει μέτρα, προκειμένου να εξασφαλίσει ότι ο υπεύθυνος θα διορθώσει την κατάσταση. Όταν αποφασίζει το χαρακτήρα των ληπτέων μέτρων, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη της τη φύση της μη συμμόρφωσης και το ιστορικό του υπευθύνου όσον αφορά τη μη συμμόρφωση.

▼C1

2. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση, τα ακόλουθα μέτρα:

α) την επιβολή διαδικασιών εξυγίανσης ή κάθε άλλου μέτρου που κρίνεται αναγκαίο προκειμένου να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των ζωοτροφών ή των τροφίμων ή η συμμόρφωση με τη νομοθεσία περί ζωοτροφών ή τροφίμων και τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων·

β) τον περιορισμό ή την απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά, της εισαγωγής ή της εξαγωγής ζωοτροφών, τροφίμων ή ζώων·

γ) την παρακολούθηση και, εφόσον απαιτείται, την εντολή ανάκλησης, απόσυρσης ή/και καταστροφής των ζωοτροφών και των τροφίμων·

δ) την έγκριση της χρήσης των ζωοτροφών και των τροφίμων για σκοπούς άλλους από εκείνους για τους οποίους προορίζονταν αρχικά·

ε) την αναστολή λειτουργίας ή το κλείσιμο όλης ή μέρους της συγκεκριμένης επιχείρησης για το δέον χρονικό διάστημα·

στ) την αναστολή ή ανάκληση της έγκρισης της εγκατάστασης·

ζ) τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 19 για τα φορτία από τρίτες χώρες·

η) κάθε άλλο μέτρο που κρίνει κατάλληλο η αρμόδια αρχή.

3. Η αρμόδια αρχή παρέχει στον ενδιαφερόμενο υπεύθυνο επιχείρησης, ή σε εκπρόσωπο:

α) γραπτή κοινοποίηση της απόφασής της για τα μέτρα που θα ληφθούν σύμφωνα με την παράγραφο 1, μαζί με το αιτιολογικό της απόφασης

και

β) πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων αυτών, καθώς και σχετικά με την εφαρμοστέα διαδικασία και τις προθεσμίες.

4. Εφόσον απαιτείται, η αρμόδια αρχή ενημερώνει και την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποστολής για την απόφασή της.

5. Όλες οι δαπάνες που προκύπτουν δυνάμει του παρόντος άρθρου βαρύνουν τον υπεύθυνο της επιχείρησης τροφίμων και ζωοτροφών.

Άρθρο 55

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης της νομοθεσίας περί τροφίμων και ζωοτροφών και άλλων κοινοτικών διατάξεων που αφορούν την προστασία της υγείας και των συνθηκών διαβίωσης των ζώων και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

▼C1

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή τις διατάξεις που εφαρμόζονται στις παραβάσεις της νομοθεσίας περί ζωοτροφών και τροφίμων καθώς και κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ

Άρθρο 56

Μέτρα διασφάλισης

1. Με βάση τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002, λαμβάνονται μέτρα εάν:

α) η Επιτροπή διαθέτει αποδείξεις για σοβαρή παράλειψη στα συστήματα ελέγχου ενός κράτους μέλους

και

β) οι παραλείψεις αυτές ενδέχεται να συνιστούν πιθανό και ευρέος φάσματος κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, την υγεία ή τις συνθήκες διαβίωσης των ζώων, είτε άμεσα είτε μέσω του περιβάλλοντος.

2. Τα μέτρα αυτά εγκρίνονται μόνον αφού:

α) αποδειχθεί και αναφερθεί μέσω κοινοτικών ελέγχων η μη συμμόρφωση με την κοινοτική νομοθεσία

και

β) το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν επανόρθωσε την κατάσταση κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής και εντός της χρονικής προθεσμίας που αυτή έχει ορίσει.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Άρθρο 57

Τροποποίηση της οδηγίας 96/23/ΕΚ

Η οδηγία 96/23/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 14, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς είναι τα εργαστήρια που αναφέρονται στο σχετικό μέρος του παραρτήματος VII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (*).

(*) ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1.»

▼C1

2. Στο άρθρο 30, το τμήμα της παραγράφου 1 που αρχίζει ως εξής «Όταν οι νέοι αυτοί έλεγχοι αποκαλύπτουν…» και τελειώνει ως εξής «… ή για τη χρησιμοποίησή της για άλλους σκοπούς που επιτρέπονται από την κοινοτική νομοθεσία, χωρίς αποζημίωση ή αντιστάθμισμα» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Όταν έλεγχοι αποκαλύπτουν την παρουσία μη επιτρεπόμενων ουσιών ή προϊόντων ή όταν αποκαλύπτουν υπέρβαση των ανώτατων ορίων, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 19 έως 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.»

3. Το παράρτημα V διαγράφεται.

Άρθρο 58

Τροποποίηση της οδηγίας 97/78/ΕΚ

Η οδηγία 97/78/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη διενεργούν κτηνιατρικούς ελέγχους στα προϊόντα από τρίτες χώρες που εισάγονται σε ένα από τα εδάφη του παραρτήματος I σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (*).

(*) ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1.»

2. Το άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) “προϊόντα”: τα προϊόντα ζωικής προέλευσης που αναφέρονται στις οδηγίες 89/662/ΕΟΚ και 90/425/ΕΟΚ, στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων για τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (*), στην οδηγία 2002/99/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για τους κανόνες υγειονομικού ελέγχου που διέπουν την παραγωγή, μεταποίηση, διανομή και εισαγωγή προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση (**) και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 854/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επισήμων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (***) περιλαμβάνονται επίσης τα φυτικά προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 19.

(*) ΕΕ L 273 της 10.10.2002, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 808/2003 της Επιτροπής (ΕΕ L 117 της 13.5.2003, σ. 1).
(**) ΕΕ L 18 της 23.1.2003, σ. 11.
(***) ΕΕ L 139 της 30.4.2004.»

▼C1

3. Στο άρθρο 7 παράγραφος 3, η φράση «οι δαπάνες επιθεώρησης που προβλέπονται από την οδηγία 85/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 1985, για τη χρηματοδότηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων που προβλέπονται από τις οδηγίες 89/662/ΕΚ, 90/425/ΕΟΚ, 90/675/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ (τροποποιημένη και κωδικοποιημένη)» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«τα τέλη επιθεώρησης που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882/2004».

4. Στο άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β) διαγράφεται η ακόλουθη φράση «ή σε περίπτωση εγκαταστάσεων που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με την απόφαση 95/408/ΕΚ, της 22ας Ιουνίου 1995, σχετικά με τις λεπτομέρειες κατάρτισης, για μια μεταβατική περίοδο, προσωρινών πινάκων εγκαταστάσεων τρίτων χωρών, από τις οποίες επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εισάγουν ορισμένα προϊόντα ζωικής προέλευσης, προϊόντα αλιείας ή ζώντα δίθυρα μαλάκια, από εγκατάσταση που έχει υποβληθεί σε κοινοτική ή εθνική επιθεώρηση.»

5. Στο άρθρο 12, η παράγραφος 9 διαγράφεται.

6. Στο άρθρο 15, η παράγραφος 5 διαγράφεται.

7. Στο άρθρο 16 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Λεπτομερείς κανόνες για την είσοδο προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για την τροφοδοσία του πληρώματος και των επιβατών διεθνών μεταφορικών μέσων, και προϊόντων ζωικής προέλευσης που παραγγέλλονται εξ αποστάσεως (για παράδειγμα, ταχυδρομικώς, τηλεφωνικώς ή μέσω του διαδικτύου) και παραδίδονται στον καταναλωτή, καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.»

8. Το άρθρο 21 διαγράφεται.

9. Το άρθρο 23 διαγράφεται.

10. Στο άρθρο 24 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση, η φράση «κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β)» αντικαθίσταται από τη φράση «κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 17».

Άρθρο 59

Τροποποίηση της οδηγίας 2000/29/ΕΚ

Στην οδηγία 2000/29/ΕΚ προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 27α

Για το σκοπό της παρούσας οδηγίας και με την επιφύλαξη του άρθρου 21 της εν λόγω οδηγίας, ισχύουν, ανάλογα με την περίπτωση, τα άρθρα 41 έως 46 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (*).

(*) ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1.»

▼C1

Άρθρο 60

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004

Ο κανονισμός (ΕΚ) 854/2004 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μαζί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (*).

_____

(*) ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1.»

2. Στο άρθρο 2:

α) στην παράγραφο 1, τα στοιχεία α), β), δ) και ε) διαγράφονται

και

β) στην παράγραφο 2, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«β) α) στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882/2004.»

3. Στο άρθρο 3:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι αρμόδιες αρχές εγκρίνουν εγκαταστάσεις κατά τον χρόνο και με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 31 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004»·

β) στην παράγραφος 4, τα στοιχεία α) και β), και η παράγραφος 6 διαγράφονται.

4. Το άρθρο 9 διαγράφεται.

5. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

Για να εξασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή των αρχών και των προϋποθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 και στον τίτλο VI κεφάλαιο II, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 εφαρμόζονται οι διαδικασίες του παρόντος κεφαλαίου.».

6. Στο άρθρο 11:

α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τρίτη χώρα αναγράφεται στους καταλόγους αυτούς μόνον εάν έχει πραγματοποιηθεί κοινοτικός έλεγχος σε αυτήν και έχει αποδειχθεί ότι η αρμόδια αρχή παρέχει κατάλληλες εγγυήσεις, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 48 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004. Ωστόσο, μια τρίτη χώρα μπορεί να περιληφθεί στους καταλόγους αυτούς χωρίς να έχει πραγματοποιηθεί κοινοτικός έλεγχος, εφόσον:

α) ο κίνδυνος που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 3 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/-2004 δεν το δικαιολογεί

και

β) κατά τη λήψη της απόφασης να προστεθεί μια συγκεκριμένη τρίτη χώρα στον κατάλογο, σύμφωνα με την παράγραφο 1, έχει εκτιμηθεί ότι, βάσει άλλων πληροφοριών, η αρμόδια αρχή παρέχει τις αναγκαίες εγγυήσεις.»·

▼C1

β) η εισαγωγή στην παράγραφο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Κατά την κατάρτιση ή την ενημέρωση των καταλόγων, λαμβάνονται ιδιαιτέρως υπόψη τα κριτήρια που περιλαμβάνονται στο άρθρο 46 και στο άρθρο 48 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004. Λαμβάνονται επίσης υπόψη τα ακόλουθα:»·

γ) τα στοιχεία β) έως η) της παραγράφου 4 διαγράφονται.

7. Στο άρθρο 14 παράγραφος 2, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) τυχόν ειδικούς όρους εισαγωγής οι οποίοι έχουν θεσπισθεί δυνάμει του άρθρου 48 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004».

8. Στο άρθρο 18, τα σημεία 17 έως 20 διαγράφονται.

Άρθρο 61

Κατάργηση κοινοτικών πράξεων

1. Οι οδηγίες 70/373/ΕΟΚ, 85/591/ΕΟΚ, 89/397/ΕΟΚ, 93/99/ΕΟΚ και 95/53/ΕΚ και οι αποφάσεις 93/383/ΕΟΚ, 98/728/ΕΚ και 1999/313/ΕΚ καταργούνται από την 1η Ιανουαρίου 2006. Η οδηγία 85/73/ΕΟΚ καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 2008.

2. Ωστόσο, οι κανόνες εφαρμογής που έχουν εγκριθεί με βάση τις εν λόγω πράξεις, ιδίως δε όσοι αναφέρονται στο παράρτημα VIII, εξακολουθούν να ισχύουν εφόσον δεν αντιβαίνουν στον παρόντα κανονισμό, εν αναμονή της θέσπισης των αναγκαίων διατάξεων βάσει του παρόντος κανονισμού.

3. Οι παραπομπές στις καταργούμενες πράξεις θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

ΤΙΤΛΟΣ IX

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 62

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων που συγκροτήθηκε με το άρθρο 58 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 ή, όταν εξετάζονται θέματα υγείας των φυτών, από τη μόνιμη φυτοϋγειονομική επιτροπή που συγκροτήθηκε με την απόφαση 76/894/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([1]).

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

▼M7

4. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

([1]) ΕΕ L 340 της 9.12.1976, σ. 25.

▼M7

Άρθρο 63

Μέτρα εφαρμογής και μεταβατικά μέτρα

1. Μεταβατικά μέτρα γενικής εμβέλειας που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης και της τροποποίησης του κανονισμού με την προσθήκη νέων μη ουσιωδών στοιχείων, ιδίως:

— οιαδήποτε τροποποίηση των προτύπων κατά το άρθρο 12 παράγραφος 2,

— ορισμός των τροφίμων τα οποία, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, θεωρούνται τρόφιμα ζωικής προέλευσης·

οποιαδήποτε περαιτέρω συγκεκριμένα στοιχεία για τις απαιτήσεις που ορίζουν οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4.

Άλλα μεταβατικά μέτρα και μέτρα εφαρμογής που είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της ενιαίας εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3. Αυτό εφαρμόζεται ιδίως:

— στην εκχώρηση των καθηκόντων ελέγχου στα ελεγκτικά όργανα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 5, εφόσον τα εν λόγω ελεγκτικά όργανα λειτουργούσαν ήδη πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού,

— στις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης κατά το άρθρο 28, που συνεπάγονται δαπάνες που απορρέουν από τους επίσημους συμπληρωματικούς ελέγχους,

— στις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 54,

— στους κανόνες σχετικά με τις μικροβιολογικές, φυσικές και/ή χημικές αναλύσεις που διενεργούνται κατά τους επίσημους ελέγχους, ιδίως στην περίπτωση υποψίας κινδύνου και συμπεριλαμβανομένης και της εποπτείας της ασφάλειας των προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες.

2. Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ιδιαιτερότητα των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2092/91, (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 και (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92, ειδικά μέτρα που θα θεσπιστούν από την Επιτροπή μπορούν να προβλέπουν τις αναγκαίες παρεκκλίσεις και προσαρμογές των κανόνων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4.

Άρθρο 64

Τροποποίηση των παραρτημάτων και των παραπομπών σε ευρωπαϊκά πρότυπα

Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 4:

1) είναι δυνατόν να τροποποιούνται τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού, εκτός από το παράρτημα I, το παράρτημα IV και το παράρτημα V, με την επιφύλαξη του άρθρου 27 παράγραφος 3, ιδίως προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη διοικητικής υφής τροποποιήσεις και η επιστημονική ή/και η τεχνολογική πρόοδος·

▼M7

2) είναι δυνατόν να τροποποιούνται οι παραπομπές στα ευρωπαϊκά πρότυπα που περιέχονται στον παρόντα κανονισμό σε περίπτωση τροποποίησής τους από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN).

▼C1

Άρθρο 65

Έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο

1. Το αργότερο στις 20 Μαΐου 2007, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

2. Η έκθεση επισκοπεί ειδικότερα την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και εξετάζει ειδικότερα τα ακόλουθα ζητήματα:

α) την επαναξιολόγηση του πεδίου εφαρμογής σε σχέση με την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων·

β) την εξασφάλιση της συνεισφοράς και άλλων τομέων στη χρηματοδότηση των επισήμων ελέγχων με τη διεύρυνση του καταλόγου των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο παράρτημα IV τμήμα Α και στο παράρτημα V τμήμα Α, και λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την επίπτωση της κοινοτικής νομοθεσίας περί ζωοτροφών και τροφίμων, μετά την έκδοσή της·

γ) τον καθορισμό προσαρμοσμένων στις εξελίξεις ελάχιστων ποσών για τα τέλη τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα IV τμήμα Β και στο παράρτημα V τμήμα Β, λαμβανομένων ειδικότερα υπόψη των παραγόντων κινδύνου.

3. Η Επιτροπή συνοδεύει, εάν χρειάζεται, την έκθεση με κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 66

Κοινοτική χρηματοδοτική στήριξη

1. Οι πιστώσεις που απαιτούνται για:

α) τα οδοιπορικά και τα έξοδα διαμονής των εμπειρογνωμόνων των κρατών μελών λόγω του διορισμού τους από την Επιτροπή για να επικουρήσουν τους εμπειρογνώμονές της, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 45 παράγραφος 1 και στο άρθρο 46 παράγραφος 1·

β) την κατάρτιση του ελεγκτικού προσωπικού που προβλέπεται στο άρθρο 51·

γ) τη χρηματοδότηση άλλων μέτρων που απαιτούνται για την εξασφάλιση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού,

εγκρίνονται για κάθε έτος στο πλαίσιο της διαδικασίας του προϋπολογισμού.

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ), περιλαμβάνουν ιδίως την οργάνωση διασκέψεων, τη δημιουργία βάσεων δεδομένων, τη δημοσίευση πληροφοριών, την οργάνωση μελετών και τη διοργάνωση συνεδριάσεων για την προπαρασκευή των συνεδριάσεων της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων.

3. Τεχνική υποστήριξη και χρηματοοικονομική συνδρομή από την Κοινότητα για τη διοργάνωση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 50 μπορούν να παρέχονται εντός των ορίων των ανθρώπινων και οικονομικών πόρων που διαθέτει η Επιτροπή.

▼C1

ΤΙΤΛΟΣ X

ΤΕΛΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Άρθρο 67

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2006.

Ωστόσο, τα άρθρα 27 και 28 εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2007.

▼M4

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΔΑΦΗ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 2 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 15

1. Το έδαφος του Βασιλείου του Βελγίου
2. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας
3. Το έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας
4. Το έδαφος του Βασιλείου της Δανίας, πλην των Νήσων Φερόε και της Γροιλανδίας
5. Το έδαφος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας
6. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Εσθονίας
7. Το έδαφος της Ιρλανδίας
8. Το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας
9. Το έδαφος του Βασιλείου της Ισπανίας, πλην των κοινοτήτων της Θέουτας και της Μελίλιας
10. Το έδαφος της Γαλλικής Δημοκρατίας
11. Το έδαφος της Ιταλικής Δημοκρατίας
12. Το έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας
13. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Λεττονίας
14. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Λιθουανίας
15. Το έδαφος του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου
16. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας
17. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Μάλτας
18. Το έδαφος του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στην Ευρώπη
19. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Αυστρίας
20. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Πολωνίας
21. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας
22. Το έδαφος της Ρουμανίας
23. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Σλοβενίας
24. Το έδαφος της Σλοβακικής Δημοκρατίας
25. Το έδαφος της Δημοκρατίας της Φινλανδίας
26. Το έδαφος του Βασιλείου της Σουηδίας
27. Το έδαφος του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας

▼C1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι: ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ

1. Οι διάφορες τεχνικές ελέγχου όπως οι εξετάσεις, η δειγματοληψία και η επιθεώρηση.

2. Οι διαδικασίες ελέγχου.

3. Η νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων.

4. Τα διάφορα στάδια παραγωγής, μεταποίησης και διανομής και οι πιθανοί κίνδυνοι για την ανθρώπινη υγεία και, ανάλογα με την περίπτωση, για την υγεία των ζώων, των φυτών και για το περιβάλλον.

5. Η αξιολόγηση της μη συμμόρφωσης με τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων.

6. Οι κίνδυνοι για την κτηνοτροφία και την παραγωγή ζωοτροφών και τροφίμων.

7. Η αξιολόγηση της εφαρμογής των διαδικασιών ανάλυσης κινδύνου και κρίσιμων σημείων ελέγχου (HACCP).

8. Τα συστήματα διαχείρισης, όπως τα προγράμματα διασφάλισης της ποιότητας τα οποία εφαρμόζουν οι επιχειρήσεις ζωοτροφών και τροφίμων και η αξιολόγησή τους, εφόσον αυτά είναι σχετικά με τις απαιτήσεις της νομοθεσίας περί ζωοτροφών και τροφίμων.

9. Τα συστήματα επίσημης πιστοποίησης.

10. Οι ρυθμίσεις για αντιμετώπιση περιπτώσεων έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένης της επικοινωνίας μεταξύ κρατών μελών και Επιτροπής.

11. Οι νομικές διαδικασίες και οι συνέπειες των επισήμων ελέγχων.

12. Η εξέταση γραπτού υλικού τεκμηρίωσης και άλλων στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν τον έλεγχο της επάρκειας, τη διαπίστευση και την αξιολόγηση κινδύνου, που ενδέχεται να είναι συναφή με την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων· το θέμα αυτό μπορεί να περιλαμβάνει χρηματοοικονομικές και εμπορικές πτυχές.

13. Οποιοσδήποτε άλλος τομέας, συμπεριλαμβανομένης της υγείας και των συνθηκών διαβίωσης των ζώων, ο οποίος κρίνεται απαραίτητος για την εξασφάλιση της διεξαγωγής των επισήμων ελέγχων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ: ΘΕΜΑΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

1. Η οργάνωση της αρμόδιας αρχής και η σχέση μεταξύ των κεντρικών αρμόδιων αρχών και των αρχών στις οποίες έχουν αναθέσει τα καθήκοντα διεξαγωγής των επισήμων ελέγχων.

2. Η σχέση μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των φορέων ελέγχου στους οποίους έχουν αναθέσει τα καθήκοντα διεξαγωγής εργασιών σχετικών με τους επισήμους ελέγχους.

3. Δήλωση των προς επίτευξη στόχων.

4. Καθήκοντα, αρμοδιότητες και υποχρεώσεις του προσωπικού.

5. Διαδικασίες δειγματοληψίας, μέθοδοι και τεχνικές ελέγχου, ερμηνεία των αποτελεσμάτων και συνακόλουθες αποφάσεις.

6. Προγράμματα παρακολούθησης και επιτήρησης.

7. Αμοιβαία συνδρομή σε περίπτωση που οι επίσημοι έλεγχοι απαιτούν την ανάληψη δράσης από περισσότερα του ενός κράτη μέλη.

▼C1

8. Ενέργειες που πρέπει να αναλαμβάνονται ύστερα από τους επισήμους ελέγχους.

9. Συνεργασία με άλλες υπηρεσίες ή φορείς που ενδέχεται να έχουν σχετικές αρμοδιότητες.

10. Εξακρίβωση της καταλληλότητας των μεθόδων δειγματοληψίας, των μεθόδων ανάλυσης και των δοκιμών ανίχνευσης.

11. Οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα ή πληροφορία απαιτείται για την ουσιαστική λειτουργία των επισήμων ελέγχων.

▼C1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

1. Οι μέθοδοι ανάλυσης πρέπει να χαρακτηρίζονται από τα ακόλουθα κριτήρια:

   α) ορθότητα·

   β) ευκολία εφαρμογής (μήτρα και φάσμα συγκέντρωσης)·

   γ) όριο ανίχνευσης·

   δ) όριο προσδιορισμού·

   ε) ακρίβεια·

   στ) επαναληψιμότητα·

   ζ) αναπαραγωγιμότητα·

   η) ανάκτηση·

   θ) επιλεκτικότητα·

   ι) ευαισθησία·

   ια) γραμμικότητα·

   ιβ) θέματα αβεβαιότητας των μετρήσεων·

   ιγ) άλλα κριτήρια που μπορούν να επιλέγονται ανάλογα με τις ανάγκες.

2. Οι τιμές ακρίβειας που αναφέρονται στο σημείο 1 στοιχείο ε), λαμβάνονται από διεργαστηριακή δοκιμή, η οποία έχει διεξαχθεί σύμφωνα με διεθνώς αναγνωρισμένο πρωτόκολλο για τις δοκιμές αυτού του είδους (π.χ. ISO 5725:1994 ή το διεθνές εναρμονισμένο πρωτόκολλο της διεθνούς ένωσης θεωρητικής και εφηρμοσμένης χημείας (IUPAC International Harmonised Protocol) ή, στην περίπτωση που έχουν καθοριστεί κριτήρια επιδόσεων για αναλυτικές μεθόδους, βασίζεται σε δοκιμές συμμόρφωσης προς τα κριτήρια αυτά. Οι τιμές επαναληψιμότητας και αναπαραγωγιμότητας εκφράζονται σε διεθνώς αναγνωρισμένη μορφή (π.χ. ως διαστήματα εμπιστοσύνης 95 %, όπως ορίζονται στο πρότυπο 5725:1994 ή IUPAC). Τα αποτελέσματα της διεργαστηριακής δοκιμής δημοσιεύονται ή είναι διαθέσιμα χωρίς περιορισμούς.

3. Οι μέθοδοι ανάλυσης που μπορούν να εφαρμοστούν ομοιόμορφα σε διάφορες ομάδες προϊόντων πρέπει να προτιμώνται από τις μεθόδους που μπορούν να εφαρμοστούν μόνο σε συγκεκριμένα προϊόντα.

4. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι μέθοδοι ανάλυσης μπορούν να επικυρωθούν σε ένα μόνον εργαστήριο, πρέπει να επικυρώνονται σύμφωνα με π.χ. τις εναρμονισμένες κατευθυντήριες γραμμές της διεθνούς ένωσης θεωρητικής και εφηρμοσμένης χημείας (IUPAC Harmonised Guidelines) ή, στην περίπτωση που έχουν καθοριστεί κριτήρια επιδόσεων για αναλυτικές μεθόδους, να βασίζονται σε δοκιμές συμμόρφωσης προς τα κριτήρια αυτά.

5. Οι μέθοδοι ανάλυσης που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού πρέπει να διατυπώνονται σύμφωνα με την τυποποιημένη παρουσίαση των μεθόδων ανάλυσης που συνιστά ο ISO.

▼C1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΩΤΑΤΑ ΤΕΛΗ Ή ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Οι δραστηριότητες που καλύπτονται από τις οδηγίες 89/662/ΕΟΚ, 90/425/ΕΟΚ, 93/119/ΕΚ και 96/23/ΕΚ για τις οποίες τα κράτη μέλη εισπράττουν σήμερα τέλη δυνάμει της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ.

2. Η έγκριση των εγκαταστάσεων ζωοτροφών.

ΤΜΗΜΑ Β: ΚΑΤΩΤΑΤΑ ΠΟΣΑ

Τα κράτη μέλη εισπράττουν, για τους ελέγχους που σχετίζονται με τον ακόλουθο κατάλογο προϊόντων, τουλάχιστον τα αντίστοιχα ποσά τελών ή επιβαρύνσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Κατώτατα τέλη ή επιβαρύνσεις για την επιθεώρηση σφαγής

α) βόειο κρέας:	
— ενήλικα βοοειδή:	5 ευρώ/ζώο
— νεαρά βοοειδή:	2 ευρώ/ζώο
β) μόνοπλα/ιπποειδή:	3 ευρώ/ζώο
γ) χοίρειο κρέας:ζώα με βάρος σφαγίου	
— κάτω των 25 kg:	0,5 ευρώ/ζώο
— 25 kg και άνω:	1 ευρώ/ζώο
δ) κρέας αιγοπροβάτων:ζώα με βάρος σφαγίου	
— κάτω των 12 kg:	0,15 ευρώ/ζώο
— 12 kg και άνω:	0,25 ευρώ/ζώο
ε) κρέατα πουλερικών:	
— πουλερικά του γένους Gallus και φραγκόκοτες	0,005 ευρώ/ζώο
— πάπιες και χήνες:	0,01 ευρώ/ζώο
— γαλοπούλες:	0,025 ευρώ/ζώο
— κρέας εκτρεφομένων κουνελιών:	0,005 ευρώ/ζώο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Κατώτατα τέλη ή επιβαρύνσεις για τους ελέγχους εργαστηρίων τεμαχισμού

Ανά τόνο κρέατος:

— κρέας βοοειδών, χοίρων, μονόπλων/χοιροειδών, αιγοπροβάτων:	2 ευρώ
— κρέας πουλερικών και εκτρεφομένων κουνελιών:	1,5 ευρώ

▼C1

— κρέας εκτρεφομένων και άγριων θηραμάτων:

— φτερωτά μικροθηράματα και τριχωτά μικροθηράματα: 1,5 ευρώ

— κρέας ατροπιδώτων (στρουθοκαμήλου, εμού, νάντου): 3 ευρώ

— κάπροι και μηρυκαστικά: 2 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Κατώτατα τέλη ή επιβαρύνσεις για τις εγκαταστάσεις μεταποίησης θηραμάτων

α) φτερωτά μικροθηράματα: 0,005 ευρώ/ζώο

β) τριχωτά μικροθηράματα: 0,01 ευρώ/ζώο

γ) ατροπίδωτα: 0,5 ευρώ/ζώο

δ) χερσαία θηλαστικά:

— κάπροι: 1,5 ευρώ/ζώο

— μηρυκαστικά: 0,5 ευρώ/ζώο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Κατώτατα τέλη ή επιβαρύνσεις για την παραγωγή γάλακτος

— 1 ευρώ ανά 30 τόνους

και

— εν συνεχεία 0,5 ευρώ ανά τόνο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Κατώτατα τέλη ή επιβαρύνσεις για την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας

α) πρώτη διάθεση προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας στην αγορά:

— 1 ευρώ/τόνο για τους πρώτους 50 τόνους του μηνός,

— εν συνεχεία, 0,5 ευρώ/τόνο.

β) πρώτη πώληση στην ιχθυαγορά:

— 0,5 ευρώ/τόνο για τους πρώτους 50 τόνους του μηνός,

— εν συνεχεία, 0,25 ευρώ/τόνο.

γ) πρώτη πώληση στην περίπτωση ανύπαρκτης ή ανεπαρκούς διαβάθμισης της νωπότητας ή/και του μεγέθους κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 103/76 και αριθ. 104/76:

— 1 ευρώ/τόνο για τους πρώτους 50 τόνους του μηνός,

— εν συνεχεία, 0,5 ευρώ/τόνο.

Τα τέλη που εισπράττονται επί των ειδών που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) 3703/85, δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 50 ευρώ ανά φορτίο.

Τα κράτη μέλη εισπράττουν 0,5 ευρώ/τόνο για τη μεταποίηση προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

▼C1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΤΑΤΑ ΤΕΛΗ Ή ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΖΩΝΤΩΝ ΖΩΩΝ ΠΟΥ ΕΙΣΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

ΤΜΗΜΑ Α: ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ Ή ΕΛΕΓΧΟΙ

Οι δραστηριότητες που καλύπτονται από τις οδηγίες 97/78/ΕΚ και 91/496/ΕΟΚ για τις οποίες τα κράτη μέλη εισπράττουν σήμερα τέλη δυνάμει της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ.

ΤΜΗΜΑ Β: ΤΕΛΗ Ή ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Τέλη που εφαρμόζονται στο εισαγόμενο κρέας

Τα κατώτατα τέλη για τον επίσημο έλεγχο ενός εισαγόμενου φορτίου κρέατος καθορίζονται στα:

— 55 ευρώ ανά φορτίο, έως 6 τόνους,

και

— 9 ευρώ ανά τόνο, έως 46 τόνους εν συνεχεία,

ή

— 420 ευρώ ανά φορτίο, άνω των 46 τόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Τέλη που εφαρμόζονται στα εισαγόμενα αλιευτικά προϊόντα

1. Τα κατώτατα τέλη για τον επίσημο έλεγχο των εισαγόμενων αλιευτικών προϊόντων καθορίζονται στα:

   — 55 ευρώ ανά φορτίο, έως 6 τόνους,

   και

   — 9 ευρώ ανά τόνο, έως 46 τόνους εν συνεχεία,

   ή

   — 420 ευρώ ανά φορτίο, άνω των 46 τόνων.

2. Τα ως άνω ποσά για τον επίσημο έλεγχο της εισαγωγής φορτίου αλιευτικών προϊόντων, τα οποία μεταφέρονται ως ετερογενές φορτίο, καθορίζεται σε:

   — 600 ευρώ ανά σκάφος με φορτίο αλιευτικών προϊόντων έως 500 τόνους,

   — 1 200 ευρώ ανά σκάφος με φορτίο αλιευτικών προϊόντων έως 1 000 τόνους,

   — 2 400 ευρώ ανά σκάφος με φορτίο αλιευτικών προϊόντων έως 2 000 τόνους,

   — 3 600 ευρώ ανά σκάφος με φορτίο αλιευτικών προϊόντων άνω των 2 000 τόνων.

3. Για τα αλιευτικά προϊόντα που αλιεύονται στο φυσικό τους περιβάλλον και εκφορτώνονται απευθείας από αλιευτικό σκάφος με σημαία τρίτης χώρας, ισχύουν οι διατάξεις του παραρτήματος IV τμήμα Β κεφάλαιο V στοιχείο α).

▼C1

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Τέλη ή επιβαρύνσεις που επιβάλλονται στα προϊόντα κρέατος, στο κρέας πουλερικών, άγριων θηραμάτων, κουνελιών, εκτρεφόμενων θηραμάτων, σε υποπροϊόντα και σε ζωοτροφές ζωικής προέλευσης

1. Τα κατώτατα τέλη για τον επίσημο έλεγχο της εισαγωγής φορτίου άλλων προϊόντων ζωικής προέλευσης πλην των αναφερόμενων στα κεφάλαια I και II ή φορτίου υποπροϊόντων ζωικής προέλευσης ή φορτίου ζωοτροφών καθορίζονται σε:

— 55 ευρώ ανά φορτίο, έως 6 τόνους,

και

— 9 ευρώ ανά τόνο, έως 46 τόνους εν συνεχεία,

ή

— 420 ευρώ ανά φορτίο, άνω των 46 τόνων.

2. Το προαναφερόμενο ποσό για τον επίσημο έλεγχο της εισαγωγής φορτίου άλλων προϊόντων ζωικής προέλευσης πλην των αναφερόμενων στα κεφάλαια I και II, φορτίου υποπροϊόντων ζωικής προέλευσης ή φορτίου ζωοτροφών, τα οποία μεταφέρονται ως ετερογενές φορτίο, καθορίζεται σε:

— 600 ευρώ ανά σκάφος με φορτίο προϊόντων έως 500 τόνους,

— 1 200 ευρώ ανά σκάφος με φορτίο προϊόντων έως 1 000 τόνους,

— 2 400 ευρώ ανά σκάφος με φορτίο προϊόντων έως 2 000 τόνους,

— 3 600 ευρώ ανά σκάφος με φορτίο προϊόντων άνω των 2 000 τόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Τέλη που επιβάλλονται στη διαμετακόμιση προϊόντων και ζώντων ζωών μέσω της Κοινότητας

Το ποσό των τελών ή των επιβαρύνσεων για τον επίσημο έλεγχο της διαμετακόμισης προϊόντων ή ζώντων ζώων μέσω της Κοινότητας καθορίζεται σε κατώτατο επίπεδο 30 ευρώ, συν 20 ευρώ ανά δεκαπεντάλεπτο για κάθε μέλος του προσωπικού που ασχολείται με τους ελέγχους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Τέλη που επιβάλλονται στα εισαγόμενα ζώντα ζώα

1. Τα τέλη για τον επίσημο έλεγχο της εισαγωγής φορτίου ζώντων ζώων καθορίζονται σε:

α) για τα βοοειδή, τα ιπποειδή, τους χοίρους, τα αιγοπρόβατα, τα πουλερικά, τα κουνέλια και τα φτερωτά ή τριχωτά μικροθηράματα και τα ακόλουθα χερσαία θηλαστικά: κάπροι και μηρυκαστικά:

— 55 ευρώ ανά φορτίο, έως 6 τόνους,

και

— 9 ευρώ ανά τόνο, έως 46 τόνους εν συνεχεία,

ή

— 420 ευρώ ανά φορτίο, άνω των 46 τόνων·

▼C1

β) για ζώα άλλων ειδών, το πραγματικό κόστος της επιθεώρησης εκφραζόμενο είτε ανά ζώο είτε ανά εισαγόμενο τόνο:

— 55 ευρώ ανά φορτίο, έως 46 τόνους,

ή

— 420 ευρώ ανά φορτίο, άνω των 46 τόνων.

Εννοείται ότι το κατώτατο αυτό ποσό δεν εφαρμόζεται στις εισαγωγές ειδών που αναφέρονται στην απόφαση 92/432/ΕΟΚ.

2. Κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους, συνοδευόμενου από τα δέοντα δικαιολογητικά, και με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ, επιτρέπεται να επιβάλλεται τέλος χαμηλότερου επιπέδου στις εισαγωγές από ορισμένες τρίτες χώρες.

▼C1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ

1. Οι μισθοί του προσωπικού που συμμετέχει στους επισήμους ελέγχους.

2. Το κόστος του προσωπικού που συμμετέχει στους επισήμους ελέγχους, συμπεριλαμβανομένου του κόστους των εγκαταστάσεων, των εργαλείων, του εξοπλισμού, της κατάρτισης, των οδοιπορικών και των συναφών δαπανών.

3. Το κόστος εργαστηριακής ανάλυσης και δειγματοληψίας.

▼M9

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (ΕΕ)

(Προηγουμενωσ αναφερομενα ωσ «ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ»)

I. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΕΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

1. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα**

   ANSES - Laboratoire de sécurité des aliments

   Maisons-Alfort

   Γαλλία

2. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τη διεξαγωγή αναλύσεων και δοκιμών για ζωονόσους (*Salmonella*)**

   Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

   Bilthoven

   Κάτω Χώρες

3. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για την παρακολούθηση των θαλάσσιων βιοτοξινών**

   Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)

   Vigo

   Ισπανία

4. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για την παρακολούθηση της ιογενούς και βακτηριολογικής μόλυνσης των δίθυρων μαλακίων**

   The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (Cefas)

   Weymouth

   Ηνωμένο Βασίλειο

5. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τη *Listeria monocytogenes***

   ANSES – Laboratoire de sécurité des aliments

   Maisons-Alfort

   Γαλλία

6. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τους θετικούς στην πηκτάση *σταφυλόκοκκους*, συμπεριλαμβανομένου του *Staphylococccus aureus***

   ANSES – Laboratoire de sécurité des aliments

   Maisons-Alfort

   Γαλλία

7. **Εργαστήριο αναφοράς για την *Escherichia coli*, συμπεριλαμβανομένης της βεροτοξινογόνου *E. Coli* (VTEC)**

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)

   Ρώμη

   Ιταλία

8. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για την *καμπυλοβακτηρίωση***

   Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

   Ουψάλα

   Σουηδία

▼M9

9. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τα παράσιτα (ιδίως τα παράσιτα *Trichinella*, *εχινόκοκκος* και *Anisakis*)**

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)

   Ρώμη

   Ιταλία

10. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για την αντιμικροβιακή αντοχή**

    Fødevareinstituttet

    Danmarks Tekniske Universitet

    Κοπεγχάγη

    Δανία

11. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τις ζωικές πρωτεΐνες στις ζωοτροφές**

    Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)

    Gembloux

    Βέλγιο

12. **Εργαστήρια αναφοράς ΕΕ για τα κατάλοιπα κτηνιατρικών φαρμάκων και προσμείξεων σε τρόφιμα ζωικής προέλευσης**

    α) Για τα κατάλοιπα που αναφέρονται στο παράρτημα I ομάδα A 1, 2, 3, και 4, ομάδα B 2 δ) και ομάδα B 3 δ) της οδηγίας 96/23/ΕΚ:

       Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

       Bilthoven

       Κάτω Χώρες

    β) Για τα κατάλοιπα που αναφέρονται στο παράρτημα I ομάδα B 1 και B 3 ε) της οδηγίας 96/23/ΕΚ και για τα carbadox και olaquindox:

       ANSES – Laboratoire de Fougères

       Γαλλία

    γ) Για τα κατάλοιπα που αναφέρονται στο παράρτημα I ομάδα A 5 και ομάδα B 2 α), β), ε) της οδηγίας 96/23/ΕΚ:

       Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)

       Βερολίνο

       Γερμανία

    δ) Για τα κατάλοιπα που αναφέρονται στο παράρτημα I ομάδα B 3 γ) της οδηγίας 96/23/ΕΚ:

       Instituto Superiore di Sanità

       Ρώμη

       Ιταλία

13. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες (ΜΣΕ)**

    Το εργαστήριο που αναφέρεται στο παράρτημα X κεφάλαιο B του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001:

    The Veterinary Laboratories Agency

    Addlestone

    Ηνωμένο Βασίλειο

▼M9

14. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τα πρόσθετα που χρησιμοποιούνται στη διατροφή των ζώων**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τις πρόσθετες ύλες που χρησιμοποιούνται στη διατροφή των ζώων ([1]):

Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Geel

Βέλγιο

15. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για γενετικώς τροποποιημένους οργανισμούς (ΓΤΟ)**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές ([2]):

Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ispra

Ιταλία

16. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για υλικό που προορίζεται να έλθει σε επαφή με τρόφιμα**

Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ispra

Ιταλία

17. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τα κατάλοιπα φυτοφαρμάκων**

α) Δημητριακά και ζωοτροφές:

Fødevareinstituttet

Danmarks Tekniske Universitet

Κοπεγχάγη

Δανία

β) Τρόφιμα ζωικής προέλευσης και προϊόντα με υψηλή περιεκτικότητα σε λίπος:

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg

Freiburg

Γερμανία

γ) Φρούτα και λαχανικά, συμπεριλαμβανομένων προϊόντων με υψηλή περιεκτικότητα σε νερό και υψηλή περιεκτικότητα σε οξέα:

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)

Burjassot-Valencia

Ισπανία

Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)

Almería

Ισπανία

δ) Μέθοδοι ενιαίου υπολείμματος:

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart

Fellbach

Γερμανία

([1]) ΕΕ L 268 της 18.10.2003, σ. 29.
([2]) ΕΕ L 268 της 18.10.2003, σ. 1.

▼M9

18. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τα βαρέα μέταλλα στις ζωοτροφές και στα τρόφιμα**

The Joint Research Centre of the European Commission

Geel

Βέλγιο

19. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τις μυκοτοξίνες**

Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Geel

Βέλγιο

20. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τους πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες (ΠΑΥ)**

Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Geel

Βέλγιο

21. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τις διοξίνες και και τα πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB) στις ζωοτροφές και τα τρόφιμα**

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg

Freiburg

Γερμανία

II. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΕΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΝΤΑΝΑ ΖΩΑ

1. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για την κλασσική πανώλη των χοίρων**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στην οδηγία 2001/89/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με κοινοτικά μέτρα για την καταπολέμηση της κλασικής πανώλης των χοίρων ([1]).

2. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για την πανώλη των ίππων**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στην οδηγία 92/35/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1992, για τη θέσπιση των κανόνων ελέγχου και των μέτρων καταπολέμησης της πανώλους των ίππων ([2]).

3. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τη γρίπη των πτηνών**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στην οδηγία 2005/94/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με κοινοτικά μέτρα για την καταπολέμηση της γρίπης των πτηνών και την κατάργηση της οδηγίας 92/40/ΕΟΚ ([3]).

4. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για την ψευδοπανώλη των πτηνών**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στην οδηγία 92/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση της ψευδοπανώλους των πτηνών ([4]).

5. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τη φυσαλιδώδη νόσο των χοίρων**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στην οδηγία 92/119/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση γενικών κοινοτικών μέτρων καταπολέμησης ορισμένων ασθενειών των ζώων καθώς και ειδικών μέτρων για τη φυσαλιδώδη νόσο των χοίρων ([5]).

([1]) ΕΕ L 316 της 1.12.2001, σ. 5.
([2]) ΕΕ L 157 της 10.6.1992, σ. 19.
([3]) ΕΕ L 10 της 14.1.2006, σ. 16.
([4]) ΕΕ L 260 της 5.9.1992, σ. 1.
([5]) ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 69.

▼M9

6. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τις ασθένειες των ψαριών**

Veterinærinstituttet

Afdeling for Fjerkræ, Fisk og Pelsdyr

Danmarks Tekniske Universitet

Aarhus

Δανία

7. **Εργαστήριο αναφοράς της ΕΕ για τις ασθένειες των μαλακίων**

Ifremer – Institut français de recherche pour l'exploitation de la mer

La Tremblade

Γαλλία

8. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για την παρακολούθηση της αποτελεσματικότητας των αντιλυσσικών εμβολίων**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στην απόφαση 2000/258/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για τον ορισμό ειδικού ινστιτούτου υπεύθυνου για τον καθορισμό των κριτηρίων τυποποίησης των ορολογικών δοκιμασιών ελέγχου της αποτελεσματικότητας των αντιλυσσικών εμβολίων ([1]).

9. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τον καταρροϊκό πυρετό του προβάτου**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στην οδηγία 2000/75/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2000, για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων σχετικών με μέτρα καταπολέμησης και εξάλειψης του καταρροϊκού πυρετού του προβάτου ([2]).

10. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για την αφρικανική πανώλη των χοίρων**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στην οδηγία 2002/60/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων για την καταπολέμηση της αφρικανικής πανώλης των χοίρων και την τροποποίηση της οδηγίας 92/119/ΕΟΚ όσον αφορά την πολιοεγκεφαλίτιδα του χοίρου και την αφρικανική πανώλη των χοίρων ([3]).

11. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τη ζωοτεχνία**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στην απόφαση 96/463/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, για τον ορισμό του οργανισμού αναφοράς που αναλαμβάνει να συνεργαστεί στο θέμα της ομοιομορφίας των μεθόδων δοκιμής και αξιολόγησης των αποτελεσμάτων των βοοειδών αναπαραγωγής καθαρής φυλής ([4]).

12. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τον αφθώδη πυρετό**

Το εργαστήριο που αναφέρεται στην οδηγία 2003/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού, την κατάργηση της οδηγίας 85/511/ΕΟΚ και των αποφάσεων 89/531/ΕΟΚ και 91/665/ΕΟΚ και με την τροποποίηση της οδηγίας 92/46/ΕΟΚ ([5]).

13. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τη βρουκέλλωση**

ANSES – Laboratoire de santé animale

Maisons-Alfort

Γαλλία

([1]) ΕΕ L 79 της 30.3.2000, σ. 40.
([2]) ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 74.
([3]) ΕΕ L 192 της 20.7.2002, σ. 27.
([4]) ΕΕ L 192 της 2.8.1996, σ. 19.
([5]) ΕΕ L 306 της 22.11.2003, σ. 1.

▼**M9**

14. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τις νόσους των ιπποειδών πλην της πανώλους των ιπποειδών**

    ANSES – Laboratoire de santé animale/Laboratoire de pathologie équine

    Maisons-Alfort

    Γαλλία

15. **Εργαστήριο αναφοράς για τις νόσους των οστρακόδερμων**

    Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)

    Weymouth

    Ηνωμένο Βασίλειο

16. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τη λύσσα**

    ANSES – Laboratoire de la rage et de la faune sauvage de Nancy

    Malzeville

    Γαλλία

17. **Εργαστήριο αναφοράς ΕΕ για τη φυματίωση των βοοειδών**

    VISAVET – Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid

    Μαδρίτη

    Ισπανία

▼**M10**

18. **Εργαστήριο αναφοράς της ΕΕ για την υγεία των μελισσών**

    ANSES - Sophia-Antipolis Laboratory

    Sophia-Antipolis

    Γαλλία

▼C1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΣΕ ΙΣΧΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 61

1. Κανόνες εφαρμογής που βασίζονται στην οδηγία 70/373/ΕΟΚ περί εισαγωγής τρόπων λήψεως δειγμάτων και μεθόδων κοινοτικής αναλύσεως για τον επίσημο έλεγχο των ζωοτροφών:

α) πρώτη οδηγία 71/250/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού κοινοτικών μεθόδων αναλύσεων για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([1])

β) δεύτερη οδηγία 71/393/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 18ης Νοεμβρίου 1971, περί καθορισμού κοινοτικών μεθόδων αναλύσεων για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([2])

γ) τρίτη οδηγία 72/199/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1972, περί καθορισμού κοινοτικών μεθόδων αναλύσεων για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([3])

δ) τέταρτη οδηγία 73/46/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1972, περί καθορισμού κοινοτικών μεθόδων αναλύσεων για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([4])

ε) πρώτη οδηγία 76/371/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1976, περί καθορισμού κοινοτικών μεθόδων δειγματοληψίας για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([5])

στ) έβδομη οδηγία 76/372/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1976, περί καθορισμού κοινοτικών μεθόδων αναλύσεων για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([6])

ζ) όγδοη οδηγία 78/633/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιουνίου 1978, περί καθορισμού κοινοτικών μεθόδων αναλύσεων για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([7])

η) ένατη οδηγία 81/715/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 1981, περί καθορισμού κοινοτικών μεθόδων αναλύσεων για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([8])

θ) δέκατη οδηγία 84/425/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1984, περί καθορισμού των μεθόδων κοινοτικής ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([9])

ι) ενδέκατη οδηγία 93/70/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1993, για καθορισμό των κοινοτικών μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([10])

ια) δωδέκατη οδηγία 93/117/ΕΚ της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1993, περί καθορισμού των κοινοτικών μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο ζωοτροφών ([11])

([1]) ΕΕ L 155 της 12.7.1971, σ. 13·οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/27/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 118 της 6.5.1999, σ. 36).
([2]) ΕΕ L 279 της 20.12.1971, σ. 7· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/64/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 257 της 19.9.1998, σ. 14).
([3]) ΕΕ L 123 της 29.5.1972, σ. 6· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/79/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 209 της 7.8.1999, σ. 23).
([4]) ΕΕ L 83 της 30.3.1973, σ. 21·οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 1999/27/ΕΚ της Επιτροπής.
([5]) ΕΕ L 102 της 15.4.1976, σ. 1.
([6]) ΕΕ L 102 της 15.4.1976, σ. 8· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/14/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 94 της 13.4.1994, σ. 30).
([7]) ΕΕ L 206 της 29.7.1978, σ. 43· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 84/4/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 15 της 18.1.1984, σ. 28).
([8]) ΕΕ L 257 της 10.9.1981, σ. 38.
([9]) ΕΕ L 238 της 6.9.1984, σ. 34.
([10]) ΕΕ L 234 της 17.9.1993, σ. 17.
([11]) ΕΕ L 329 της 30.12.1993, σ. 54.

▼C1

ιβ) οδηγία 98/64/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Σεπτεμβρίου 1998, για τον καθορισμό κοινοτικών μεθόδων αναλύσεων για τον προσδιορισμό των αμινοξέων, των ακατέργαστων λιπαρών ουσιών και του olaquindox στις ζωοτροφές ([1])

ιγ) οδηγία 2003/126/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2003, για καθορισμό αναλυτικών μεθόδων για τον προσδιορισμό των συστατικών ζωικής προέλευσης για τον επίσημο έλεγχο των ζωοτροφών ([2])

ιδ) οδηγία 1999/27/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 1999, σχετικά με την καθιέρωση κοινοτικών μεθόδων ανάλυσης για τον προσδιορισμό του αμπρολίου, του diclazuril και του carbadox σε ζωοτροφές ([3])

ιε) οδηγία 1999/76/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 1999, για την καθιέρωση κοινοτικών μεθόδων ανάλυσης για τον προσδιορισμό του άλατος του lasalocid με νάτριο των ζωοτροφών ([4])

ιστ) οδηγία 2000/45/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 6ης Ιουλίου 2000, σχετικά με τον καθορισμό κοινοτικής μεθόδου αναλύσεως για τον προσδιορισμό της βιταμίνης Α, της βιταμίνης Ε και της θρυπτοφάνης σε ζωοτροφές ([5])

ιζ) οδηγία 2002/70/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 2002, για καθορισμό των απαιτήσεων για τον προσδιορισμό των επιπέδων των διοξινών και των παρόμοιων με τις διοξίνες PCB στις ζωοτροφές ([6]).

2. Κανόνες εφαρμογής που βασίζονται στην οδηγία 95/53/ΕΚ, της 25ης Οκτωβρίου 1995, για τον καθορισμό των αρχών οργάνωσης των επισήμων ελέγχων στον τομέα της διατροφής των ζώων.

Οδηγία 98/68/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Σεπτεμβρίου 1998, για την κατάρτιση του τυποποιημένου εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 95/53/ΕΚ και τον καθορισμό ορισμένων κανόνων για τους ελέγχους κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα ζωοτροφών από τρίτες χώρες ([7]).

([1]) ΕΕ L 257 της 19.9.1998, σ. 14.
([2]) ΕΕ L 339 της 24.12.2003, σ. 78.
([3]) ΕΕ L 118 της 6.5.1999, σ. 36.
([4]) ΕΕ L 207 της 6.8.1999, σ. 13.
([5]) ΕΕ L 174 της 13.7.2000, σ. 32.
([6]) ΕΕ L 209 της 6.8.2002, σ. 15.
([7]) ΕΕ L 261 της 24.9.1998, σ. 32.